

This PDF you are browsing now is a digitized copy of rare books and manuscripts from the Jnanayogi Dr. Shrikant Jichkar Knowledge Resource Center Library located in Kavikulaguru Kalidas Sanskrit University Ramtek, Maharashtra.

KKSU University (1997- Present) in Ramtek, Maharashtra is an institution dedicated to the advanced learning of Sanskrit.
The University Collection is offered freely to the Community of Scholars with the intent to promote Sanskrit Learning.

Website
<https://kksu.co.in/>

Digitization was executed by NMM

<https://www.namami.gov.in/>

Sincerely,

Prof. Shrinivasa Varkhedi
Hon'ble Vice-Chancellor

Dr. Deepak Kapade
Librarian

Digital Uploaded by eGangotri Digital Preservation Trust, New Delhi
<https://egangotri.wordpress.com/>

M-2070

कविकुलगुरु कालिदास संस्कृत विश्वविद्यालय ग्रंथालय

हस्तलिखित संग्रह

दाखल क्र. M2070 विषय धर्मशास्त्र

नांव आचार्य (मुद्रित)

लेखक / लिपीकार -

पृष्ठ 50 काळ शके 1788 पूर्ण / अपूर्ण

Checked 2012

M-2070

॥ अथ आचारकः प्रारंभः ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ ॐ ॥ जानकीनयनयुग्मगोचरं मानिनां नयनयोरगोचरं ॥ नील मेघद्वर उर्विसदाभावये मनसि राघवं मुदा ॥ १ ॥ उच्चैर-
पर्णामुखचंद्रबिंबं परामृशंतं निजपाणिपल्लवैः ॥ गंगाधरं नौमि भक्तजंगराहुप्रकृष्टभीत्या च कितं मुहुर्मुहुः ॥ २ ॥ महादेव तनूजया भारद्वाजकुले-
द्भवः ॥ दिवाकरो रविं नत्वा त्वाचारार्कं तनोत्यसौ ॥ ३ ॥ तत्रादावु पोद्दातप्रकरणमारभ्यते ॥ हारीतः ॥ अज्ञानतमसांधानां भ्रामितानां कुदृ-
ष्टिभिः ॥ धर्मशास्त्रप्रदीपो यंधार्यो मार्गो पदेशकः ॥ मनुः ॥ आचारः परमोधर्मो नृणां श्रेयस्करो भवेत् ॥ इह लोके पराकीर्तिः परत्र परमं स्ख-
॥ आचारात्प्राप्यते श्रेष्ठ्यमाचारात्कर्म लभ्यते ॥ कर्मणा जायते ज्ञानं ज्ञानान्मोक्षमवाप्यते ॥ पराशरः ॥ आचारः परमोधर्म आचारः परमंतपः
॥ आचारः परमं ज्ञानमाचारात्किं न साध्यते ॥ यस्त्वाचारविहीनोऽपि विद्वान्वेदपरायणः ॥ सर्वधर्मबहिः कार्यो यथा शूद्रस्तथैव सः ॥ स्मृत्यंतरे लौ-
किकाचारोऽप्यावश्यकत्वेनोक्तः ॥ किंपुनः शास्त्रीयः ॥ तथा ॥ यद्यपि स्यात्स्वयं ब्रह्मात्रै लोका कर्षणक्षमः ॥ तथापि लौकिकाचारं मनसा
पिनलंघयेत् ॥ तथा ॥ समयाचारिको धर्मो जातिदेशकुलोद्भवः ॥ ग्रामाचाराः परिग्राह्याः सर्वत्रैव यथोदितं ॥ धर्ममूलमाह याज्ञवल्क्यः
॥ श्रुतिः स्मृतिः सदाचारः स्वस्य च प्रियमात्मनः ॥ सम्यक्संकल्पजः कामो धर्ममूलमिदं स्मृतमिति पद्यपुराणेऽपि ॥ बहुत्वादिह शास्त्राणां ध-
र्ममूलं श्रुतिः स्मृतिः ॥ श्रुतिस्मृतिपुराणानां विरोधी यद्विदुष्यते ॥ श्रौतं तत्र प्रमाणं स्याद्द्वयोर्द्वेधे श्रुतिर्वरा ॥ श्रुतिर्द्वेधं तु यत्र स्यात्तत्र धर्मावुभौ
स्मृतौ ॥ स्मृतिर्द्वेधे तु विषयः कल्पनीयः पृथक् पृथक् ॥ वेदप्रणिहितो धर्मो त्यधर्मस्तद्विपर्ययः ॥ वेदो नारायणः साक्षात्स्वयं स्मुरिति शुश्रुमः

॥ यो वैदिकमना दृश्य कर्मस्मार्तैतिहासिकं ॥ मोहात्समाचरेद्विप्रो न स पुण्येन लिप्यत इति ॥ धर्मलक्षणमाह शंखः ॥ देशकालउपायेन द्रव्यं श्रद्धास
 मन्वितं ॥ पात्रे प्रदीयते यत्तत्स कलंधर्मलक्षणं ॥ हेमाद्रौ विष्णुधर्मे त्तिरेपि ॥ गंगास्नानं शिवो देवो प्रियपूजात्मचिंतनं ॥ ध्यानं नारायणस्येतत्स
 कलंधर्मलक्षणमिति ॥ तत्रैव बृहस्पतिः ॥ दयाक्षमानसूयाचशौचानायासमंगलं ॥ अकार्पण्यमस्पृहत्वं सर्वसाधारणानि च ॥ सर्वेषां विप्र
 राजन्यविद्विशूद्राणां धर्मलक्षणानीत्यर्थः ॥ दयादीनां लक्षणमाह ॥ स एव ॥ परे वा बंधुवर्गे वा मित्रे द्वेष्टरि वा सदा ॥ आपन्ने रक्षितव्यं तु दयैषा
 परिकीर्तिता ॥ बाह्ये वाभ्यंतरे वापि दुःखउत्पादिते परैः ॥ न कुप्यति न ग्राहंति साक्षमा परिकीर्तिता ॥ गुणान् गुणिनो हंति स्तोति मंदगुणान
 पि ॥ नान्यदोषेषु रमते सानसूया प्रकीर्तिता ॥ अभक्ष्यपरिहारश्च संसर्गश्चाप्यनिंदितैः स्वधर्मे च व्यवस्थानं शौचमेतत्प्रकीर्तितं ॥ शरीरं पो
 ड्यते येन स शक्तेनापि कर्मणा ॥ अत्यंतं तन्न कुर्वति अनायासः स उच्यते ॥ प्रशस्तान् चरणानित्यमप्रशस्तविवर्जनं ॥ एतद्विमंगलं प्रोक्तं ऋ
 षिभिस्तत्त्वदर्शिभिः ॥ स्तोकादपि प्रदातव्यमदीनेनांतरात्मना ॥ अहन्यहं नित्यं किंचिदकार्पण्यं हितस्मृतं ॥ यथोत्पन्नेन संतोषः कर्तव्यो ह्य
 ल्पवस्तुनि ॥ परस्य चिंतयेन्नार्थसास्पृहा परिकीर्तितेति ॥ कर्मकरणे दिद्वि यम उक्तः कर्मप्रदापेकात्यायनेन ॥ यन्न दिद्वि यमो नास्ति जप
 होमादिकर्मसु ॥ तिस्त्रस्तत्र दिशः प्रोक्ता ऐंद्री सौम्या पराजिता ॥ गौतमः ॥ रात्रा बुद्धिदुःखः कुर्याद्देवकार्यं स देवहि ॥ शिवार्चनं सदा व्ये
 वं शुचिः कुर्याद्दुःखदुःखः ॥ सदारान्नो दिवा चेति व्याख्यातं गुरुभिः क्वचित् ॥ विष्णुः दिद्वि यमाभावे प्राचीमनुरुध्य कर्म कुर्यात् ॥ प्राच्यु

क्ताचारमयूखेतत्रांतरे ॥ यत्रैव भानुस्त विद्यतेति प्राचीं तु तां वेदविदो वदन्ति ॥ ततो परां पूजकपूज्ययोश्च सदा गमज्ञाः प्रवदन्ति तां तु ॥ द्वितीया
 त्वागमोक्तपूजायामेवेति तत्रैवोक्तं ॥ कात्यायनः ॥ यत्रोपदिश्यते कर्म कर्तुरंगं न तूच्यते ॥ दक्षिणस्तत्र विज्ञेयः कर्मणां पारगः करः ॥ आश्व
 लायनसूत्रं च ॥ दक्षिणं प्रतीयादनादेश इति ॥ वराहपुराणे ॥ स्नानपूजातर्पणादिजपहोमसकरार्चनं ॥ उपवासवता कार्यं सायं संध्यां हुती
 र्विना ॥ चतुर्विंशतिमते ॥ इक्ष्वाकः फलं मूलं पत्रं स्ताबूलमौषधं भक्षयित्वापि कर्तव्याः स्नानदानादिकाः क्रियाः ॥ कर्म प्रदीपे ॥ पित्र्यमं
 त्रानुद्रवणे आत्मा लंभेधमेक्षणे ॥ अधो वायुसमुत्सर्गे प्रहासे नृत्तभाषणे ॥ मार्जारमूषकस्पर्शे आक्रुष्टे क्रोधसंभवे ॥ निमित्तेष्वत्र सर्वत्र क-
 र्म कुर्वन्नपः स्पृशेत् ॥ आत्मा लंभोत्तदयस्पर्शः ॥ हारीतः ॥ आर्द्रवासा जले कुर्यात्तर्पणाचमनं जपं ॥ शुष्कवासाः स्थले कुर्यात्तर्पणाचमनं जपं ॥
 आपस्तंबः ॥ संध्या र्थे भोजनार्थे वा स्नानार्थे पितृकर्मणि ॥ शूद्रा लूतेन नाचामेद्यागादि हवनेषु च ॥ यमः ॥ आपः करनखस्पृष्टाः समाच-
 मतियो द्विजः ॥ सरां पिवति स व्यक्ताय मस्य वचनं यथा ॥ बोधायनः ॥ शुद्धाभावे भावे किंचिद्भू मौक्तं क्ता तु तज्जलं ॥ योगयाज्ञवल्क्यः ॥
 आर्षे चंदंश्च दैवत्यं विनियोगं तथैव च ॥ वेदितव्यं प्रयत्नेन ब्राह्मणेन विशेषतः ॥ छंदोगपरिशिष्टे ॥ आसीन ऊर्ध्वः प्रक्षोवानियमो यत्र नेह
 शः ॥ तदा सीनेन कर्तव्यं न प्रक्षेपेन न तिष्ठता ॥ सदोपवीतिना भाव्यं सदा बद्धशिखेन च ॥ विशिखो व्युपवीतश्च यत्करोति न तत्कृतं ॥ न चात्रो-
 त्तरार्धेन यज्ञोपवीतस्य कर्मांगतोक्तेः कर्मकालातिरिक्तकाले यज्ञोपवीतधारणमैच्छिकमिति वाच्यं ॥ मलापकर्षणस्नाने गात्राभ्यांगेतथैव

च ॥ उपवीतं पृथक् कुर्यादन्यत्र नरकं व्रजेत् इत्याश्वलायनोक्तेः ॥ मंत्रन्यस्तोपवीतं यद्विनाभ्यंगं न चोद्धरेत् ॥ त्रुटितं वा यद्विभ्रष्टं पुनर्मंत्रेण धा-
रयेत् ॥ नवीनं धारयेद्विप्रो न जीर्णं न परैर्धृतमिति हारीतोक्तेः ॥ अथात्र प्रसंगाच्च ज्ञोपवीतनिष्पत्तिप्रकारं च वदामः ॥ प्रयोगपारिजाते वि-
ष्णुः ॥ कार्पासक्षौमगोवालशालवल्कलृणादिकं ॥ यथासंभवतो धार्यमुपवीतं हि जातिभिः ॥ शचीदेशे शक्तिः सूत्रं संहतांगुलिमूलके ॥ आवेष्ट्य
षण्णवत्या तत्रिगुणीकृत्य यत्नतः ॥ अष्टिगकैश्च मंत्रैस्तत्पक्षाल्योर्ध्वं च तं कृतं ॥ पुनस्तत्रिगुणीकृत्य नवसूत्रमधो वृतं ॥ अपरदक्षिणामावृतं
सावित्र्या त्रिगुणीकृतं ॥ वसिष्ठः ॥ त्रिरावेष्ट्य ददं कृत्वा हरिब्रह्मेश्वरान्ममेत् ॥ एवं कृत्वा उपवीतं स्यात्तस्यैकाग्रं धिरिष्यते ॥ देवलः ॥ ग्रंथेश्च नव
सूत्रस्य वक्ष्यंते देवताः क्रमात् ॥ ॐ कारोग्निस्तथानागः सोमः पितृप्रजापती ॥ वायुः सूर्यश्च शर्वश्च इत्येतानवतंतवः ॥ रुद्रेण दीयते ग्रंथिः सा
वित्र्या चाभिमंत्रितं ॥ तत्धार्यमुपवीतं स्यान्नातिलवं न चोच्छ्रितं ॥ सावित्र्या दशकृत्वो द्विर्मंत्रिता भिस्तदुक्षयेत् ॥ ब्रह्मचारिण एकं स्यात्तत्रातके
द्वे बहूनि वा ॥ यज्ञोपवीतं परममिति मंत्रेण धारयेत् ॥ बहूनां धारणे तत्र प्रत्येकं मंत्र इष्यते ॥ भृगुः ॥ ब्रह्मसूत्रं च सव्ये संस्थिते यज्ञोपवीतिना
॥ प्राचीना वीतिता सव्ये कंठस्थे तु निवीतिता ॥ मनुः ॥ मेखलामजिनं दंडमुपवीतं कमंडलुं ॥ अप्सु प्रास्येद्विनष्टानि गृहीत्वान्यानि मंत्रत इ-
ति ॥ इति भारद्वाजमहादेव महात्मजदिवाकरकृते आचार्ये उपोहातप्रकरणं ॥ सूर्यासुर्मपुंडरीकायताक्षैरामेनित्यं भूमिजा प्राणनाथे ॥ सं-
साराब्धिंदूरपारं प्रतर्तुं श्रद्धानौकामारुरुक्षोः प्रणामाः ॥ १ ॥ आश्वलायनः ॥ अथोच्यते ग्रहस्थस्य नित्यकर्म यथाविधि ॥ यत्कृत्वा नृणां

आर्क

३

माप्नोति देवातिव्याचमानुषात् ॥ अथात्र ब्राह्ममुहूर्तमारभ्यास्वापं कर्माण्युच्यंते ॥ ब्राह्ममुहूर्तश्च द्वेधा अंत्ययामात्मको रात्रेरुपांत्यमुहूर्तश्च
तत्राद्यः पितामहोक्तः रात्रेस्तपश्चि मोयामो मुहूर्तो ब्राह्म उच्यते ॥ द्वितीयस्तपयोगपारिजातेरात्रिगतमुहूर्तपंचदश कंप्रक्रम्य ब्राह्मो ना-
मस्ततश्चैवमुहूर्त प्रक्रमो निशाति ॥ मनुः ॥ ब्राह्मे मुहूर्ते बुध्येत धर्मार्थावनुचिंतयेत् ॥ कायक्लेशांश्च तन्मूलान्वेदतत्त्वार्थमेव च ॥ आगमे ॥
ब्राह्मे मुहूर्ते चात्थाय चिंतयेद्द्रघुनंदनं ॥ श्रीपूर्वजयमध्ये स्थं द्विर्जयांतं विचक्षण इत्यादि प्रातः स्मरणं पितामहोक्तं ब्राह्ममुहूर्तमारभ्य का-
र्यमिति केचित् ॥ श्रीमातामहचरणास्तु द्वितीय ब्राह्ममुहूर्तमारभ्य प्रातः स्मरणं कार्यं ॥ पितामहोक्तस्तु ॥ वेदाभ्यासार्थमित्याहुः यु-
क्तं चैतत् ॥ रात्रेरंतिमयामेतु द्विजो वेदं विचिंतयेत् ॥ इति परशुरामनिबन्धे कात्यायनोक्तेः ॥ अत्र स्वापे प्रायश्चित्तमुक्तं स्मृतिरत्नावल्यां ॥
ब्राह्मे मुहूर्ते या निद्रा सा पुण्यक्षयकारिणी ॥ तां करोति द्विजो मोहात्पादकृच्छ्रेण शुध्यतीति ॥ अत्र स्मरणीयमाह व्यासः ॥ महर्षिर्भगवा-
न्व्यासः कृत्वेमांसं हितां पुरा ॥ श्लोकैश्चतुर्भिर्धर्मात्मा पुत्रमध्यापयच्छुक्रं ॥ मातापितृसहस्राणि पुत्रदारशतानि च ॥ संसारेष्वनुभू-
तानि यांतियास्यंति चापरे ॥ हर्षस्थानसहस्राणि भयस्थानशतानि च ॥ दिवसे दिवसे मूढमाविशंति न पंडितं ॥ उर्ध्वबाहुर्विरोधेषु न च क-
श्चिच्छृणोति मे ॥ धर्मादर्थश्च कामश्च सकिमर्थं न सेव्यते ॥ न जातुकामा न भयान्न लोभोऽथर्मं त्यजेज्जीवितस्यापि हेतोः ॥ धर्मो नित्यः
सुखदुःखे त्वनित्ये जीवो नित्यो हेतुरस्य त्वनित्यः इमां भारत सावित्रीं प्रातरुत्थाय यः पठेत् ॥ स भारतफलं प्राप्य परं ब्रह्माधिगच्छति-

३

धर्मचिं प्रातः स्मरामि खलु तत्सवितुर्वरेण्यं रूपं हि मंडलमृचो यत न चुर्यजुंषि ॥ सामानियस्य किरणाः प्रभवादिहेतुं ब्रह्मा
 हरात्मकमलक्ष्यमचिंत्यरूपं ॥ १ ॥ प्रातर्नमामितरणिं तनुवाङ्मनोभि ब्रह्मैन्द्रपूर्वकसरैर्नुतमर्चितं च ॥ दृष्टिप्रमोचनविनिग्रहहेतुभू
 तत्रैलोक्यपालनकरं त्रिगुणात्मकं च ॥ २ ॥ प्रातर्भजामि सवितारमनंतशक्तिं पापौघशत्रुभयरोगहरं परं च ॥ तं सर्वलोककलनात्मककालमूर्ति
 गोकंठबंधनविमोचनमादिदेवं ॥ ३ ॥ श्लोकत्रयमिदं भानोः प्रातः प्रातः पठेत्तु यः ॥ स सर्वव्याधिनिर्मुक्तः परं सरवमवाप्नुयात् ॥ ४ ॥ प्रातः
 स्मरामि गणनाथमनाथबंधुं सिंदूरपूरपरिशोभितगंडयुग्मं ॥ उद्दंडविघ्नपरिवंदनचंडदंडमारवंडलादिस्करनायकचंडवंद्यं ॥ १ ॥ प्रातर्नमा
 मि चतुराननवंद्यमानमिच्छानुकूलमखिलंच वरदेधानं ॥ तंतुं दिलं हिरसनप्रिययज्ञसूत्रं पुत्रं विलासचतुरं शिवयोः शिवाय ॥ २ ॥ प्रातर्भ
 जाम्यभयदंखलु भक्तशोकदावा नलगणविभ्रं वरकुंजरास्यं ॥ अज्ञानकाननविनाशनहव्यवाहमुत्साहवर्धनमहंसतमीश्वरस्य ॥ ३ ॥ श्लोक
 त्रयमिदं पुण्यं सदा साध्याज्यदायकं ॥ प्रातरुत्थाय सततं यः पठेत्पुनः पुमान् ॥ ४ ॥ प्रातः स्मरामि शरदिदु करोज्ज्वलाभांसदलुवस्त्रकरकुंडल
 हारभूषां ॥ दिव्यायुधोर्जितसनीलसहस्रहस्तारक्तोत्पलाभचरणां भवतीं परेशां ॥ १ ॥ प्रातर्नमामि महिषासरचंडमुंडशंभासरप्रमुखदैत्य
 विनाशदक्षां ॥ ब्रह्मैन्द्ररुद्रमुनिमोहनशीललोलांचडीं समस्तसरमूर्तिमनेकरूपां ॥ २ ॥ प्रातर्भजामि भजतामभिलाषदात्रोधात्रोसमस्त
 जगतांदुरितापहंत्रीं ॥ संसारबंधनविमोचनहेतुभूतां मायां परां समधिगम्य परस्य विंध्योः ॥ ३ ॥ श्लोकत्रयमिदं देव्याश्चंडिकायाः पठेन्न

रः॥ सर्वान्कामानवाप्नोति विष्णुलोके महीयते ॥ ४ ॥ प्रातः स्मरामि भवभीतिहरं सुरेशं गंगाधरं वृषभवाहनं मंत्रिकेशं ॥ खड्गशूलवरदाभय
 हस्तमीशं संसाररोगहरं मौषधमद्वितीयं ॥ १ ॥ प्रातर्नमामि गिरिशं गिरिजाधरं देहं सर्गस्थितिप्रलयकारणमादिदेवं ॥ विश्वेश्वरं विजितविश्व
 मनोभिरामं संसारं ॥ २ ॥ प्रातर्भजामि शिवमेकमनंतमाद्यं वेदांतवेद्यमनघं पुरुषं महान्तं ॥ नामादिभेदरहितं षडभावशून्यं सं ॥ ३ ॥ प्रातः स
 मुत्थाय शिवं विचिंत्य लोकत्रयं येनुदिनं पठति ते दुःखजालं बहुजन्मसंचितं हित्वा पदं याति तदैव शंभो ॥ ४ ॥ स्कांदे प्रातः स्मरामि भवभीति
 महार्तिशालं नारायणं गरुडवाहनं भजनाभंग्राह्यं भूतवरवारणमुक्तिहेतुं चक्रायुधं तरुणवारिजपत्रनेत्रं ॥ १ ॥ प्रातर्नमामि मनसा वचसा च
 मूर्ध्ना पादरविंदसुगुलं परमस्य पुंसः ॥ नारायणस्य नरकाणवितारणस्य पाशयणप्रवणविप्रपरायणस्य ॥ २ ॥ प्रातर्भजामि भजतामभयं करंतं
 प्रोक्तं सर्वजन्मकृतपापभयापहर्त्रे ॥ योगाहवक्रपतितांघ्रिगजेन्द्रघोरशोकप्रणाशमकरोद्धृतशंखचक्रः ॥ ३ ॥ श्लोकत्रयमिदं पुण्यं प्रातः काले
 पठेत्तु यः ॥ लोकत्रयगुरुस्तस्मै दद्यात् पदं हरिः ॥ ४ ॥ प्रातः स्मरामि रघुनाथं सुरवारविंदं मंदस्मितं मधुरभाषिविशालभालं ॥ कर्णावलं-
 बिचलकुंडलशोभिगंडं कर्णोत्तदीर्घनयनं नयनाभिरामं ॥ १ ॥ प्रातर्भजामि रघुनाथं करारविंदं रक्षोगणाय भयदं वरदं निजेभ्यः ॥ यद्वाजसं-
 सदि विभज्य महेशचापं सीताकरग्रहणमंगलमापसद्यः ॥ २ ॥ प्रातर्नमामि रघुनाथं पदारविंदं पद्मांकुशादिशरभरेरिव स्फुरवावहं मे ॥ योगोद्दिमा-
 नसमधुव्रतसेवमानं शापापहंसपदिगौतमधर्मपत्न्याः ॥ ३ ॥ प्रातर्वदामि वचसा रघुनाथं नाम वाग्दोषहारिं सकलं शमलं निहंति भयत्पार्व-

तीस्वपतिनासहमोक्षकामाभीत्यासहस्रहरिनामसमंजजाप ॥ ४ ॥ प्रातः श्रये श्रुतिनुतांरघुनाथसूर्तिनीलांबुदोत्यलसितेतररत्ननीलां ॥ अः
 मुक्तमोक्तिकविशेषविभूषणाख्यांध्येयांसमस्तमुनिभिर्निजमुक्तिहेतुं ॥ ५ ॥ यः श्लोकपंचकमिदं प्रयतः पठेत् नित्यं प्रभातसमये पुरुषः प्रबु
 द्धः ॥ श्रीरामकिंकरजनेषु स एव मुख्यो भूत्वा प्रयाति हरिलोकमनन्यलभ्यं ॥ ६ ॥ ब्रह्मासुरारिस्त्रिपुरांतकारो भानुः शशी भूमिस्तो बुध
 श्व ॥ गुरुश्च शक्रः शनिराहुकेतवः कुर्वंतु सर्वे मम स प्रभातं ॥ ७ ॥ ऋगुर्वसिष्ठः क्रतुरंगिराश्च मनुः पुलस्त्यः पुलहश्च गौतमः ॥ रैभ्यो म-
 रीचिश्च वनश्च दक्षः कुर्वंतु सर्वे मम ॥ ८ ॥ सनत्कुमारः सनकः सनंदनः सनातनोऽप्यासुखी पिंगलोच ॥ समस्वराः सप्त रसातलानि कुर्वं ॥ ९ ॥
 सप्तार्णवाः सप्तकुलचलाश्च सप्तर्षयो द्वीपवनानि सप्तः ॥ भूरादिकृत्वा भवनानि सप्तकु ॥ १० ॥ पृथ्वीसगंधासरसास्तथापस्यश्चिवायुर्ज्व-
 लितं च तेजः ॥ न भस्मशब्दं महता सहैव कुर्वंतु सर्वे ॥ ११ ॥ इत्थं प्रभाते परमं पवित्रं पठेत् स्मरेद्वाष्टुगुणाच्च तद्वत् ॥ दुः स्वप्ननाशस्त्वहस्यप्रभा-
 तं भवेच्च नित्यं भगवत्प्रसादात् ॥ १२ ॥ पुण्यश्लोको न लोरा जापुण्यश्लोको जनार्दनः ॥ पुण्यश्लोकाच्च वै देही पुण्यश्लोको युधिष्ठिरः ॥ १३ ॥ अ-
 श्वत्थामा बलिव्यासो हनुमान्श्च विभीषणः ॥ कृपः परशुरामश्च सप्तैते चिरजीविनः ॥ सप्तैता नृसंस्मरे नित्यं मार्कण्डेयं तथा ह्यमं जीवेद्दुर्षशतं
 सोऽपि सर्वव्याधिविवर्जितः ॥ १४ ॥ अ हल्याद्रौ पदो सीता तारामंदोदरी तथा ॥ पंचकं नास्मरे नित्यं महापातकनाशनं ॥ १५ ॥ इत्यादिपुराण-
 मंत्रान्पठित्वा ॥ समुद्रवसने देवि पर्वतस्तनमंडले विष्णुपत्नि नमस्तुभ्यं पादस्पर्शं क्षमस्व मे ॥ इति प्रार्थ्योत्थाय रविं गुरुं च न मस्तुत्यं प्रातर-

आर्क

५

प्रातरग्निप्रातरिंद्रहवामहे प्रातर्निशवस्त्राणां प्रातरग्निना ॥ प्रातर्भगं पूषणं वरुणस्य त्ति प्रातः सोममुत्तुद्रं हवेम ॥ प्रातर्जितं भगमुत्तुद्रं हवेम वयं पुत्रमहिने यो विधुर्ता ॥ आधश्चिद्यं मयमानस्तु रश्चिद्राजा चिद्यं भगं
भृक्षीत्याहो भगप्रणेत्त भगस्य यराधो भगे मोधियमुदवा ददनः ॥ भगप्रणो जनयगो भिरश्चै भगप्रन भिरु वंत स्याम ॥ उत्ते दानो भग वंत स्यामो न प्रपित्य उत्तम ध्ये अहो ॥ उत्ते दाना मधवन्तु र्यस्य वयं देवानां सुम
तो स्याम ॥ भगं पूषं भगं वीं अस्ते देवास्ते न वयं भग वंतः स्याम ॥ तं ह्यो भगं सर्वं ज्यो हवीति स नो भग पुर एता भवेत् ॥ सध्वरा योष सो न मंत दधि कवे वधु चये यदाय ॥ अर्वा चो न वसु विदं भग नो रथ मिवा भो
शिमिति समर्चं सूक्तं पठेदित्युचिधाने ॥ ततो मूत्रपुरीषोत्सर्गं कुर्यात् ॥ तत्रादौ मूलवाक्यानि लिख्यंते ॥ पराशरः ॥ ततः प्रातः समुत्थाय कुर्याद्विष्णु
त्रमेव च ॥ नैर्ऋत्या मिषु विक्षेप मतीत्याभ्यधिकं भवति ॥ अंगिराः ॥ उत्थाय पश्चिमे रात्रे स्तन आचम्य चोदकं ॥ अंतर्धाय तृणैर्भूमिं शिरः प्रावृत्य
वाससा ॥ अयज्ञियै रनाद्रे श्ववृणैः संछाद्य मेदिनीं ॥ कुर्यान्मूत्रपुरीषेतु शक्चो देशे समाहितः ॥ देवता ऋषयः सर्वे पिशाचो रगराक्षसाः ॥ इतो गच्छंतु
भूतानि बहिर्भूमिं करोम्यहं ॥ कृत्वा यज्ञोपवीतं तुष्टतः कंठलंबितं ॥ विष्णु मूत्रं तु गृही कुर्याद्यज्ञा कर्णे समाहित इति ॥ अयंच व्यवस्थितविकल्पः ॥ य
द्येक वस्त्रो यज्ञोपवीतं कर्णे कृत्वा मूत्रपुरीषोत्सर्गं कुर्यादिति शांखायनोक्तेः ॥ याज्ञवल्क्यः ॥ दिवा संध्यासक कर्णस्थि ब्रह्मसूत्र उदङ्मुखः ॥ कुर्यान्मू-
त्रपुरीषेतुरात्रौ चेद्दक्षिणामुखः ॥ कर्णोत्र दक्षिणः कर्त्रे गाना मनुक्तो तु दक्षिणांगं भवेत्तदेति स्मृत्यर्थ सारे उक्तत्वात् ॥ पवित्रे दक्षिणे कर्णे कृत्वा वि-
ष्णु मूत्रमुत्सृजेदिति लिंगाच्च ॥ भरद्वाजः ॥ अथाप कृष्य विष्णु मूत्रं लोष्ठकाष्ठ तृणादिना ॥ याज्ञवल्क्यः ॥ गृहीत शिश्वश्चोत्थाय मृदिरभ्युदृतैर्ज-
लैः ॥ गंधलेपक्षय करं शौचं कुर्यादतं द्वितः ॥ यमः ॥ आहरे नृत्तिको विप्रः कृत्वा ससिकतां तथा ॥ विप्रेतु शक्वाग्रा ल्योक्तारक्ताक्षाने विधीयते ॥
हरिद्रवणी वैश्येतु शूद्रे कृष्णां तु निर्दिशेत् ॥ ऋगुः ॥ यस्मिन् देशे तु यत्तोयं याचयेत्तत्रैव मृत्तिका ॥ सेवतत्र प्रशस्ता स्यात्तया शौचं विधीयते ॥ द्वेलिंगे
मृत्तिके देये गुदे पंच करे दश ॥ उपमयोः सप्त दानव्या विद्शौचे मृत्तिकाः स्मृताः ॥ शौनकः ॥ आद्रामलकमात्रास्त मूत्रशौचे हि मृत्तिकाः ॥ दक्षः ॥
तिस्त्रोपाने दशौ कस्मिन्नु मयोः सप्त मृत्तिकाः ॥ विष्णुः ॥ अर्धप्रसृतिमात्रा तु प्रथमा मृत्तिका स्मृता ॥ द्वितीया च तृतीया च तदर्धा र्धा प्रकीर्ति-

अथवा वसीर्गो मंतीर्गु ज्वा सो वीरवन्तीः सवमुष्टं भुमः ॥ धृतं दुर्ग
ना विभूतः प्रवीतायु यं पो ॥ १॥

ता ॥ वसिष्ठः ॥ एकालिंगोकरेतिस्त्रउभयोर्मृत्तिकाद्वयं ॥ एकैकयामृदापादौ प्रक्षाल्यतु शक्तिर्भवेत् ॥ मूत्रशौचं समाख्यातं शक्रे तु द्विगुणं भवेत्
 शंखः ॥ तिस्रस्तपादयोर्देयाः शौचकामस्य नित्यश इति ॥ एतच्छौचं गृहस्थानां द्विगुणं ब्रह्मचारिणां ॥ त्रिगुणं स्याद्वनस्थानां यतीनां स्याच्चतुर्गुण-
 पादशौचक्रमः स्मृत्यन्तरे ॥ शौचादृते वामपादे पूर्वेन क्षालनं भवेत् ॥ शौचे तु वामपूर्वं स्यादन्यत्र दक्षिणं सदारात्र्यादौ विशेषः स्मृत्यर्थसारे ॥ दिवा य-
 द्विहितं शौचं तदर्थं निशिकीर्तितं ॥ तदर्थं मातुरे प्रोक्तं मातुरस्याधर्मध्वनिस्त्रीशूद्रादरशक्तानां बालानां चोपवीतितः ॥ गंधलेपक्षयकरं शौचं कुर्या-
 न्नसंख्याया ॥ आश्वलायनः ॥ लिंगशौचं पुरा कृत्वा गुदशौचं ततः परं ॥ देवलः ॥ धर्मविद्वदक्षिणं हस्तमधः शौचेन योजयेत् ॥ तथा च वामहस्ते
 न नाभेरुर्ध्वेन शोधयेत् ॥ ऋष्यशृंगः ॥ धाराशौचं न कर्तव्यं शौचशुद्धिर्मभीक्ष्णना ॥ चुलकेनैव कर्तव्यं हस्तशुद्धिर्विधानतः ॥ मनुः ॥ यावन्नापैत्य-
 मेध्याक्तौ गंधोलेपश्च तत्कृतः ॥ तावच्चूद्वारिचादेयं सर्वास्तद्रव्यशुद्धिषु ॥ अंगिराः ॥ संध्ययोरुभयोरर्जाष्ये भोजने दंतधावने ॥ पितृकार्ये च दैवे च
 तथामूत्रपुरीषयोः ॥ गुरूणां संनिधौ दाने योगे चैव विशेषतः ॥ एषु मौनं सदा तिष्ठन्त्सर्गं प्राप्नोति मानवः ॥ आपस्तम्बः ॥ न च सोपानको मूत्रपुरीषे
 कुर्यादिति ॥ सारणीये ॥ गृहीत्वा जलपात्रं तु विषमूत्रं कुरुते यदि ॥ तज्जलं मूत्रसदृशं पीत्वा चांद्रायणं चरेत् ॥ मलमूत्रं त्यजेद्विप्रो विस्मृत्यैवो-
 पवीतधृक् उपवीतं तदुल्लस्य गृह्यादन्यं न वतदेति ॥ अंगिराः ॥ मूत्रोत्सर्गं द्विजः कृत्वा न कुर्याच्छौचमात्मनः ॥ मोहादुत्कीर्णिरात्रेण जलं पीत्वा
 विशुध्यति ॥ उक्तशौचाकरणे प्रायश्चित्तं स्मृतिरत्नावल्यां गायत्र्यष्टशतं चैव प्राणायामत्रयं तथेति जपेदिति शेषः ॥ बोधायनः ॥ देशं काञ्चं

आ० क०

६

तथात्मानं द्रव्यं द्रव्यं प्रयोजनं ॥ उपपत्तिमवस्थां च ज्ञात्वा शौचं प्रकल्पयेत् ॥ व्यासः ॥ अपवित्रः पवित्रो वा सर्वावस्थांगतोऽपि वा ॥ यः स्मरेत्पुंङ्गका
क्षं स बाह्याभ्यन्तरः शुचिः ॥ आश्वलायनः ॥ कुर्याद्दशगंडूषानुरोषोत्सर्जनेन तः ॥ सूत्रोत्सर्गे तु चतुरो भोजनं ते तु षोडश ॥ अक्षयभोज्यावसाने
तु गंडूषाष्टकमाचरेत् ॥ गंडूषदेशः प्रयोगपारिजाते ॥ पुरतः सर्वदेवाश्च दक्षिणे पितरस्तथा ॥ ऋषयः एष्टतः सर्वे चामे गंडूषमाचरेत् ॥ अथ प्र
योगः ॥ पूर्वोक्तब्राह्ममुहूर्ते उत्थाया च म्येष्ट देवतां नमस्कृत्य प्रातः स्मरणं विधाय रविं गुरुं नमस्कृत्य ग्रामादूहिर्नैऋत्याभिषुक्षे पात्यये शुद्धमृत्ति
कांससिकतां जलपात्रं चादाय कीटादिरहितस्य लंगत्वा मृज्जलपात्रे निधाय यज्ञियैरनाद्रैस्तृणैर्भूमिमाच्छाद्य प्राचृतशिराः एष्टतः कंठलंबित
यज्ञोपवीतो यद्येकवस्त्रश्चेद्दक्षिणकर्णे निहितयज्ञोपवीतो मोनी घ्राणास्येऽपि धाय दिवोदङ्मुखो रात्रौ दक्षिणामुखो सूत्रपुरीषे रत्नज्यलोष्ठादि
ना गुदं परिमृज्य गृहीतशिशन उत्थाय पूर्वगृहीतमृज्जलपात्रे गृहीत्वा द्वाभ्यां लकृमात्रमृज्जले द्विवारं लिंगशौचं कृत्वार्धप्रसृतितदर्धाधैर्मृज्जले-
स्त्रिंवारं मपानं शौध्य पुनर्जले रेव लिंगगुदे प्रक्षाल्य शङ्खमृत्तिकयैकवारं हस्तं प्रक्षाल्य शङ्खभूमिमागत्यान्यमृज्जले देशवारं वामकरं प्रक्षाल्य त
तः करद्वयं सप्तवारं तावद्विरेव मृज्जलेः प्रक्षाल्य वामदक्षिणपादौ प्रत्येकं त्रिः प्रक्षाल्या न्यजलेन द्वादशगंडूषान् वामभागे कृत्वा जलपात्रं त्रिः पर्यु
क्ष्य जलबिंदूजले निक्षिप्योपवीतीद्विराचामेत् ॥ सूत्रमात्रोत्सर्गे तु पूर्ववदेकवारं लिंगं प्रक्षाल्य वामकरं त्रिः प्रक्षाल्य करद्वयं द्विः प्रक्षाल्यैकैक-
यामृदापादौ प्रक्षाल्य गंडूषचतुष्टयं विधायाचामेत् ॥ इति शौचप्रकरणं ॥ अथाचमनं वृद्धपराशरः ॥ कृत्वाथ शौचं प्रक्षाल्य हस्तौ पादौ च-

६

सुज्जलैः निबद्धशिरवकच्छस्तद्विज आचमनं चरेत् ॥ आचमननिमित्तान्याह हेमाद्रौ मनुः ॥ प्राणस्यायमनं कृत्वा आचमेत्ययतो पिसन् ॥ आं
 तरं रिवद्यते यस्मात्तस्मादाचमनं स्मृतं ॥ कृत्वा मूत्रं पुरीषं वारवान्याचांत उपस्पृशेत् ॥ वेदमध्ये व्यगापश्चाप्यन्नमश्वसर्वदा ॥ स्वानींद्रियाणि छि
 द्राणिकौर्मै ॥ चंडालम्लेच्छसंभाषेस्त्रीशूद्रोच्छिष्टभाषणे ॥ उच्छिष्टपुरुषं स्पृष्ट्वा भोज्यं चापि तथा विधं ॥ आचमेदश्रुपाते च लोहितस्य तथैव च
 यमः ॥ उत्तीर्योदकमाचम्य अवतीर्य तथैव च ॥ एवं स्यात्तेजसा युक्तो वरुणो नापि पूजितः ॥ मार्कंडेयपुराणे ॥ देवार्चनादिकर्माणि तथा गुर्वभि
 वादनं ॥ कुर्वीत सम्यगाचम्य तद्देवमजि क्रियां ॥ वसिष्ठः ॥ क्षते निष्ठीविते ससे परिधाने श्रुपातने ॥ पंचस्वेतेषु चाचामेच्छोत्रं वा दक्षिणं स्पृशे
 त् ॥ इत्याचमननिमित्तानि ॥ अथ हिराचमननिमित्तान्याह ॥ हेमाद्रौ व्यासः ॥ दाने भोजने काले च संध्योरुभयोरपि ॥ आचांतः पुनराचामे-
 जपहोमार्चनेषु च ॥ याज्ञवल्क्यः ॥ स्नात्वा पीत्वा क्षते ससे भक्ते रथ्योपसर्पणे ॥ आचांतः पुनराचामेद्वासो विपरिधाय च ॥ कौर्मै ॥ ओष्ठौ
 विलोमकौ स्पृष्ट्वा वा सो विपरिधाय च ॥ रेतो मूत्रपुरीषाणां सुत्सर्गेशूद्रभाषणे ॥ धीवित्वाध्ययनारंभे कासश्वासागये तथा ॥ चत्वरं वा शमशा-
 नं वा समागम्याद्विजोत्तमः ॥ संध्योरुभयोस्तद्दान्यांतोथाचमेत् पुनः ॥ बौधायनः ॥ भोजने हवने दाने उपहारे प्रतिग्रहे ॥ हविर्भक्षणकाले च
 हिराचामेत्तु सर्वथा ॥ हविर्भक्षणे च रमाचमनं न कार्यमित्यपि पक्षांतरमपराकैस्मृत्यंतरे ॥ द्राक्षादीनि फलानि क्षून्पयोमूलं घृतं दधि ॥
 तांबूलमौषधं पत्रं हविर्भक्तापि नाचमेदिति ॥ आचमनविधिमाह योगी ॥ अंतर्जानुशूचौ देशे उपविष्ट उदङ्मुखः ॥ प्राग्वा ब्राह्मेणता

आ.क.

७

थेनहिजोनित्यमुपस्पृशेत् ॥ त्रिः प्रारयापोहिरुन्मृज्यरवान्यद्भिः समुपस्पृशेत् ॥ इदं च द्विजातिविषयं तद्वत् कंठतालुगामिस्त यथा संख्यं द्विजातयः
॥ शुद्धैरस्त्री च शुद्धैः सकृत्स्पृष्टाभिरतत इति ॥ याज्ञवल्क्येन स्त्री शूद्रयोः ॥ सकृद्विधानात् ॥ उदङ्मुखत्वादिनियमोऽपि द्विजग्रहणात्तद्वि
षय एव ॥ जलग्रहणं गोकर्णाकृतिकरेण कार्यमित्याह कण्वः ॥ आयतं पूर्वतः कृत्वा गोकर्णाकृतिवत्करं ॥ संहतांगुलिना तोयं गृहीत्वा पाणिना
द्विजः ॥ मुक्तांगुष्ठकनिष्ठेन शेषेणाचमनं चरेत् ॥ अन्वारं प्रमाहयमः ॥ तावन्नोपस्पृशेद्द्विद्वान्यावद्दामेन न स्पृशेत् ॥ तीर्थमाह योगी ॥ कनिष्ठादे
शिन्यंगुष्ठमूलान्यग्रं करस्य च ॥ प्रजापतिपितृ ब्रह्मतीर्थदेवान्यनुक्रमात् ॥ वृद्धपराशरः ॥ तीर्थानि पंचविप्रस्य करे संति च दक्षिणे ॥ ब्रह्म
देवं तथा पैत्रं प्रजापत्यं च सोमिकं ॥ ब्राह्मं पश्चिमं रेखायां देवं त्वांगुष्ठमूर्धनि ॥ प्रजापत्यं कनिष्ठादौ मध्ये सोमं विजानतः ॥ अंगुष्ठस्य प्रदेशे
न्यामध्ये पैत्रं प्रतिष्ठितमिति ॥ करतले त्वग्नितीर्थं तेन प्रतिग्रहः ॥ कार्यः ॥ तथा च प्रचेताः ॥ दक्षिणहस्तमध्ये ब्राह्मणस्याग्नेयतीर्थमाग्नेयेन
प्रतिगृहीयादिति ॥ आचमनीयार्थं तोयमाह ॥ शंखः ॥ अद्भिः समुद् ताभि स्तहीनाभिः फेनबुद्बुदैः ॥ वह्निना नम्रितसाभिरक्षाराभि
रुपस्पृशेत् ॥ उपस्पृशेदाचामेत् ॥ आतुराणामुष्णोदकमप्यविरुद्धं ॥ तथा च आपस्तंबः ॥ उदकेनातुराणां च तथोष्णेनोष्णापायिनामिति
अगस्त्यसंहितायां ॥ केशवाद्यैस्त्रिभिः पीत्वा द्वाभ्यां प्रक्षालयेत्करौ ॥ द्वाभ्या मोष्ठौ तु संमृज्य द्वाभ्यामुन्मार्जनं तथा ॥ एकेन हस्तं प्रक्षाल्य
पादावपि तथैकतः ॥ संभोक्ष्यैकेन मूर्धनं ततः संकर्षणादिभिः ॥ आस्यनासादिकर्णौ च नाभिल्लं कज्जौ स्पृशेत् ॥ एवमाचमनं कृत्वा सा

क्षान्नारायणो भवेत् ॥ शंखः ॥ तर्जन्यंगुष्ठयोगेन स्पृशेन्नासापुटद्वयं ॥ अंगुष्ठानामिकाभ्यांच चक्षुः श्रोत्रे पुनः पुनः कनिष्ठांगुष्ठयोर्नाभिल-
 दयंच तलेन वै ॥ तलेन पाणि तलेन ॥ सर्वाभिस्तु ततः शीर्षे बाहू चाग्रेण संस्पृशेत् ॥ अथ प्रयोगः ॥ शुचौ देशे भूमिष्ठपादौ तर्जानुहस्तः ॥ प्रा-
 क्षुरव उदङ्मुखो बोधविशयसंहतांगुलिना शुद्धजलं ॥ गृहीत्वा मुक्तांगुष्ठकनिष्ठेन वामेनान्धारब्धेन पाणिना ब्रह्मतीर्थेन केशवनारायणम-
 धवेति संबुध्यंते स्त्रिभिर्नामभिस्त्रिः पिवेत् ॥ गोविंदविष्णु इति द्वाभ्यां करौ प्रक्षाल्य मधुसूदनत्रिविक्रमेति द्वाभ्यामंगुष्ठमूलेनोष्ठौ सं-
 स्पृज्य वामनश्रीधरेति द्वाभ्यां तथैव दुर्गसुभार्ज्यत्तृतीये केशेति वामकरं प्रोक्ष्य पद्मनाभेति पादौ संप्रोक्ष्य दामोदरेति मूर्धानं संप्रोक्ष्य संकर्षणे-
 तिसंहतमध्यमांगुलित्रयेणास्यं संस्पृश्य वासुदेवप्रद्युम्नेति द्वाभ्यामंगुष्ठतर्जनीभ्यां नासापुटे संस्पृश्या निरुद्धपुरुषोत्तमेति द्वाभ्यामंगुष्ठा-
 नामिकाभ्यांच क्षीरसंस्पृश्या धोक्षजनारसिंहेति द्वाभ्यां तथैव श्रोत्रे संस्पृश्या चक्रेति कनिष्ठांगुष्ठाभ्यां नाभिसंस्पृश्य जनार्दननेति पा-
 णितलेन हृदये संस्पृश्योपेन्द्रेति शिरः संस्पृश्य हरेकृष्णेति द्वाभ्यां दक्षिणवामबाहुमूले स्पृशेत् ॥ एवमाचमनासंभवे स्मृत्यर्थसारे ॥ त्रिः-
 पीत्वा हस्तं प्रक्षाल्य श्रोत्रं स्पृशेत् ॥ इत्याचारार्क आचमनप्रकरणं ॥ अथ दंतधावनं ॥ अत्रिः ॥ मुखे पर्युषिते नित्यं भवत्यप्रयतो नरः ॥ त-
 दाद्रिकाष्ठं शुद्धं वा भक्षयेदंतधावने ॥ कात्यायनोपि ॥ उत्थापनेत्रे प्रक्षाल्य शूचिर्भूत्वा समाहितः ॥ परिजप्य च मंत्रेण भक्षयेदंतधावनमिति ॥
 शुचिर्भूत्वा विष्णुत्रोत्सर्गेण शुचिर्भूत्वेत्यर्थः ॥ जपमंत्रः प्रयोगे वक्ष्यते ॥ अत्रिः ॥ कनिष्ठाग्रसमं स्थूलं पर्वग्र कृतकूर्चकं ॥ दंतधावनमुद्दिष्टं

जिह्वोलेखनिका तथा ॥ इदं दंतान्प्रक्षाल्य स्त्रायादिति चंदोगपरिशिष्टात्स्नानांगमिति केचित् ॥ तन्म ॥ मध्याह्नस्नानादावपि दंतधावनप्रसंगा-
 त् ॥ न चेशपत्तिरिति वाच्यं ॥ अत्र्यादिवचनैर्मुखे पर्युषिते सत्येव आचमनवत्स्नानं त्रस्यैव तस्य शुद्धिहेतुतयाभिधानात् ॥ न हि मध्याह्नकालेषु
 स्वस्य पर्युषितत्वं संभवति ॥ तस्मात्पृथगेव तदितिसिद्धं ॥ अतएव श्रीमानामहचरणादूर्ध्वपूर्णमासाभ्यामिष्टासोमेन यजेतेति वत्कालार्थः
 संयोग इति ॥ युक्तमुत्पश्यति ॥ दंतधावनेदिडिः यममाहगर्गः ॥ प्राङ्मुखः प्राप्नुते सौख्यं शरीरारोग्यमेव च ॥ दक्षिणेन तथा कष्टं पश्चिमेन
 पराजयः उत्तरेण गवां नाशः स्त्रीणां पारिजनस्य चेति ॥ अत्रकालादिनिषेधमाह ॥ व्यासः ॥ प्रतिपदृशषष्ठीषु न वम्यां चैव भारत ॥ दंतानां का-
 षु संयोगे दहत्याससमंकुलं ॥ श्राद्धे च यज्ञे नियमेनाद्यात्पोषितमर्तुका ॥ दंतकाष्ठमिति शेषः ॥ आचार्यः ॥ अष्टम्योश्च चतुर्दश्योः पंचद-
 श्यां विजन्मसु ॥ व्यतीपाते च संक्रांत्यां दंतकाष्ठं न भक्षयेत् ॥ वसिष्ठः ॥ शन्यर्कशक्रवारेषु कुजाहे ब्रतवासरे ॥ जन्माहे श्राद्धदिवसे दंत-
 काष्ठं विवर्जयेत् ॥ यमः ॥ मध्याह्ने श्राद्धवेलायां यो भक्षे दंतधावनं ॥ निराशाः स्तस्य गच्छन्ति देवाः पितृगणैः सह ॥ दंतकाष्ठनिषेधक-
 र्त्तव्यमाह ॥ व्यासः ॥ अलाभे दंतकाष्ठानां निषिद्धायां तिथौ तथा ॥ अपांद्वादशांगं दूषैर्विदध्या दंतधावनं ॥ तिथिग्रहणं निषिद्धकालो-
 पलक्षणं ॥ दंतकाष्ठालाभे वर्ज्यकाले च तृणपर्णे द्वादशांगं दूषैर्वामुखं संशोध्य जिह्वोलेखः कार्य एव ॥ तथाच व्यासः ॥ प्रतिपदृशष-
 ष्ठीषु न वम्यां दंतधावनं ॥ पर्णे रन्यत्र काष्ठे स्तु जिह्वोलेखः सदैव तु ॥ स्मृत्यंतरेपि तृणपर्णेः सदा कुर्यादमामेकादशीं विना ॥ निषि

द्वेदिवसेकुर्याज्जंबूपुष्पापणिकैरिति ॥ स्कांदे ॥ अश्वगोचोदधिस्तानेदंतधावनमैयने ॥ जातेचमरणेचैवतलालव्यापिनीतिथिः ॥ दंतकाष्ठपरि
 माणांविष्णुराह ॥ द्वादशांगुलिकंविप्रेकाष्टमाहुर्मनीषिणः ॥ शूद्रविद्वत्क्षत्रजातीनांनवषट्चतुरंगुलं ॥ अत्रोत्तरार्धेव्युत्क्रमेणान्वयोबोध्यः ॥ ग
 र्गिस्तपरिमाणान्तरमाह ॥ दशांगुलंतुविषाणांक्षत्रियाणांनवांगुलं ॥ अष्टांगुलंतुवैश्यानांशूद्राणांसप्तसंमितं ॥ चतुरंगुलमानंतुनारीणां
 नात्रसंशयः ॥ नृसिंहपुराणे ॥ तित्तिणीवेषुष्टुचआस्त्रनिबोधितथैवच ॥ अपामार्गश्चबिल्वश्चअर्कश्चौदुंबरस्तथा ॥ बदरातिंदुकास्त्वने
 प्रशस्तादंतधावने ॥ नारदोपि ॥ सर्वकंदकिनःपुण्याःक्षीरिणश्चयशस्विनः ॥ प्रशस्ताइतिशेषः ॥ दृक्षमनुरपि ॥ रवदिरस्यकरंजस्यकंदं
 वस्यतथैवच ॥ अर्कस्यकरवीरस्यकुटजस्यविशेषतइति ॥ इहेतेषांफलादिबहुपिवक्तव्यंविस्तराकारंपत्यानब्रूमः ॥ अंगिराः ॥ प्रक्षाल्यभ
 क्षयेत्काष्ठं प्रक्षाल्यैवतुसंत्यजेत् ॥ आयुरित्यादिमंत्रोयमुक्तःशास्त्राभिमतं ॥ पैठीनसिः ॥ तृणपणोदिकेनांगुल्यावादंतान्धावयेत्पदे
 शिनीवर्जमिति ॥ शौनकः ॥ पश्चाद्द्वादशांगुलंविदध्यादंतधावनं ॥ स्मृत्यौकारंचगायत्रीनिबध्नीयाद्विरवांततइति ॥ अथप्रयोगः ॥ प्र
 तिपत्सप्त्यष्टमीनवम्येकादशीचतुर्दशीपंचदशीसंक्रांतिव्यतीपातव्रतोपवासश्चाद्दिनार्कभौमशुक्लमंददिननिषिद्धदिनातिरिक्तदिने
 शुब्राह्मणोद्वादशांगुलप्रमाणेनदशांगुलप्रमाणेनवाकनिष्ठांगुलिवस्थूलेनतित्तिण्यादिविहितवृक्षोद्भवेनचूर्णीकृताग्रेणप्रक्षालितेनशुद्धे
 णार्द्रेणवा ॥ आयुर्बलयशोर्वचः प्रजाः पशवसूनिच ॥ ब्रह्मप्रज्ञांचमैधांचतनोधोहिवनस्पतेइतिमंत्रेणाभिमतंनिकाष्ठेन ॥ मुखदुर्ग-

द्वादशी

दंशुर्जि

आ.क.

९

धिनाशायदंतानां च विशद्दये ॥ धीवनाय च गात्राणां कुर्वेहं दंतधावनमिति मंत्रमुक्त्वा तत्संशोध्य जिह्वोत्सेखं कृत्वा दशगंडूषांश्च कृ-
त्वा ॐ कारं गायत्रीं च स्मृत्वा शिरसां बध्नीयादिति दंत धावनप्रकरणं ॥ अथ भूतः स्नानं ॥ हेमाद्रौ योगयाज्ञवल्क्यः ॥ अगम्यागमं नात्या-
पात्पापेभ्यश्च प्रतिग्रहात् ॥ रहस्या चरितात्पापान्मुच्यते स्नानमाचरेत् ॥ अस्नात्वा नाचरेत् कर्म जप होमादिकं च ॥ लालास्वेदसमाकर्णः
शयनादुत्थितः पुमान् ॥ हेमाद्रौ दक्षः ॥ अत्यंतमलिनः कायो न वच्छिद्रसमन्वितः ॥ स्त्रवत्येव दिवारात्रौ प्रातः स्नानं विशोधनं ॥ मार्कंडेयः ॥ -
अस्नातस्य क्रियाः सर्वा भवन्ति त्वफलायतः प्रातः समाचरेत् स्नानं तच्च नित्यमिति स्मृतं ॥ प्रातः स्नानं प्रशंसन्ति दृष्टादृष्टकरहितत् ॥ सर्वमर्ह-
ति शक्त्यात्मा प्रातः स्नायी जपादिकं ॥ गुणादश स्नानपरस्य साधोरूपं च तेजश्च बलं च शौचं ॥ आयुष्यमारोग्यमलोलुपत्वं दुः स्वप्ननाशश्च यश-
श्च मेधा ॥ तच्च त्रिविधमाह हेमाद्रौ दक्षः ॥ नित्यं नैमित्तिकं काम्यं त्रिविधं स्नानमुच्यते ॥ तर्पणं तु भवेत्तस्य अंगत्वेन प्रकीर्तितमिति ॥ दर्भयुक्तं स्ना-
नं प्रशस्तमित्याह हारीतः ॥ दर्भयुक्तं प्रशस्तं स्यात् स्नानदानजपादिकं ॥ स्मृत्यन्तरे ॥ स्नाने होमे जपे दाने स्वाध्याये पितृकर्मणि ॥ करोतु सदर्भैः कु-
र्वीत तथा संध्याभिक्रान्ते ॥ हेमाद्रौ वामिराः ॥ विना दर्भेण यत्स्नानं यच्च दानं विनोदकं ॥ असंख्यातं च यज्जप्यंतत्सर्वं निष्फलं भवेत् ॥ दर्भाश्चोक्ताः
प्रयोगपारिजाते ॥ कुशकाशाय वा दूर्वा उशीराश्च सकुंदकाः ॥ गोधूमा ब्रीहयो मुंजा दशदर्भाः सवल्बजाः ॥ बल्बजं शुच्यार्द्रवृणं कुशाभावे तु का-
शास्युः काशाः कुशसमाः स्मृताः ॥ कुशाभावे गृहीतव्या अन्ये दर्भा यथोचितं ॥ व्यासः ॥ कुशैः पूतं भवेत् स्नानं कुशेनोपस्पृशेद्भिजः ॥ कुशेन

९

चोद्धृतं तोयं ॥ सोमपानेन संमितं ॥ शंखः ॥ दर्भा कृष्णाजिनं मंत्रा ब्राह्मणा हविरग्नयः ॥ अयातयामान्येतानि नियोज्यानि पुनः पुनः ॥ यात-
 यामं चिरं तेन कार्याक्षमं कुशग्रहणकाल उक्तः कात्यायनेन ॥ मासेन मस्य मावास्या त स्यादर्भो च योमतः ॥ अयातयामास्ते दर्भा विनियो-
 ज्याः पुनः पुनः ॥ अत्र दर्भपदं कुशापरमेव दर्शे श्रावणमासस्य समंत्रोत्पादिताः कुशा इति विष्णुक्तेः स्पर्शमंत्रे कुशग्रहणाच्च ॥ आनयनप्र-
 कारमाह मार्कंडेयः ॥ शुचिर्भूत्वा शचौ देशे स्थित्वा पूर्वोत्तरामुखः ॥ ॐ कारेणैव मंत्रेण कुशाः स्पृष्ट्वा द्विजोत्तमः ॥ विरिञ्चिना सहोत्पन्नपरमेष्वि-
 निसर्गज ॥ दहस्व सर्वपापानि दर्भस्वस्ति करो भव ॥ हुं फट्कारेण दर्भास्तु स कृच्छ्रित्वासमुद्धरेत् ॥ कुशमहिमानं गोमिलः ॥ कुशमूले स्थितो-
 ब्रह्मा कुशमध्ये जनार्दनः ॥ कुशाग्रेशं करं विद्यात्सर्वदेवाः समंतत इति ॥ ॥ कुशविश्वमाह कात्यायनः ॥ अनंतरं गर्भिणं सायं कौशं द्वि दलमेव च
 प्रादेशमात्रं विज्ञेयं पवित्रं यत्र कुत्रचित् ॥ मार्कंडेयः ॥ चतुर्भिर्दर्भपिंजूलैर्ब्राह्मणस्य पवित्रकं ॥ एकैकं न्यूनमुद्दिष्टं वर्षे वर्षे यथाक्रमं ॥ हेमा-
 द्रौ ॥ अन्यान्यपि पवित्राणि कुशदूर्वाभ्यानि च ॥ हेमात्मकपवित्रस्य कलानाहं तिषोडशीं ॥ कास्यं चोक्तं शारदायां ॥ ताश्च तारसवर्णानाम-
 र्कषोडशं खेदुभिः ॥ कृतान्निशक्तिमुद्देयं तीव्रद्वारिघ्ननाशिनी ॥ इदं पवित्रं तर्जन्यां धारयंति सांप्रदायिकाः ॥ योगयाज्ञवल्क्यः ॥ अनामिका
 धृतं हेमतर्जन्यां रूप्यमेव च ॥ कनिष्ठिका धृतं रवंद्रं तेन पूतो भवेन्नरः ॥ रौप्यधारणमिदं जीवत्ये तृक्भिन्नविषयं ॥ तथाच प्रयोगपारिजा-
 ते ॥ उत्तरीयं योगपटुं तर्जन्यां रजतं तथा ॥ न जीवत्ये तृक्केर्धार्ये ज्येष्ठे वा विद्यते यदि इत्युक्तं प्रसंगागतं ॥ अथ प्रकृतमनुसरामः ॥ बौधा-

यनः ॥ सप्ताहं प्रातरस्नायी संध्याहीनस्त्रिभिर्दिनैः ॥ द्वादशाहमनग्निः स्याद्विजः शुद्धत्वमाप्नुयात् ॥ तद्वेषपरिहारार्थं भानुवारेपिशस्यते ॥
 भानुवारे त्वचश्यं प्रातः स्नानं कार्यमित्यर्थः ॥ स्नानकालमाह स एव ॥ अरुणकिरणग्रस्तां प्राचीं दिशमवलोक्य स्नायादिति ॥ स्नानं नद्या-
 दिषु कार्यमित्याह हेमाद्रौ मनुः ॥ नदीषु देवस्वातेषु तडागेषु सरःसु च ॥ स्नानं समाचरेन्नित्यं गर्तप्रस्त्रवणेषु च ॥ छंदोगपरिशिष्टे ॥ धनुः सह-
 स्नाप्यष्टौ च गतिर्यो सांनविद्यते ॥ मतानदीशब्दवहागर्तास्ते परिकीर्तिताः ॥ धनुर्हस्तचतुष्टयं विवस्वान् ॥ एकतः सर्वतीर्थानि जाह्नव्ये कैवचा-
 न्यतः ॥ ब्रह्मलोकेपिशिरसः पतितायामहीतलं ॥ मरीचिः ॥ भूमिषु मुह्यन्तं वापिशितमुष्णमथापि वा ॥ गांगं पयः पुनात्येव पापमामरणं कृ-
 तमिति ॥ अथ स्नानविधिः ॥ प्रयोगपारिजाते ॥ न प्रातर्मुक्तिका स्नानं न कुर्याद्दोमयं निशि ॥ प्रातः स्नानं सदा कुर्याद्दोमयेन विचक्षणः ॥ मध्यं
 दिने मृदा स्नानं सायंकार्यं जलेन वै ॥ मनुः ॥ स्वसंस्थंगो ययं ग्राह्यं भूमौ निपतितोपि वा ॥ उपर्यधश्च संत्याज्यं संपाद्यं मध्यमं हि यत् ॥ नाभिमात्रेज-
 ले गत्वा त्रिः कुर्यान्मज्जनं ततः ॥ गात्राणां क्षालनं कृत्वा सम्यक् स्नायात्ततः परं ॥ सम्यग्गोमयादिविधिनेत्यर्थः ॥ आदाय गोमयं विप्रो वाम-
 पाग्रौ निधाय च ॥ व्याहृत्या तन्निधा कृत्वा निक्षिपेत्क्षणवेन तु ॥ दक्षिणास्थितभागेन रक्षोहानाय दिक्ष्वथ ॥ तीर्थीभसि क्षिपेद्वागमुत्तरंतार-
 मंत्रितं ॥ मानस्तोकेति मंत्रेण मध्यं चैवाभिमंत्रयेत् ॥ मूर्धादिपादपर्यंतं हस्ताभ्यां सु समाहितः ॥ गंधद्वारामित्यनया सर्वांगमनुलेपयेत्
 ॥ प्रार्थनादिमंत्रांस्तु प्रयोगे वक्ष्यामः ॥ पुराणे ॥ ततः शिखां स्वपुरतः कृत्वा मज्जेन्नदीमुखः ॥ विष्णुः ॥ स्नोतसोभिमुखं स्नायान्नदीषु-

प्रवहज्जले स्थावरेचतडागेचरवेरभिमुखं सदा ॥ वायवीये ॥ संध्यामुखस्तु संध्यायां रात्रौ प्राश्नुरव एव सन् ॥ स्रोतसोभिमुखं स्नानं मा-
 र्जनं चायमर्षणं ॥ अन्यत्रार्कमुखो रात्रौ प्राश्नुरवो ग्निमुखोऽपि वा ॥ कात्यायनः ॥ पुनर्जन्मनिमित्तेषु सर्वेषामुत्तरासुखं ॥ गृहे गृहमुखं स्नानं
 मार्जनादि तु नो भवेत् ॥ प्रयोगपारिजाते ॥ आचम्य मार्जनं कुर्यादापो हिष्ठेति वारुणेः ॥ इमं मे गंग इत्युदकमालोऽयं चायमर्षणं ॥ अंतर्जले मुखं
 कृत्वा कुर्यान्नासाग्रपीडनं ॥ क्रतुं चेति तृचंचैव द्रुपदां च ततो जपेत् ॥ अष्टाक्षरं च प्रणवं स्मरेद्विष्णुमजं प्रभं ॥ अष्टाक्षरमंत्रः शारदायां ॥ ता-
 रं नमः पदं पश्चान्नरो दीर्घसमन्वितौ ॥ यवर्णोऽयं यमं चोयं प्रोक्तो वस्वक्षरात्मक इति ॥ शौनकः ॥ कुर्याद्वादशभिस्नानं नामभिः केशवादि-
 भिः ॥ धन्यं यशस्यमाधुष्यमारोग्यं बुद्धिर्वर्धनं ॥ हस्ताभ्यां जलमादाय सकृदेवाभिमन्त्रितं ॥ मस्तके च मुखे वा ह्रौं हृदये पृष्ठदेशके ॥ अभि-
 षंचेत्स्वमात्मानं गायत्र्या योनिमुद्रया ॥ सप्तजन्मकृतं पापं तत्क्षणादेव नश्यति ॥ काष्ठाजिनः ॥ देवर्षिपितृणां चैव एकद्वित्रिक्रमेण तु ॥
 जले दद्याज्जलं चात्र असंस्कृतं तदेतथा ॥ असंस्कृतं मृतानामित्यर्थः ॥ असंस्कृतं प्रमीतानामेक एव तदेक्षिपेत् ॥ इति बौधायनात्के ॥
 चतुर्विंशतिमते ॥ स्नानादनंतरं तावत्तर्पयेत्पितृदेवताः ॥ उत्तीर्य पीडयेद्भस्त्रं संध्याकर्म ततः परं ॥ व्यासः ॥ यज्ञोपवीतो देवानां निवीतो
 ऋषिर्तर्पणे ॥ प्राचीनावीतीपित्र्ये तु स्वेन तीर्थेन भावितः ॥ उशनाः ॥ द्वौ हस्तौ युग्मतः कृत्वा पूरयेदुदकांजलिं ॥ गोशृंगमात्रमुद्धृत्य जलम-
 ध्ये जलं क्षिपेत् ॥ हेमाद्रौ ब्रह्मवैवर्ते ॥ नाभिमात्रे जले स्थित्वा कुर्यात्स्नानांगतर्पणं ॥ देवानृषीभ्यस्तृगणास्वपितृभ्यश्चापि तर्पयेत् ॥ भगवान्

स्नानांगतर्पणं कृत्वा यक्ष्मणे जलमाहरेत् ॥ नदीक्षमापनं कौर्मै ॥ ज्ञानतो ज्ञानतो वापि यन्मया दुष्कृतं कृतं ॥ तत्क्षमस्व अखिलं देवि जगन्मातर्नमो-
स्तुते ॥ स्मृत्यंतरे ॥ विकिरेपि इदं ने च तर्पणे स्नानकर्मणि ॥ आचांतः सन्धकुर्वति दर्भसं त्यज न बुधः ॥ मदनपारिजाते शातातपः ॥ अवमृज्या
न च स्नातो गात्राण्यंवरपाणिभिः ॥ न चापि धूतयेत् केशान्वाससीनविधूतयेदिति शातातपः ॥ बहिर्नद्यादिष्वाचांतः सोदकः किंचिदस्मृश-
न् ॥ रथ्यागतोऽपि यत्नेन शक्तिरेव हि मानव इति ॥ अथ वस्त्रधारणं देवलः ॥ स्वयं धौतेन कर्तव्या क्रियाधर्मा विपश्चिता ॥ न तु नेजकधौ-
तेन नाहतेन च कर्हि चित् ॥ धौतवस्त्रशोषणप्रकारमाह शातातपः ॥ प्रागग्रमुदगग्रं वा धौतं वासः प्रसारयेत् ॥ दक्षिणाग्रं पश्चिमाग्रं
पुनः प्रक्षालनं भवेत् ॥ स्मृत्यंतरे ॥ ईषद्वौतं स्त्रिया धौतं शूद्रधूतं तथैव च ॥ प्रसारितं यमदिशि गर्हितं सर्वकर्मसदिति दक्षस्मृतौ ॥ श्र-
तिस्मृतिप्रमाणेन ग्राह्यं वस्त्रं च धारयेत् ॥ षट्कर्मनिरतो विप्रो ग्राह्यं वस्त्रं न धारयेत् ॥ षट्कर्माणि चोक्तानि स्मृत्यंतरे ॥ स्नानसंध्याजपो होमः
स्वाध्यायः पितृतर्पणं ॥ मनुः ॥ ब्राह्मणस्य सितं वस्त्रं मांजिष्ठं नृपतेः स्मृतं ॥ पीतं वैश्यस्य शूद्रस्य नीलं मलवदिष्यते ॥ याज्ञवल्क्यः ॥
अष्टहस्तं नवं श्वेतं सदृशं नान्यधारितं ॥ अहतं तद्विजानीयात् सर्वकर्मसु पावनं ॥ यंत्रनिर्मुक्तमक्षौलितमप्यहतमित्याह ॥ धर्मप्रकाशे स-
त्यतपाः ॥ अहतं यंत्रनिर्मुक्तमुक्तं वासः स्वयं भूवा ॥ शस्तं तन्मांगलिक्येषु तावत्कालं न सर्वदा ॥ मांगलिक्यं मंगलकर्माणि विवाहादीनि
॥ कच्छस्थानान्याह याज्ञवल्क्यः ॥ वासकुक्षौ च नाभौ च पृष्ठे चैव यथाक्रमं ॥ त्रिकलेन समायुक्तो द्विजोऽसौ मुनिरुच्यते ॥ विष्णुपुराणे ॥

होमदेवार्चनाद्यासु क्रियासु पठने तथा ॥ नैकवस्त्रः प्रवर्तेत द्विजो नाचमने जपे ॥ द्वितीयवस्त्राभावे परिधानवस्त्रेणैवोत्तरीयं कार्यं ॥ एकं
 चेद्भासो भवति तस्यैवोत्तरवर्गेण प्रच्छादयतेति पारस्करगृहात् ॥ उत्तर्याभावे वस्त्रस्योर्ध्वभाग उत्तर्यं कुर्यादिति योगीश्वरवचनाच्च ॥ स्मृ-
 त्यंतरे ॥ यज्ञोपवीते द्वे धार्ये श्रौतेस्मार्ते च कर्मणि ॥ तृतीयमुत्तरीयार्थे वस्त्राभावे चतुर्थकं ॥ आचारमयूखादिग्रंथेषु तु वस्त्राभावे त-
 दिष्यत इति पाठः ॥ परशुरामनिबंधे तु ॥ उपवस्त्रं यदानस्या तदा च त्वारिधारयेदिति यज्ञोपवीतप्रकरणे उक्तं ॥ आर्द्रवस्त्रमूर्ध्वमार्गेण
 निष्काशनीयमित्युक्तं ॥ प्रयोगपारिजाते ॥ स्नानं कृत्वा आर्द्रवस्त्रं तु ऊर्ध्वमुत्तारयेद्विजः ॥ आर्द्रवस्त्रमधस्ताच्चोत्पुनः स्नानेन शुध्यति ॥ इदं च
 गृहस्नानविषयं ॥ ऊर्ध्वमुत्तारयेद् वस्त्रं गृहे नद्यामधस्त्यजेदित्याचारादर्शबोधायनोक्तेः ॥ अथ प्रसंगाद्गृहस्नानविधिरुच्यते ॥ व्यासः ॥ शी-
 तास्वप्ननिषिच्योष्णमंत्रसंभारयोगतः ॥ गृहे पिशस्यते स्नानं तद्धीनमफलं स्मृतं ॥ यमः ॥ आप एव सदा पूतास्तासां वह्निर्विशोधकः
 तस्मात्सर्वेषु कालेषु उष्णं भः पावनं स्मृतं ॥ पादौ प्रक्षालयेत्पूर्वमुरवं यज्ञोपवीतिकं ॥ हिराचम्य कराभ्यां च दध्नि चित्वा शिरसां स्पृशेत् ॥ प्रा-
 णायामंततः कुर्यात्कालज्ञानं च योदितं ॥ आपो हि ष्ठेति सूक्तेन इमं मे गंग इत्यथ ॥ अतो देवेति सूक्तेन सा विभ्या च विशोधयेत् ॥ शीतोदके तु
 दध्नि स्तु पश्चादुष्णोदकं क्षिपेत् ॥ अत्र मार्जननिषेधमाह बोधायनः ॥ गृहस्नानेन तु प्रोक्तं मार्जनं तर्पणादिकं ॥ नांतराचमनं प्रोक्तं पश्चा-
 दान्धम्यं शुध्यति ॥ संग्रहे ॥ स्नानमध्ये नाचमनं मार्जनं तर्पणं न च ॥ वस्त्रस्य पीडनं नैव संकल्प्य रहितं तथा ॥ संकल्प्य रहितं स्नानमध्ये

संकल्परहितं न तु सर्वथा संकल्पवर्जितमित्यर्थः ॥ गृहे गृहसुरं स्नानं मध्ये संकल्पवर्जितमिति ॥ बृहद्यमोक्तेः ॥ केचित्तु गृहस्नाने संक-
 ल्पमेव नेच्छन्ति तदसत् ॥ संकल्पं च यथा कुर्यात्स्नानदानव्रतादिके ॥ अन्यथा पुण्यकर्माणि निष्फलानि भवन्ति चेति ॥ मार्कंडेयवाक्या-
 त्सं कल्पस्य चावश्यत्वोक्तेः संकल्पमूलः कामो वैयज्ञाः संकल्पसंभवाः ॥ व्रतं नियमधर्माश्च सर्वे संकल्पजाः स्मृता इति मनुक्तेः ॥
 अत्रेष्टज्ञानताज्ञानसंकल्पः कथमिदमनेन साधयामीत्युवाचः मंडनः ॥ मुख्यकाले यदा वश्यं कर्म कर्तुं न शक्यते ॥ गौणकाले-
 पि कर्तव्यं गौणोप्यत्रेष्टशो भवेत् ॥ ईदृशो मुख्यसमः अत्र विशेषस्तेनैवोक्तः ॥ गौणेष्वेतेषु कालेषु कर्मचोदितमाचरन् ॥ प्रायश्चि-
 त्तप्रकरणप्रोक्तानि कृतिमाचरेत् ॥ इति स्नानविधिः ॥ अथ प्रयोगः ॥ अरुणोदयेंतरिक्षस्थं गोमयं संगृह्य तदभावे भूमिषु मे-
 वोपर्यधश्च संसृज्य मध्यस्थं गृहीत्वा न्यां स्नानसामग्रीं चादाय गंगातीर्थमेत्योत्थृतजलेन मुखं पाणिपादौ च प्रक्षाल्येष्टदेवतां
 स्मृत्यानाभिमात्रजलंगत्वा त्रिनिर्मज्यांगप्रक्षालनं कृत्वा देशकालौ स्मृत्या मम कायवाङ्मनः कृतकर्मदोषपरिहारद्वारा श्रीपरमे-
 श्वरप्रोत्यर्थं प्रातः स्नानं करिष्ये इति संकल्प्य गोमयं सव्ये पाणौ कृत्वा ॐ भूर्भुवः स्वरिति त्रेधा विभज्य दक्षिणभागं प्रणवेन प्राच्यां दिदि-
 क्षु निक्षिप्योत्तरभागं च तथैव तीर्थे निक्षिप्य मध्यमभागं मानस्तोके इति मंत्रेणाभिमन्त्र्य गंधद्वारां दुराधर्षानित्यपुष्टां कशेषिणीं ॥ इश्वरीं स-
 र्वभूतानां तां मिहोपकुर्ये श्रियं ॥ अग्रमग्रं चरंतीनामोषधीनां वने वने ॥ तासामृषभपत्नीनां पवित्रकायशोधनं ॥ तन्मे रोगांश्च शोकांश्च नु

दगोमयसर्वदेतिमंत्राभ्यामूर्धादिसर्वांगमनुलिख्य ॥ हिरण्यशृंगंवरुणंप्रपद्येतीर्थमैदेहियाचिनः ॥ यन्मयाभुक्तमसाधुनांपापेभ्यश्चप्रतिग्रहः
 यन्मेमनसावाचाकर्मणावादुष्कृतंकृतं ॥ तन्मुद्गंवरुणोबृहस्पतिःसविताचपुनंतुपुनः पुनरितिह्यभ्यांवरुणंसंप्रार्थ्यैवद्विशिरवांपुरतः कृत्वा
 प्रव हज्जलेप्रवाहाभिमुखस्त्रिवारमवगात्त्यशरीरंप्रक्षाल्य आपोहिष्ठेतिनवर्चस्तूक्तेनमार्जनंविधायांगुष्ठमूलेनजलंप्रदक्षिणमालोडयेत् ॥
 इमंमैगंगेइत्यस्यप्रेयमेधः सिंधुर्नद्योजगतीजलालोडनेविनियोगः ॥ इमंमैगंगेयमुनेसरस्वतिशुतुद्रिस्तोमंसचतुपरुष्ण्या ॥ असिक्क्याम
 रुद्ध्यैवितस्तुयार्जीकीये शृणुत्यासुषोमया ॥ इत्यालोड्यजलेमुखंकृतवानासाग्रंसंपीड्यापमर्षणंकुर्यात्कृतंचेतिब्रुवेन ॥ ततः ॥ ॐ नमोनाराय
 णायेत्यष्टाक्षरंमंत्रं ॥ द्रुपदादिवेनुमुचानः ॥ स्विन्नःस्नात्वीमलादिवा ॥ पूतंपवित्रेणेवाज्यं ॥ आपःशुधंतुमैनसः ॥ इतिचजपित्वा ॐ विष्णुंच-
 स्मृत्वाकेशवादिदामोदरांतैर्द्वादशनामभिर्द्वादशकृत्यो आपुत्यथोनिमुद्रयाजलमादायमूर्ध्निमुखेबाह्वोर्हृदयेष्टुष्टदेशे ॥ गायत्र्याभिधि-
 च्य ॥ नंदिनीनलिनीसीतामालतीचमलापहा ॥ विष्णुपादाब्जसंभूतागंगात्रिपथगाभिनी ॥ भार्गवीभोगवतीजान्हवीत्रिदशेश्वरी ॥ ह्य
 दशैतानिनामानियत्रयत्रजलाशये ॥ स्नानयुक्तःसदाब्रूयात्तत्रतत्रवसाम्यहंइतिगंगावाक्यंपठित्वानामिमात्रजलंगतः स्नानांगतर्पणंकु-
 र्यात् ॥ तच्चेत्यं ॥ प्राङ्मुखःसाक्षताभिरद्विरुपवीती ब्रह्मादयोयेदेवास्तान्देवांस्तर्पयामि ॥ भूर्देवांस्तर्पयामि ॥ भुवर्देवांस्तर्पयामि ॥ स्व
 र्देवांस्तर्पयामि ॥ भूर्भुवस्वर्देवांस्तर्पया मीतिपंचमंत्रैरैकैकमंजलिंदेवतीर्थेनदत्त्वानिवातीउद्भुतः कृष्णद्वैपायनादयोयेऋषयः ॥

स्नान्कर्षांस्त० ॥ भूर्कर्षांस्त० ॥ भुवर्कर्षांस्त० ॥ स्वर्कर्षांस्त० ॥ भूर्भुवः स्वर्कर्षांस्तर्पयामीति पंचभिर्द्वौ द्वावजलीसयवाभिरद्भिः प्राजापत्यतो-
 र्थेन दत्ताथ दक्षिणामुखः ॥ प्राचीनावीतो पितृतीर्थेन सतिलाभिरद्भिः सोमपितृमान्यमों गिरस्नानग्निष्वात्ताः कव्यवाहनादयो ये पितरस्तान्
 पितॄंस्तर्पयामि ॥ भूः पितॄंस्तर्पयामि ॥ भुवः पितॄंस्तर्पयामि ॥ स्वः पितॄंस्तर्पयामि ॥ भूर्भुवः स्वः पितॄंस्तर्पयामीति पंचभिस्त्रि स्त्रिस्तर्प-
 यित्वा तीर्थमेत्यग्निदग्धाश्वयेजीवायेष्वदग्धाः कुले मम ॥ भूमौ दत्तेन तोयेन नृसायांति परांगतिमिति मंत्रेणाजलितरे निक्षिप्य ये केचास्म-
 कुले जाता अपुत्रा गोत्रिणो मृताः ॥ ते गृणहंतु मया दत्तं वस्त्रं निष्पीडनोदकमिति वस्त्रं तीरे निष्पीड्योपवीतीयन्मया दूषितं तोयं शरीरमल-
 संभवान् ॥ तद्दोषपरिहारार्थं यस्मात्तर्पयाम्यहं इति यस्मै तर्पणं विधाय पूर्वोक्तं शष्पवासः परिधायोत्तरीयार्थं द्वितीयं प्रावृत्य चतुर्गुणी-
 कृतं परिधानीयं उपरिदशं निष्पीड्य द्विराचम्य तिलकं कुर्यात् ॥ अथ तिलकं प्रयोगपारिजाते ॥ ललाटे तिलकं कृत्वा संध्याकर्म समाचरेत् ॥
 अकृत्वा भाल तिलकं तस्य कर्म निरर्थकं ॥ मृद्भस्मचंदनं प्रोक्तं तोयं चैव चतुर्थकं ॥ स्नात्वा पौंड्रं मृदा कुर्यात्पुल्लान् चैव तु भस्मना ॥ देवानभ्यर्च्य गं-
 धेन जलगन्धे जलेन तु ॥ मृदोर्ध्वपुंड्रं भस्मना तिर्यक् चंदनेनोभयमित्याह कात्यायनः ॥ उर्ध्वपुंड्रं मृदा कुर्याद्भस्मना तु त्रिपुंड्रं ॥ उभयं चंदनेनैव-
 अभ्यंगोत्सवरात्रिषु ॥ ऊर्ध्वपुंड्रं स्यादवश्यं कृत्वा सुक्तं सारसमुच्चये ॥ ऊर्ध्वपुंड्रं विहीनस्य श्मशानसदृशं मुखं ॥ अवलोक्य मुखं तस्य श्रीस्त्-
 र्यमवलोकयेत् ॥ बृहन्मरदाये ॥ स्नानंदानं जपो होमः ॥ संध्यास्वाध्यायकर्मसु ॥ उर्ध्वपुंड्रं विहीनेन तत्सर्वं निष्फलं भवेत् ॥ ब्रह्मपुराणे ॥

गंगातीरसमुद्रूतांमृदंभूर्धाविभर्तियः ॥ विभर्तिरूपं सोर्कस्य तमोनाशायकेवलं ॥ तिलकस्थानानि ब्रह्मांडे ॥ ललाटे केशवं विद्यान्मारायण
 मयोदरे ॥ माधवं हृदये न्यस्य गोविंदं कंठकूपके ॥ विष्णुं च दक्षिणे कुक्षौ तद्रुजे मधुसूदनं ॥ त्रिविक्रमं कर्णमूले वामकुक्षौ तु चामनं ॥ श्रीधरं च
 हृषीकेशं वामयोर्बाहुकर्णयोः ॥ पद्मनाभं पृष्ठदेशे ककुदाभोदरं स्मरेत् ॥ मूर्ध्नि मूले नमंत्रेण शेषं द्वादशनामभिः ॥ संकर्षणादिभिः कृष्णो शङ्खे च
 क्लेशादिभिः ॥ व्यासस्तु ॥ वामहस्ते जलं कृत्वा सा विन्यात्वा भिमंत्रितं ॥ तद्विष्णोरिति मंत्रेण मर्दयेन्मृत्तिकांततः ॥ अतो देवेति सूक्तेन तिलकं
 धारयेत्सदा इत्याह ॥ एवं यथा संप्रदायं तिलकं कुर्यात् ॥ अथ भस्मधारणविधिः संग्रहे ॥ अग्निहोत्राग्निजं भस्म द्विरजा होमजं तथा ॥ औपास
 नसमुत्पन्नं समिदग्निमुत्पन्नं धार्यैर्वै ब्रह्मचारिणा ॥ शूद्राणां श्रोत्रियागारपचनाग्निमुत्पन्नं ॥ अन्येषामपि सर्वेषां धार्य
 दावानलौ द्ववमिति पुलस्त्यः ॥ अग्निरित्यादिभिर्मंत्रैः शूद्रं भस्माभिमंत्रितं शिवमंत्रेण तद्रूपमंत्रेणाष्टाक्षरेण वा ॥ गायत्र्या वाथ देवर्षिमंत्रेण
 प्रणवेन चेति ॥ आचार्यः ॥ ललाटे हृदये कंठे बाह्वोः पृष्ठे परे गले ॥ त्रिपुंड्रं भस्मना कुर्याद्विष्टमंत्रेण मानव इति क्रियासारे ॥ वामहस्ततले भस्म-
 क्षिप्त्वा छाद्यान्यपाणिना ॥ अग्निरित्यादिमंत्रेण स्पृशन् भस्माभिमंत्र्य च स्मृतिसंग्रहे ॥ धार्यं भस्म त्रिसंध्यं तु गृहिणा जलसंयुतं ॥ सार्वकालं भ-
 वेत्स्त्रीणां यतीनां जलवर्जितं ॥ वानप्रस्थस्य कन्यानां दीक्षाहीनानृणां तथा ॥ मध्याह्नात्प्रातर्जलैर्युक्तं परतो जलवर्जितं ॥ मध्यांगुलित्रयेणैव
 स्वदक्षिणकरस्य च ॥ त्रिपुंड्रं धारयेद्द्विद्वान्तस्सर्वकर्मसु सर्वदा ॥ कात्यायनः ॥ श्राद्धे यज्ञे जपे होमे वैश्वदेवे सरार्चने ॥ धृतत्रिपुंड्रः पूतात्मा मृत्युं

जयतिमानवः ॥ भविष्ये ॥ सितेन भस्मना कुर्यात्त्रिसंध्यं च त्रिपुंड्रं सर्वपापविनिर्मुक्तः शिवेन सह मोदते ॥ सत्यं शौचं जपो होमः स्तीर्थदेवादि
 पूजनं ॥ तस्य व्यर्थं मिदं सर्वं यस्मिन् पुंड्रं न धारयेत् ॥ अत्रोक्तोऽग्निरित्यादि मंत्रो अथर्वशिखायां दर्शितः ॥ अग्निरिति भस्मवायुरिति भस्मजलमि
 ति भस्मस्थलमिति भस्मव्योमेति भस्मसर्वं उह्वाद्भस्म ॥ मन एतानि च द्दुषि भस्मान्नीति ॥ अस्य ऋष्यादिः स्मर्यते ॥ भस्मवामह
 स्ते कृत्वा भस्माभिमंत्रणमित्यस्य पिप्पलादि ऋषिः ॥ रुद्रो देवता ॥ गायत्री छंदः ॥ भस्मशुद्ध्यर्थे जपे विनियोगः ॥ इति त्रिपुंड्रं भस्मधारणवि
 धिः ॥ एवं भस्मधारणविधिः एवं भस्मधृत्वा संध्यां कुर्यात् ॥ अथ संध्याविधिः ॥ मरीचिः संध्यायेन न विज्ञाता संध्यायेनानुपासिता ॥ जी
 वमानो भवेच्छूद्रो मृतः श्वाचाभिजायते ॥ इति संध्यायानित्यल्लुप्तं दक्षः संध्याहीनो शूचिर्नित्यमनर्हः सर्वकर्मसु ॥ यदन्यत्कुरुते कर्मन-
 तस्य फलभागो भवेदिति शूचित्वसंपादनेन कर्मो गत्वमप्युक्तं ॥ तच्च प्रातः संध्याया एवेति केचित् ॥ श्रीमातामहचरणास्तु ॥ संध्यात्र
 यस्यापि वचनांतरं प्रातस्तत्तत्संध्याकालोत्तरतत्तत्कर्मो गत्वमिति युक्तमुत्पश्यंतिसंध्याकालो धर्मसारे ॥ उत्तमातारकोपेतामध्यमालु
 सतारका ॥ अधमासूर्यसहिता प्रातः संध्या त्रिधामता ॥ उत्तमासूर्यसहितामध्यमालुसतारका ॥ कनिष्ठातारकोपेता सायं संध्या
 त्रिधामता ॥ प्रयोगपारिजाते ॥ उदयास्तमयादूर्ध्वं यावत्स्याद्दृष्टिकात्रयं ॥ तावत्संध्यामुपासीत प्रायश्चित्तं ततः परं ॥ तच्च शाता
 तपीये ॥ संध्याकाले त्वत्क्रांते स्नात्वा च मयथाविधि ॥ जपेदष्टशतं देवीततः संध्यां समाचरेत् ॥ यद्गणपारिजाते तु ॥ कालातिक्रमणे चैव चतु-

र्थाध्यं प्रदापयेदित्युक्तं ॥ शौनकः ॥ प्राणानायम्यविधिवद्वाग्यतः संयतेन्द्रियः ॥ अथ संध्या मुपासिष्येदतिसंकल्प्यमार्जयेत् ॥ स एव ॥ नासिका-
 मंगुलीभिस्तर्जनीमध्यमादते ॥ सव्येन तु समाकृष्य दक्षिणेन विसर्जयेत् ॥ प्रणवव्याहृतीः सप्तगायत्रीं शिरसा सह ॥ त्रिः पठेदापतप्राणः प्रा-
 णायामः स उच्यते ॥ ऋग्विधाने ॥ नवप्रणवयुक्तेन आपोहिष्ठात्तु चेन तु ॥ संवत्सरकृतं पापं मार्जनांते विनश्यति ॥ कात्यायनः ॥ दक्षिणे रेचयेद्वायुं वामे
 ना पूरितोदरं ॥ कुंभकेन जपं कुर्यात्प्राणायामो भवेदिति ॥ प्रयोगपारिजाते ॥ पंचांगुलीभिर्नासाग्रं पीडयेत्प्रणवेन वै ॥ सुद्रेयं सर्वपापघ्नीवानप्रस्थगृ-
 हस्थयोः कनिष्ठानामिकांगुष्ठैर्यतेश्च ब्रह्मचारिणः ॥ तिसृभिर्मार्जनं कुर्यात् दापो हीति कुशोदकैः प्रतिपादं क्षिपेत्सूक्ष्मि प्रतिप्रणवसंयुतं ॥ प्रजा-
 पतिः ॥ ऋगेते मार्जनं कुर्यात्पादांते वा समाहितः ॥ अर्धर्चंतिथवा कुर्याच्छिष्टानां मतमौदृशं ॥ मंत्राचमनमाह शौनकः ॥ अथाचमनमादाय सूर्य-
 श्चेति पिवेदपः अथ मध्यं दिने त्वापः पुनं त्विति च मंत्रतः ॥ मार्जनांतरा ष्याह स एव ॥ प्रणवेन व्याहृतिभिर्गायत्र्या प्रणवाद्यया ॥ आपोहिष्ठेति सू-
 क्तेन मार्जनं हि चतुर्थकं ॥ इमानि मार्जनानि गृहपात्रांतरमादाय कार्याणि ॥ तथा च पारिजाते ॥ नद्यां तीर्थे हृदे तत्र भाजने मृन्मृये गृहे ॥ औदुंबरे च
 सौवर्णे राजतेदारुसंभवे ॥ कृत्वा तु वामहस्ते वा संध्योपास्तिं समाचरेत् ॥ औदुंबरं ताम्रं वामहस्ते तु सर्वथा पात्रांतरा भावे बोध्यमिति श्रीमातामह-
 चरणाः पात्राकृतिमाह मरीचिः ॥ गोकर्णाकृतिवत्पात्रं ताम्रं रौप्यं च हाटकं ॥ जलं तत्र विनिक्षिप्य संध्योपासनमाचरेत् ॥ अथ पापपुरुषमाह शौनकः ॥
 उद्धृत्य दक्षिणे हस्ते जलं गोकर्णवत्कृते ॥ निश्वास्य नासिकाग्रं तु पाप्मानं पुरुषं स्मरेत् ॥ ऋतं चेति त्र्युच्चे वापि द्रुपदां वा जपेद्वचं ॥ दक्षनासापुटे नैव पा-

आर्क

94

पानमपसारयेत् ॥ तज्जलंनावलोक्याथवामभागेक्षितौक्षिपेत् ॥ अथार्घ्यदानं गृह्येपरिशिष्टे ॥ अथाचम्यदर्भपाणिः पूर्णमुदकांजलिरादित्याभि
मुरवः स्थित्वा प्रणवव्याहृतिपूर्वयासावित्र्यात्रिनिवेदयेत् क्षिपेत्तदेवार्घ्यनिवेदनं ॥ असावादित्यो ब्रह्मेति प्रदक्षिणं परिपतन्परिषिञ्चापउपस्पृशेदि
ति ॥ शौनकः ॥ ईषन्मन्त्रः प्रभाते तु मध्याह्नेऽनुसंस्थितः ॥ द्विजोर्ध्वं प्रक्षिपेद्देव्यासायंतूपविशन्मवि ॥ मदनरत्ने व्यासः ॥ कराभ्यां तोयमादाय गा
यत्र्यान्वाभिमंत्रितं ॥ आदित्याभि मुरवस्तिष्ठं स्त्रिरूध्वंसंध्ययोः क्षिपेत् ॥ सकृदेव तु मध्याह्ने क्षेपणीयं द्विजातिभिरिति ॥ अथ गायत्री जपस्तत्रैव ॥
धृत्वा पवित्रं संप्रोक्ष्य जपस्थानं कुशोदकैः ॥ आधारादीन्ममस्कृत्य कुशाग्रैरासनं ततः ॥ बध्वापद्यासनं वापि स्वस्तिकं वा यथा सुखं ॥ ॐ हूर्मवः स्वरो
मिति जपित्वा रुद्रासनं हितत् ॥ गृह्यपरिशिष्टेऽपि ॥ शूचौ देशे दर्भान्भिसोक्षिते दर्भानास्तीर्य ॥ व्याहृतिभिरुपविश्य प्राणायामत्रयं कृत्वा त्मानं व्या
हृतिभिरभ्यक्ष्य सावित्र्याऋषिदेवतच्छंदास्यनुस्मृत्य षड्विंशस्तदंगमंत्रैर्यथांगमात्मन्यस्यात्मानं तद्रूपं भावयेद्यथा ॥ तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देव
दय्ये धियो यो नः प्रचोदयात् ॥ इति शिरसि भर्गो देवस्य शिरवायै वषडिति शिरवायां धीमहि कवचाय हुमिति उरसि धियो यो न इति नेत्रत्रयाय वौषडिति ने
त्रललाटेऽपु विन्यस्याथ प्रचोदयादित्यस्त्राय फडिति करतलैरस्त्रं प्राच्यादिदिक्षु न्यसेदेषांगन्यास एनमप्येकेनेच्छंतिसवि धिरवैदिक इति ध्यात्वा
गच्छं वरदे देवीत्यावाह्य निष्ठुन्नर्धनक्षत्रेष्वामंडलदर्शनान्मंत्रार्थमनुसंदधानः स प्रणव व्याहृतिपूर्विकां सावित्रीं जपेदिति ॥ याज्ञवल्क्यः ॥ ध्या
येन्नु मनसामंत्रं जिह्वौष्ठौ न विचालयेत् ॥ न कंपयेद्भिरोग्रीवां दंतान् नैव प्रकाशयेत् ॥ यक्षरक्षः पिशाचाश्च सिद्धविद्याधरा गणाः ॥ यस्मात्प्रभावं

गृहं तितस्माद्गुह्यं तु कारयेत् ॥ मनुः ॥ विधियज्ञाज्जपयज्ञो विशिष्टो दशाभिर्गुणैः ॥ उपांशः स्याच्छतगुणः सहस्रो मानसः स्मृतः ॥ जपे सं-
 ख्यास्मृत्यंतरे ॥ सायं प्रातश्च मध्याह्ने सा वित्रो वाग्यतो जपेत् ॥ सहस्रपरमां देवीं शतमध्यां दशां वरां ॥ अथ गायत्री जपलक्षणं ॥ संपुटैकषडंकारा
 गायत्री त्रिविधामता ॥ तत्रैकप्रणवाग्रात्प्रागृहस्थैर्ब्रह्मचारिभिः ॥ गृहस्थो ब्रह्मचारी च प्रणवाद्यामिमां जपेत् ॥ अंत्येयः प्रणवं कुर्यान्नासौ वृ-
 क्षिमवाप्नुयात् ॥ संपुटां च षडंकारां गायत्रीं च जपेद्यतिः ॥ व्यासः ॥ अष्टोत्तरशतं नित्यमष्टाविंशतिरेव वा ॥ विधिना दशकं वापि त्रिकालेषु
 जपेद्बुधः ॥ तत उद्वास्य गायत्रीमुत्तमेत्यनुवाकतः ॥ अयं च गायत्री जपस्तीरमेत्यस्य लेचित्रासनादौ कार्ये नितुजले ॥ कदाचिदपि नो विद्वा-
 नायत्री मुदके जपेत् ॥ गायत्र्यग्निमुखामोक्ता तस्माद्गुह्या यतां जपेदिति श्रीदत्तधृतगोभिलवचनात् ॥ यत्तु ॥ आर्द्रवासा जले कुर्यात्तर्पणा-
 च मनं जपमिति हारीतवचस्तद्गायत्री जपव्यतिरिक्तं जपविषयं ॥ नृसिंहपुराणे ॥ त्रिविधो जपयज्ञः स्यात्तस्य भेदं निबोधत ॥ वाचिकश्च उ-
 पांशश्च मानसश्च त्रिविधः स्मृतः ॥ त्रयाणां जपयज्ञानां श्रेयांस्त्यादुत्तरोत्तरः ॥ एतेषां लक्षणान्याह विश्वामित्रः ॥ यदुच्चनीचस्वरितैः शब्दैः स्प-
 ष्टपदाक्षरैः ॥ मंत्रमुच्चारयेद्वाचा वाचिको यं जपः स्मृतः ॥ शनैरुच्चारयेन्मंत्रमीषदोष्ठौ च चालयेत् ॥ अपरैर्न श्रुतः किंचित्स उपांशजपः स्मृतः ॥-
 धियायदक्षरश्रेण्या वर्णादूर्णपदात्पदं ॥ शब्दार्थचिंतनं मूलकं अतेमानसो जपः ॥ आसनान्याह ॥ व्यासः ॥ कौशेयं कंबलं चैव अजिनं पटमेव
 च ॥ दारुजं तालपत्रं वा आसनं परिकल्पयेत् ॥ कृष्णाजिने ज्ञानसिद्धिर्माक्ष्मि व्याघ्रचर्मणि ॥ वशाजिने व्याधिनाशः कंबले दुःखमोचनं

आ.क.
१६

सप्तविंशतिरुद्देशैः पंचग लत्रैः संकटकैः

अभिचारेनीलवर्णैरक्तवर्णैश्च कर्मणि ॥ शांतिकेकं बलः प्रोक्तः सर्वेषु चित्रकं बले ॥ वशां ध्यामृगीतिव्याख्यातं मयूखैः ॥ जपमालोक्तांतत्रांतरे-
॥ अंगुलीगणनादेकं रेखाष्टगुणं भवेत् ॥ कुशाग्रं ध्याकोटिगुणं रुद्राक्षैः स्यादनेकं ॥ असंगणनाप्युक्ता प्रजापतिना ॥ अष्टोत्तरशतं कुर्याच्चतुः
पञ्चाशिकांस्तथा ॥ सप्तविंशतिकं वा पितृनां नैकाधिकावरा ॥ अवरा न्यूनारंक्तवर्णैर्मिश्रैश्च कीटैश्च विवर्जितैः ॥ अक्षसूत्रं प्रकर्तव्यं गोपुच्छबलयाहू-
ति ॥ बलकं बलकेण संयोज्य पुच्छं पुच्छेन योजयेत् ॥ मेरुर्ध्वं पुरवः कार्यैः प्रत्येकं नागपाशकं ॥ पश्चात्तेन जपं कुर्याद्भवेदुक्तं फलं प्रिये ॥ इति नृसिंह
परिचर्यायां ॥ अनामामध्यमाक्रम्य जपं कुर्याच्च मानसं ॥ मध्यमामध्यमाक्रम्य जपं कुर्यादुपांशकं ॥ तर्जनीं तु समाक्रम्य जपं नैवेह्यकारयेत् ॥ ए-
कैकमणिमंगुष्ठेनां कर्षय जपेन्मनुं ॥ मेरौ तु लंघिते देवि नमंत्रफलभागभवेत् ॥ प्रमादात्पतिते सूत्रे जपेदष्टोत्तरं शतं ॥ पादयोः पतिते तस्मिन्पक्ष-
त्यष्टिगुणं जपेत् ॥ इति सूत्रमाला एतच्च गायत्री जपातिरिक्तं जपेत्तु यं ॥ उक्तं च ॥ मालाकरणं ब्रह्मयामले गायत्री कल्पे च ॥ पर्वभिस्तु जपेद्देवीं
मालाकाम्यजपे स्मृता ॥ गायत्र्या मूलवेदत्वाद्देवः पर्वस्तु गीयते ॥ आरभ्यानामिका मध्यं पर्वण्युक्तान्यनुक्रमात् ॥ तर्जनीमूलपर्यंतं जपेद्दशसुप-
र्वस्तु ॥ मध्यमांगुलिमूले तु यत्पर्वद्वितयं भवेत् ॥ तं वै मेरुं विजानीया जपेत्तं नातिलंघयेत् ॥ मोडः स्मृत्यं ॥ आरभ्यानामिका मूलात्प्रादक्षिण्येन वैक्र-
मात् ॥ मध्यमा मूलपर्यंतं जपेद्दशसुपर्वस्तु ॥ हृद्मनुः ॥ वस्त्रेणाच्छादितकरंदक्षिणायः सदा जपेत् ॥ तस्य स्यात्सफलं जायं तद्दीनमफलं स्मृतं
अतएव तिर्यक्संचिका कल्पिता केनचिद्बुद्धिमता हृद्देन जपशीलेन ॥ जपार्थं सा च गोमु खीतिव्यवहरीयते लोकैस्तस्यास्त्वन्यत्किंचिन्मूलं न पश्या

मः ॥ अथोपस्थानं ॥ शौनकः ॥ सायंप्रातरुपस्थानं कुर्यान्मंत्रैर्यथाक्रमं ॥ जातवेदस इत्येका तद्धं योरावृणीमहे ॥ नमो ब्रह्मण इत्येतै रूपतिष्ठेदिशं प्रति
तत्रैव प्रातः सूर्यमुपस्थाय मित्रस्य चर्षणी धृत इति ॥ भगवान्त्र्यंबकमिति मंत्रेण नमो ब्रह्मण इत्यथ ॥ मित्रस्य चर्षणी द्वाभ्यां प्रातः काले-
विशेषत इति ॥ गृह्यपरिशिष्टे ॥ प्रदक्षिणां दिशः साधिपानत्वासंध्यायै नमः ॥ सावित्र्यै नमो गायत्र्यै नमः सर्वाभ्यो देवताभ्यो नमस्कृत्य ॥ ततः ॥ उ-
त्तमेशिखरे देवी भूम्यां पर्वतमूर्धनि ॥ ब्राह्मणेभ्यो भ्यनुज्ञाता गच्छ देवियथा सुखमिति संध्या विसर्ज्य भद्रं नो अपिवातय मन इत्कत्काशांतिं च त्रिरुच्चा-
र्य प्रदक्षिणं परिक्रामन्नासत्य लोकात्पातालादालोकलोकपर्वतात् ये सन्ति ब्राह्मणा देवास्तेभ्यो नित्यं नमो नम इति नमस्कृत्य भूमिमुपसंगृ-
ह्य गुरुचूलांश्चोपसंगृह्णीयादेवं सायं ॥ अथ प्रयोगः ॥ आसने उपविश्या चम्य ब्रह्मचारी कनिष्ठानामिकांगुष्ठैर्गृहस्थः पंचांगुलीभिर्नासां ध-
त्वा वामरंध्रेण वायुमापूर्य निरोधेन कुम्भके कृते ॥ प्रणवस्य परब्रह्म ऋषिः ॥ परमात्मा देवता देवी गायत्री छंदः ॥ सप्तानां व्याहृतीनां विश्वामि-
त्रजमदग्निभरद्वाजगौतमात्रिवसिष्ठकश्यपा ऋषयः ॥ अग्निवाखादित्यबृहस्पतिवरुणेंद्रविश्वेदेवा देवताः ॥ गायत्र्युष्णिगनुष्टुप्बृह तीपं-
क्तिः क्रिष्टुजगत्यश्चुंदांसि ॥ गायत्र्या विश्वामित्र ऋषिः ॥ सविता देवता ॥ गायत्री छंदः ॥ गायत्री शिरसः प्रजापतिर्ऋषिः ॥ ब्रह्माग्निवा-
खादित्यौ देवताः ॥ यजुश्छंदः ॥ प्राणायामे विनियोगः ॥ ॐ भूः ॥ ॐ भवः ॥ ॐ स्वः ॥ ॐ महः ॥ ॐ जनः ॥ ॐ तपः ॥ ॐ सत्यं ॥ ॐ तत्स-
वितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि ॥ धियो यो नः प्रचोदयात् ॥ ॐ आपोज्योतीरसो मृतं ब्रह्म भूर्भुवस्वरोम् ॥ एवं त्रिरुक्ता दक्षिणरंध्रेण वायुं-

शनैर्विसृज्याचम्यममउपात्तदुरितक्षयद्वाराश्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं भातः संध्यामुपासिष्ये इति संकल्प्यापोहिष्ठेति श्रुत्वेन प्रथममार्जनं कुर्यात् ॥ तच्चे-
 त्यं ॥ आपोहिष्ठेति सूक्तस्यांबरीषः सिंधुद्वीप आपोगायत्री ॥ मार्जने विनियोगः ॥ ॐ आपोहिष्ठामयो भवः ॥ ॐ तान ऊर्जे दधातन ॥ ॐ मुहे-
 रणाय चक्षसे ॥ ॐ यो वः शिवतमोरसः ॥ ॐ तस्य भाजयते हनः ॥ ॐ उशतीरिव मातरः ॥ ॐ तस्मा अरंगमामवः ॥ ॐ यस्य क्षयायुजिन्वथ ॐ
 आपोजुनयथाचनः ॥ ॐ इति प्रणवयुतेर्नवभिः पादैः शिरोमार्जयित्वा मंत्राचमनं कुर्यात् ॥ हस्ते जलमादाय ॥ सूर्यश्चेति याज्ञवल्क्य उपनि-
 षद्भिरपि सूर्यमामन्युमन्युपतिरात्रयो देवताः ॥ प्रकृतिश्छंदः ॥ मंत्राचमने विनियोगः ॥ ॐ सूर्यश्चमामन्यश्चमन्युपतयश्चमन्यकृतेभ्यः ॥ पा-
 पेभ्योरक्षतां ॥ यद्वात्र्यापापमकार्ष ॥ मनसा वाचा हस्ताभ्यां ॥ पद्भ्यामुदरेण शिशना ॥ रात्रिस्तदवलुपतु ॥ यत्किंच दुरितं मयि ॥ इदमहं माममृत-
 योनौ ॥ सूर्ये ज्योतिषि जुहोमि स्वाहेति जलं पीत्वा ॥ आचम्य ॥ सप्तस्तया तृतीयां प्रजापतिर्ऋषिः ॥ प्रजापतिर्देवता ॥ बृहती छंदः ॥ गायत्र्या
 विश्वामित्रर्ऋषिः ॥ सविता देवता ॥ गायत्री छंदः ॥ मार्जने विनियोगः ॥ ॐ भूर्भुवः स्वरिति द्वितीयं ॥ ॐ तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धियो नो ज्योतिर्गतः ॥
 कृत्वा आपोहिष्ठेति नवर्चनचतुर्थमार्जनं कुर्यात् ॥ आपोहिष्ठेति सूक्तस्यांबरीषः सिंधुद्वीप आपोगायत्री ॥ पंचमी वर्धमाना सप्तमी
 प्रतिष्ठा अंत्येष्टे अनुष्ठप्ता ॥ मार्जने वि० ॥ ॐ आपोहिष्ठामयो भवस्तान ऊर्जे दधातन मुहेरणाय चक्षसे यो वः शिवतमोरसस्तस्य भा-
 जयते हनः उशतीरिव मातरः तस्मा अरंगमामवो यस्य क्षयायुजिन्वथ ॥ आपोजुनयथाचनः ॥ ॐ शन्नो देवीरभिष्टयः आपो भवंतु पी-

तये शंयोरभिस्त्रवंतुनः ॥ ॐ इशानावार्याणां क्षयं तोश्चर्षणीनां अपोयाचामिभेषुजं ॥ ॐ अप्समेसोमो अब्रवीदंतर्विश्वानिभेषुजा अ
गिंच विश्वशं भवं ॥ ॐ आपः पृणीतभेषुजं वरुथंतन्वे ३ मम ज्योक्नुसूर्यं वशे ॥ ॐ इदमापः प्रवहतयत्किंचदुरितं मयि यद्वाहमभिदुद्रोह
यद्वाशेषउतानृतं ॥ ॐ आपो अद्यान्वचारिषुरसेन समगस्महिपयस्वानगु आगहितं मांसं सृजवर्चसेति प्रत्यर्थं च मौं कारपूर्वकं शिरसि मा
ज्जनं कृत्वा घमर्षणं कुर्यात् ॥ गोकर्णिकारं जलपूर्णं तुलकं नासिकांतं नीत्वा प्राणानिरुह्य ॥ ऋतंचेति नृवस्या घमर्षणं ऋषिः ॥ भावरुत्तो देवता अनु
ष्टुप्छंदः अघमर्षणे विनियोगः ॐ ऋतंच सत्यं चाभीहूतपुसोर्ध्वजायता ततो रात्र्यजायत ततः समुद्रो अर्णवः समुद्रादर्णवा दधिसंवत्सरो
अजायता ॥ अहोरात्राणि विदधुर्द्विश्वस्यमिषुतो वृशी ॥ सूर्याचंद्रमसौ धातायथा पूर्वमकल्पयत् दिवं च पृथिवीं चांतरिक्षमथोऽस्रः इति जपि
त्वादक्षिणनासा बिलात्पापपुरुषं निःसारितं भावयन्वामभागे जलं क्षिपेत् ॥ आचम्य पूर्णोदकं जलिरादित्याभिमुखं स्तिष्ठन् गायत्र्या विश्वामित्र
ऋषिः ॥ सविता देवता गायत्री छंदः अर्घ्यदाने विनियोगः ॥ ॐ भूर्भुवः स्वरितिव्याहृतिपूर्वसावित्री पठित्वा श्रीसूर्यायेदमर्घ्यं समर्पयामि
इति जलमूर्ध्वं क्षिपेत् ॥ एवं त्रिः कृत्वा असावादित्यो ब्रह्मेत्यात्मानं परिषिच्य गायत्रीं जपेत् ॥ कुशोदकेन जपस्थानं प्रोक्ष्यासनं विन्यस्य ॥ ॐ भूर्भु
वः स्वरोमिति जपित्वा सने पद्यासनेनोपविश्य ॥ पृथिवीं त्वया धृता लोका देवित्वं विष्णुना धृता त्वंच धारय मां देवि पवित्रं कुरु चानं ॥ अपसर्पंतु
ते भूसाये भूता भूमि संस्थिताः ॥ ये भूता विघ्नकर्तारस्ते गच्छं तु शिवाज्ञया ॥ अपक्रामंतु भूतानि पिशाचाः सर्वतो दिशं सर्वेषामविरोधेन ब्रह्म

सवितुर्देवस्य वरण्यं ते जो ध्यायेमहि यो अस्मिन् प्रेरयन्ती मंत्रा यं स्मृता
कर्मणि

आर्च
१८

सूर्यो

कर्मसमारभेदतिभूतशक्तिं कृत्वा च मया प्राणायामत्रयं कृत्वा पुनराचम्यात्मानं व्याहृतिभिरभ्यक्ष्य गायत्र्या विश्वामित्रऋषिः सविता देवता
गायत्री छंदः गायत्री जपे विनियोगः ॐ तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धियो यो नः प्रचोदयात् ॥ वरेण्यं शिरसे स्वाहा ॥ भर्गो देवस्य शिरसायै वषट् ॥ धीमही कवचाय हुं ॥ धि
यो यो नः नेत्रत्रयाय वौषट् ॥ प्रचोदयात् अस्त्राय फट् ॥ अस्त्रेणैव दिग्बन्धनं कृत्वा देवतां ध्यायेत् ॥ बालां बालादित्यमंडलमध्यस्थं रक्तवर्णं रक्तां
बरानुलेपनं स्वगाभरणान् चतुर्वक्त्रां दंडकमंडल्वक्षस्त्राभयां कचतुर्भजां हंसासनारूढां ब्रह्मदेवत्यामृगवेदमुदाहरंतीं भूर्लोकधिष्ठात्रीं गा
यत्रीनाम देवतां ध्यात्वा ॥ आगच्छ वरदे देवि जपे मे संनिधौ भव ॥ गायतंत्राय ते यस्माद्गायत्री तेन सोऽच्यते इत्यावाह्य ॥ मनसा संपूज्या होत्तर
सहस्रमष्टोत्तरशतमष्टाविंशतिवा ॥ आपत्तौ दशवारं वा गायत्रीं जपित्वा पुनः षडंगन्यासं विधायोपस्थानं कुर्यात् जातवेदसे मारीचः कश्यपे जान
वेदा अग्निस्त्रिष्टुप् ॥ उपस्थाने विनियोगः ॐ जातवेदसे स न वामसो ममरा तीयतो निदहाति वेदः स नः पर्षदति दुर्गाणि विश्वानावेव सिंधुं दुरि
ता त्यग्निः ॥ मित्रस्येति चतसृणां गायिने विश्वामित्रौ गायत्री ॥ उपस्थाने वि० ॥ ॐ मित्रस्य चर्वणी धृतो वो देवस्य सानसि द्युम्नं चित्रं श्रवस्तम
अभियो महिना दिवं मित्रो बभूव स प्रथाः अभिश्रवोभिः पृथिवीं मित्राय पंचये मिरे जना अभिषि शवसे स देवान् चिश्वा न्विभर्ति मित्रो देवेष्वा
युषु जनाय हृत्तवर्हिषे इष इष्टव्रता अकः त्र्यंबकं वसिष्ठो रुद्रो नुष्टुप् उपस्थाने विनियोगः ॥ ॐ त्र्यंबकं यजामहे सगंधिं पुष्टिवर्धनं उर्वारुक
मिव बंधनान्मृत्योर्मुक्षीय मामृतात् तच्छंयोः शंयुर्विश्वे देवाः शक्वरी उपस्थाने विनियोगः ॥ ॐ तच्छंयो राहणी महे गातुं यज्ञाय गातुं य-

ज्ञपतयेद्वैवीस्वस्तिरस्तनः स्वस्तिर्मानुषेभ्यः ऊर्ध्वं जिगातु मेषजं शन्नो अस्तु द्विपदेशं चतु ष्यदे ॥ नमो ब्रह्मणे प्रजापतिर्विश्वेदेवा जगती ॥ उपस्था-
 ने वि० ॐ नमो ब्रह्मणे नमो अस्तु ग्रये नमः पृथिव्यै नमो ओषधीभ्यः नमो वाचे नमो वाचस्पतये नमो विष्णवे महते करोमि ॥ नमः प्राच्ये दिशो याश्च देवताः
 एतस्यां प्रतिवसंति ताभ्यश्च नमः नमो दक्षिणस्यै दिशो याश्च ॥ नमः प्रतीच्यै दिशो या ॥ नमो उदीच्यै दिशो या ॥ नमो उर्ध्वायै दिशो या ॥ नमो धरायै दिशो या
 श्च ॥ नमो वांतरायै दिशो या ॥ संध्यायै नमः ॥ गायत्र्यै नमः ॥ सावित्र्यै नमः ॥ सरस्वत्यै नमः ॥ सर्वाभ्यो देवताभ्यो नमो नमः ॥ कामो कार्ष्णिमिन्युर
 कार्ष्णिमो नमः ॥ उत्तमैश्वरे जाते भूष्यां पर्वतसूर्यनि ॥ ब्राह्मणेभ्योभ्यनुज्ञाता गुच्छदेवियुथा सखं भद्रन्नो अपि वातयुमनः ॐ शान्तिरिति त्रि
 रूक्ता प्रदक्षिणं परिक्रामन्नासत्य लोकात्पातालादालोका लोकपर्वतात् ये सन्ति ब्राह्मणा देवास्तेभ्यो नित्यं नमो नम इति गुरुतमिवादयेत् ॥ स्वस्ति
 काकारहस्ताभ्यां कैर्णोस्पृष्ट्वा ॥ आंगिरस बार्हस्पत्य भारद्वाजेति त्रिप्रवरान्वित भारद्वाजगोत्रोत्पन्नो हं श्रीधरशर्मा भोगुरोत्तममभिवादयामि
 इति स्वस्वप्रवरानुच्चार्याभिवाद्य द्विराचमनं कुर्यादिति ॥ अथोपासनं दक्षः ॥ संध्या कर्म विसानेतु स्वयं होमो विधीयते ॥ स्वयं होमो फलं यत्स्यात्तदन्येन
 न लभ्यते अशक्तं प्रत्याह ॥ स एव ॥ ऋत्विक् पुत्रो गुरुर्भ्राता भागिने योथ विट्पतिः ॥ एतैरपि हुतं यत्स्यात्तत्कृतं स्वयमेव तु ॥ पत्नी कन्या च शुद्धया
 द्विनापर्युक्षणा क्रियामिति ॥ विट्पतिर्जामाता ॥ आश्वलायनः ॥ स्वयं पत्युपि वा पुत्रकुमार्यं ते वासीवेति अत्र ऋत्विगादिना अहसमक्षं तु दंपत्यो
 र्हीतव्यं न त्रिगादिना द्वयोरप्यसमक्षं भवेदुत मनर्थकं सन्निधौ यजमानः स्यादुद्देश त्याग कारकः ॥ असंनिधौ तु पत्नी स्यादुद्देश त्याग कारिका

गोणकालं

रश्मिभिस्तु दिवाकरः ॥ उदितं तं विजानीयात् तत्र होमं प्रकल्पयेत् ॥ रात्रेस्तु षोडशे भागे ग्रहनक्षत्रभूषिते ॥ कालं त्वनुदितं ज्ञात्वा होमं कुर्याद्विच-
क्षणः ॥ प्रभातसमये तीतेन घेन क्षत्रमंडले ॥ रविर्यावनदृश्येत समयाध्युषितं च तदिति ॥ आह सूत्रकारः प्रदोषां तो होमकालः संगवांतः प्रात-
स्तमतिनियचतुर्गृहीतमाज्यं जुहुयाद्यदिसायंदोषावस्तर्नमस्वाहेति यदि प्रातः प्रातर्वस्तर्नमः स्वाहेत्यग्निहोत्रमुपसाद्य भू भवः स्वरिति जपि-
त्वावरंदत्वा जुहुयादिति ॥ अत्र वृत्तिवृदाह ॥ प्रदोषो नाम रात्रेः पूर्वश्चतुर्थ्यं प्रदोषस्य अंतः प्रदोषांतः प्रदोषांतो तोयस्य सः प्रदोषांतांतः प्रदोषांतां-
त इत्यर्थः ससायं होमस्य कालः केषांचित्संचमीषष्ठ्यो नाडिके प्रदोषशब्दे नोच्यते ॥ तदंतो वासायं होमकालः संगवांतप्रातरिति ॥ यस्मिन्का-
ले गावो वल्लैः सह आहूयंते स संगवः कालः तावत्पर्यंतं प्रातर्होमसमयः ॥ केचिदहस्तृतीयभागः संगव इत्याहुः ॥ तदंतः संगवांतः दशनाडि-
का इत्यर्थः अस्तमिते उदिते च विहिते होम एव तावत्काले क्रियमाणे तीतकाले न भवतीति पुनः कालविधिस्तमतिनोयचतुर्गृहीतमाज्यं जुहु-
यादिति प्रायश्चित्तं विना कृतमप्यकृतमित्याह पुलस्त्यः ॥ अकाले यत्कृतं कर्म कालं प्राप्य पुनः क्रियाः कालातीतं तु यत्कुर्यादकृतं तद्विनिर्दिशेदि-
ति ॥ अकाले अनागतकाले कालातीतं प्रायश्चित्तं रहितं कुर्याच्चेदकृतमेवेत्यर्थः ॥ दर्शपूर्णमासस्थालीपाकयोरपि ज्ञेयः तत्र प्रायश्चित्तं शु-
तावत्कृतं ॥ अग्नये पथिकृते पुरोडाशं निर्वपेद्यो दर्शपूर्णमासयार्जीसन्नमावास्यां पौर्णमासी वा तीर्थ्यादिति ॥ एतदपि यावदन्यस्य पर्वणो न-
कालस्तत्प्राप्तौ तु प्रायश्चित्तमेव न पुनः पुनरिति पन्नानुष्ठानं अधिकारांतरा विरोधेन पूर्वाधिकारनिवृत्तेः ॥ उक्तं च भाष्यकारेण ॥ ततो दर्शपू-

अयं निर्णयः

र्णमासंवायावदन्योनपर्वकालइति अत्रसर्वत्रहविरुत्यादनाद्यंगजात मपिहोमकालएवकार्यं ॥ योहोम कालः सोंगानामित्यापस्तं बस्म
रणात् ॥ अथहोमद्रव्यसंस्कारादिकारिकायां ॥ पयःप्रभृतिषुलेकंसंस्क्रुयदिशिहोत्रवत् ॥ अलंकरोतिगंधाद्यैरनलायतनंततः द्रवेहविः
स्क्रवेणैवपाणिनाकठिणंहविः जुहुयादग्नयेस्वाहासुसमिद्धेहुताशने ॥ ध्यात्वाशब्दचतुर्थ्यंतं प्रजापतयइत्यथ ॥ स्वाहाकारेणजुहुयात्ततः
परिसमूहनं पर्युक्षणंचकुर्वति प्रातरप्येवमिष्यते शुष्ठायांज्वलयेदेनंसायंहोमः कृतः पुरा पयसान्येनवाप्रातस्तेनैवेत्याहवृत्तिकृत् ॥ पू
र्वमंत्रस्तस्युर्यायस्वाहेत्यन्यत्समंभवेदिति ॥ होमेउत्तराहुतिहवनप्रकारमाह ॥ सूत्रकारः ॥ उत्तरांतूष्णींभूयसीमसंसृष्टा प्रागुत्तरतोवा-
प्रजापतिंमनसाध्याये तूष्णींहोमेषुसर्वत्रेति ॥ विष्णुः ॥ बहुशष्केंधनेचाग्नौसुसमिद्धेहुताशने विधूमेलेलिहानेचहोतव्यं कर्म सिद्धये
योनर्चिषिजुहोत्यग्नौव्यंगारेचैवमानवः ॥ मंदाग्निरामयावीचदरिद्रश्चापिजायते ॥ अग्निसमिंधनंमुखेनकार्यं तदुक्तंसंग्रहे धमनीयंतं रा
कृत्वातृणंवाकाष्ठमेवच मुखेनाग्निसमिंधीतमुखादग्निरजायतेति ॥ अत्राहुतिक्षेपणात्पूर्वं समिधमग्नावादध्यात् जान्वाच्यसमिधमादध्या
त्पदेसांङ्गुलमात्रेभिजुहुयादिति सूत्रात् ॥ होम्यानिगृह्यपरिशिष्टे ॥ पयोदधिसपरिष्यवागुरोदनतंदुलाः सोमस्तेषुलमापोब्रीहयोयवा-
स्तिलाइतिहोम्यानि यवागुरोदनयोः श्रपणंतुलौकिकेग्नौकार्यं यवागुरोदनेतिसिद्धस्यनिर्देशात् ॥ बोधायनः ॥ ब्रीहोणांवायवानांवाशत
माहुतिरिष्यतइति ॥ संग्रहे ॥ द्रवंहविस्क्रवेणैवपाणिनांकठिनंहविः अंगुल्यग्रैर्नहोतव्यंनकृत्वांगुलिभेदनं ॥ अंगुल्युत्तरपार्श्वेण

होतव्यमितितुस्मृतिरिति उपस्थानं मंत्रानाह शौनकः ॥ परिसमुत्थ पर्युक्ष्याप्युपतिष्ठेद्द विभर्जं ॥ अग्नेः सूक्तैश्च सौरैश्च प्राजापत्यैश्च नित्यशः
 अग्निं प्रजापतिं सायं प्रातः सूर्यं प्रजापतिं ॥ अग्न आयूंषीति तिसृभिर्द्वाभ्यामग्ने त्वमित्यथ ॥ सूर्यो न इति मंत्रेण तद्यु दुत्यं च द्वितीयया ॥ तृती
 यया चित्रमिति नमो मित्रस्य चान्यया ॥ प्रजापते न त्वदृचा तंतुं तन्वद्वितीयया ॥ हिरण्यगर्भः समिति तद्यु पतिष्ठेद्दुर्वाशन मिति ॥ एतत्परिच
 रणमायतने स्थंडिले वा अग्निं प्रतिष्ठाप्य कार्यं ॥ कुंडेषां स्थंडिले वापि इति वचनात् आयतन निर्माण प्रकारः संग्रहे ॥ अरत्नि मात्रमग्नये का
 र्यमायतनं बुधैः ॥ पिशील मात्रमित्येके तदप्यंसांतरं भवेदिति ॥ अरत्निः सार्धद्वाविंशत्यंगुलात्मकः अरत्निशब्देन हस्तोपि ग्राह्यः ॥
 पंचारत्निः पुरुषो भवतीति श्रुत्या अरत्निशब्दस्य हस्तपरदर्शनात् अतएव अस्य न्यातुः पितामह श्रीनारायण मृदुचरणैः प्रयोगरत्ने चतु
 विंशत्यंगुलं सार्धद्वाविंशत्यंगुलं प्रमाणं षोडशांगुलं प्रमाणं वायतनमित्युक्तं ॥ अत्र यद्यप्यायतनस्य मेखलादिकं न प्रोक्तं तथापि तद्धोताग्नि कुंडो कं ग्रा
 ह्यं ॥ तद्यथा अष्टादशांगुलं कुंडं विंशत्यंगुलमेव वा ॥ चतुर्विंशत्यंगुलं च षट्त्रिंशदंगुलात्मकं ॥ श्रोतायतनविस्तारो मेखलेका तदर्थतः च
 तुर्थं शौ द्वितीयास्याद्विस्तृता चतुरंगुला ॥ चतुर्थं शौ विस्तारं चतुर्थं शौरित्यर्थः ॥ द्वितीया विस्तृता कार्या द्व्यंगुला तंत्रवेदिभिः अयं द्विमेख
 लापक्षः कात्यायनातिरिक्तानां तेषां त्वेकमेखलापक्ष एव ॥ तदुक्तं शुल्बे ॥ द्वादशांगुलमुच्छ्रायो विस्तारश्चतुरंगुलः ॥ एकैवमेखला प्रो
 क्ता कात्यायनमते किल ॥ द्वितीयमेखलोच्छ्रायं विस्तारौ तु तदर्थतः ॥ कात्यायनातिरिक्तानां मेखला द्वयमुच्यते इति ॥ अथोपासनप्रयो

आ० क०

२१

८

गः ॥ आयतने स्थंडिले वा प्रादुष्कृतस्याग्नेः पश्चात्कृत संध्यावदनो गृही उपविश्य प्राणानायम्य देशकालौ निर्दिश्य श्रापयेश्वर प्रीत्यर्थं सायमेव
पासन होमं करिष्ये इति संकल्प्य ॥ चत्वारिंशंगागौ तमो वामदेवो ग्निस्त्रिष्टुप् ॥ अग्निमूर्तिध्याने विनियोगः ॥ ॐ चत्वारिंशंगान्नयो अस्य पादाद्वेशी
र्षेः सहस्रानासो अस्या ॥ त्रिधा कुड्मो र्षोः प्रोरो रवीति ॥ महो देवो मर्त्यो आ विवेश ॥ इति ध्यात्वा गेरीशानां दिशमारभ्य प्रदक्षिणं समंतात् सोदके
नदक्षिणेन पाणिना ॥ त्रिः परिसमुत्थ कुशैः परिस्तीर्य त्रिः पर्युक्ष्य प्रागुक्त द्रव्यमध्ये यत्किंचिद्द्रव्यं पात्रे कृत्वा तत्पात्रमुत्तरतो गेर्निधाय ज्वल
तादग्नेर्णावज्वालय्य प्रोक्ष्य तेनैवोत्सुकं न त्रिः पर्यग्निकृत्वा तदुत्सुकं निरस्यापः स्पृष्ट्वाग्नेः पश्चाद्दर्भेषु समिधा सह हविर्निधाय ॥ विश्वानि
न इति त्र्यं चस्य आत्रेयो वसुश्रुतो ग्निस्त्रिष्टुप् ॥ द्वाभ्यामर्चने अंशो पस्थाने वि० ॥ ॐ विश्वानि नो दुर्गाहा जातवेदः ॥ ॐ सिंधुं ननु वा
दुरितातिपार्षि ॥ ॐ अग्ने अत्रि वन्नमसा गृणानः ॥ ॐ अस्माकं बोध्यविता तनूना ॥ ॐ यस्त्वात्तुदा कौरिणा मन्यमानः ॥ ॐ अमर्त्यम
त्येजो हवीमि ॥ ॐ जातवेदो यशो अस्माकं धोहि ॥ ॐ प्रजापिरग्ने अमृतत्वमेषां ॥ ॐ यस्मै त्वं सुकृतं जातवेद उलोक मग्ने कृणवस्यो
नं ॥ अश्विनं सपुत्रिणं वीरवंतं गोमंतं रयिनं शते सुस्ति ॥ इति दक्षिणं ज्ञान्वाच्य समिधमग्नेः क्षिप्वापः स्पृष्ट्वा समिधि प्रदक्षिणायां विधूमज्वालां
गारेण्यौ कठिनं हविः पाणिनां गुल्युत्तरपार्श्वे नद्रवंहविः स्क्रवेण समिधं कृतोऽङ्गुलप्रदेशे सव्यं पाणिं हृदि निधाय ॥ ॐ अग्नये स्वाहा इति हुत्वा
अग्नय इदं नममेति त्यक्त्वा पूर्वाहुतिरेशान्या उत्तरस्यां वा पूर्वाहुते मृगसीमा हुतिं प्रजापतिपदं चतुर्थ्यंतं मनसा ध्यायन्त्वा हेतुपां शुच्यार्यासं

२१

८

२१

सृष्टां हुत्वा प्रजापतय इदं नममेतित्य त्वापरिस्तरणं विसृज्य परिसमूहनपर्युक्षणे कृत्वोपस्थानं कुर्वति ॥ तत्र मंत्राः ॥ अग्न्यायुषीति मंत्रत्र
यस्य शतं वैरानसाः पवमानो गिर्गायत्री ॥ अग्न्युपस्थाने वि० ॥ ॐ अग्न्यायुषि पवस आसुवोर्जमिषं च नः ॥ आरेबाधस्व दुर्धुना ॥ अग्नि
र्जमिषः पवमानुः पांचजन्यपुरोहितः ॥ तमीमहे महागुयं ॥ अग्नौ पवस्व स्वपा असो वचः सुवीर्यं ॥ दधद्रुयिं मयि पोषं ॥ अग्नौ तन्न इति चत
सृणां गोपायना लोपायना वा बंधुः सुबंधुश्चुत बंधुर्विप्रबंधुः क्रमेणाग्निर्हि पदाविराट् अग्न्युपस्थाने विनियोगः ॥ ॐ अग्नौ तन्नो अंत
मउ तत्राता शिवो भवा वरूथ्यः ॥ वसुं रश्मिर्वसुं श्रवा अल्लानक्षिद्युमत्तमं रुयिं दाः ॥ स नो बोधि शुधी हव मुरुष्याणो अघायुतः समस्मात्
तत्त्वां शोचिष्ठदीदिवः सुभाय नूनमीमहे सखिभ्यः ॥ प्रजापते हिरण्यगर्भः प्रजापतिस्त्रिष्टुप् ॥ प्रजापत्युपस्थाने विनियोगः ॥ ॐ
प्रजापते न त्वदेतान्युन्यो विश्वजातानि परितो बभूवुः ॥ यत्कामास्ते जहू मस्तन्नो अस्तव्यं स्याम पतयारयुषां ॥ तंतुं तन्नं देवा अग्निर्जगती
अग्न्युपस्थाने विनियोगः ॥ ॐ तंतुं तन्नं न रजसो भ्रातुमन्विहि ज्योतिष्मतः पथोरक्षधिया कृतान् ॥ अनुल्बुपां वयं तजो गुवामपो मनु
र्भवज्जनया दैव्यं जनं ॥ हिरण्यगर्भ इत्यस्य हिरण्यगर्भः प्रजापतिस्त्रिष्टुप् ॥ प्रजापत्युपस्थाने विनियोगः ॥ ॐ हिरण्यगर्भः सर्ववर्त
ताग्रे भूतस्य जातः पतिरेक आसीत् ॥ सदा धारा पृथिवीं द्यामुते मां कस्मै देवाय हविषा विधेम ॥ एतैर्मंत्रैर्वायव्यदेशे प्रवृत्तिस्तुष्टुप
तिष्ठेत् ॥ तत उपविश्य ॥ मानस्तोकेति कुत्सोरुद्रो जगती ॥ विश्वूतिग्रहणे विनियोगः ॥ ॐ मानस्तोके तनये मान आयो मानो गोषु मा

नो अश्वे पुरीरिषः ॥ वीरात्मानोरुद्रमाप्रितो वर्धाह्विषांतुः सदुमिताहवामहे ॥ त्र्यायुषं जमदग्निरितिललारे ॥ कश्यपस्य त्र्यायुषं कंठे ॥ अग
 स्त्यस्य त्र्यायुषं नाभौ ॥ यदेवानां त्र्यायुः दक्षिणस्कंधे ॥ तच्चो अस्तत्र्याः वामस्कंधे ॥ सर्वमस्तु शतायुषं शिरसि ॥ न्यूनातिरिक्तदोषपरिहा
 रार्थं ॥ प्रमादात् कुर्वतां कर्म प्रच्यवेता ध्वरेषु यत् ॥ स्मरणादेव तद्विष्णोः संपूर्णं स्यादिति श्रुतिरिति वचनाद्विष्णुं स्मृत्वा कर्मेश्वरार्पणं कृत्वा इ
 तिसायमौपासनप्रयोगः ॥ एवमेव प्रातरपि पूर्वाङ्गानि कृत्वा ॥ सूर्यायि स्वाहेति सायंद्रव्येणैव प्रथमाहुतिं हुत्वा सायंकालीन द्विती
 याहुतिवद्वितीयाहुतिं हुत्वा परिसमूहनादिसर्वं प्राग्वत् कुर्वीत ॥ उपस्थाने विशेषः ॥ सूर्यो नो दिवस्पात्वित्यस्य चक्षुः सूर्यो गायत्री ॥
 सूर्योपस्थाने वि० ॥ ॐ सूर्यो नो दिवस्पात्वुवातो अंतरिक्षात् ॥ अग्निर्नुः पार्थिवेभ्यः ॥ उदुत्यं काण्वः प्रस्कण्वः सूर्यो गायत्री ॥ सूर्योप-
 स्थाने वि० ॥ ॐ उदुत्यं जातवेदसं देवं वहति केतवः दृशो विश्वायुः सूर्ये ॥ चित्रं देवानां मांगिरसः कुत्सः सूर्यस्त्रिष्टुप् ॥ सूर्योपस्थाने
 विनियोगः ॥ ॐ चित्रं देवानां मुदगादनी कुंचक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः ॥ आप्राद्यावापृथिवी अंतरिक्षं सूर्य आत्मा जगत्स्तस्थुष
 श्च ॥ नमो मित्रस्येति सौर्यो भितपाः सूर्यो जगती ॥ सूर्योपस्थाने वि० ॥ ॐ नमो मित्रस्य वरुणस्य चक्षुः समूहो देवायुतदृतं संपर्यत ॥ दू
 रं दृशो देवजाताय केतवे दिवस्पुत्राय सूर्याय शंसत ॥ एतैश्चतुर्भिः सूर्यं प्रजापते हिरण्यगर्भ इति द्वाभ्यां प्रजापतिर्वा तिष्ठेदिति प्रातर्विशेषः
 ॥ अथ प्रसंगात् किंचिद्ब्रूयादिति विषये प्रोच्यते ॥ होमकाले शम्यादेशादवक्त्रं बहिरायतनाद्गतश्चेदग्निः स च प्रायश्चित्तसमाप्तिपर्यंतं स्थिति

सनी

समर्थस्तदाइदंत एकं परकृत एकमिति बद्धचमंत्रेणायतने प्रक्षिप्य ॥ व्यस्तसमस्तव्याहृतिभिश्च तस्मै आज्याहुतीर्जुह्यात् ॥ जीवना-
समर्थः ॥ स्फुलिंगसमस्तदानदोषइति भावः ॥ शम्यादेशादपि बहिरुपक्षीयगते गौपथिकृते ग्राये चरुः कार्योपि वा अग्राये पथिकृते
स्वाहेति पूर्णाहुतिः कार्या ॥ तदुक्तं कारिकायां ॥ अर्वाक्षम्यापरासात्तु बहिरायतनाद्वा तत्रायश्चित्तसमाप्तं तं समर्थो जीवितुं यदि ॥
इदंत इत्युच्चातस्य स्थाने ग्निं प्रक्षिपेत्पुनः ॥ आज्याहुतीश्च जुह्याद्वाहृत्यारव्ये च पूर्ववत् अतिक्रांते यदा शम्यापरासमनलो भवेत् ॥
चरुः पथिकृते कार्यः पूर्णाहुतिरथापि वा ॥ पूर्णाहुतिर्लक्षणं तत्रैव ॥ आज्यं द्वादशकृत्वस्तु गृहीत्वा पूरयेत्क्रवचं ॥ तथा चाज्याहुतिः
कार्या सा पूर्णाहुतिरिष्यते ॥ स्क्रवपूर्णाहुतिर्वस्यादित्येकेयाज्ञिका विदुरिति ॥ आयतनात्तद्विंशदंगुलात्मको देशः शम्या ॥ शम्याष-
ट्विंशदंगुलेत्यापस्तम्बस्मरणात् ॥ आयतनमंगेन स्थलसंकोचादिना वा स्थलांतरे ग्निनयनप्रसक्तो प्रकार उक्तस्त्रिकांडमंडने प्रत्य-
क्षेण नयनग्निसुख्यसेचेतुन शयति यदि वा नुल्लुप्तानि धायोद्धृत्य तं पुनः हरेदनुद्धृत्य सन्नेवं नश्ये त्रिहरणे नलः शकटेनातिदूरं वा हरे-
द्देशं यथा रुचि ॥ स्वांगेन वाथ वा शम्यापरासात्प्रादुर्भवेद्धुसन् ॥ कर्मार्थं नयने ग्रीनां नानुद्धृत्वा सादिचोद्यते ॥ नदीसंतरणे ग्रीनां सी-
मातिक्रमणे तथा ॥ सर्वत्राद्यंतसीम्नोर्वास्वामिस्पृष्टास्फुरग्नयः प्रत्यक्षमरणिद्वारं चान्यथाग्निविनाशनमिति ॥ अन्यान्यपि
प्रायश्चित्तानि विस्तारभीत्येहन प्रदर्शितानीति संक्षेपः ॥ अथोपवसथ्ये वर्ज्याण्याहजाबालिः ॥ कोविदारान्कुलि त्यांश्च व

आ०क
२३

जयेत्कोद्वंस्तथा ॥ अनृतं बहुवादं च क्रयविक्रयमेव च ॥ दंतशौचं च पूर्वेद्युर्यागस्यैतानि वर्जयेत् ॥ मसूरान्त्वणां क्षारांश्चणकान्कोरदूषका
न् ॥ माषान्मधुपरान् च वर्जयेत्पर्वणि द्विज इति ॥ अथ पुनराधाननिमित्तानि ॥ कात्यायनः विहायाग्निं सभार्यश्चेत्सीमामुलं ध्य गच्छति ॥ हो
मकालात्पयेतस्य पुनराधानमिष्यते ॥ अत्र सीमागृहसीमान्तु ग्रामसीमा तदुक्तं त्रिकांडमंडनैः ॥ विहारकाले यदि कार्यलोभात्पत्नी तु सी-
मानमतीत्य गच्छेत् ॥ निः संशयोग्निः खलु नाशमेति गृहस्य सीमान्त्रिविवेक्षितो र्य इति ॥ शौनकः ॥ अग्नावनुगते यत्र होमकालद्वयं व्रजेत्-
उभयोर्विप्रवासे वा लोको ग्निर्विधीयते ॥ भगवान् श्रोषिते तु यदा पत्नी यदि ग्रामांतरं व्रजेत् ॥ होमकाले यदि प्रासानसादोषेण युज्यते ॥
अथ तत्रैव वसति होमकालव्यतिक्रमः ॥ लोको ग्निर्विधीयेत काठक श्रुतिदर्शनात् ॥ पैठीनसिः ॥ वली कृतधर्मस्य पीड्यमानस्य शत्रु-
भिः मासद्वयं प्रवासोस्ति परंतौ नाहिताग्निवत् मासद्वयस्योपरि आहिताग्नेर नाहिताग्निवत्प्रवासो नास्तीति तुर्यपादार्थः ॥ मासद्वयावधि
प्रवासे होमार्थं द्विजं परिकल्प्य प्रवसेदित्याह कात्यायनः ॥ निक्षिप्याग्निं स्वदारेषु परिकल्प्य त्विजं तथा ॥ प्रवसेत्कार्यवान्विप्रो वृथैव
न चिरं वसेदिति ॥ अत्र कार्यवानिति धनार्थं न तु तपो र्था ॥ धनान्यर्जयितुं युक्तः प्रवासो त्याग्निहोत्रिणः ॥ धनैर्यत्संभवेदिज्यातपा
द्यर्थं न तु व्रजेदिति सत्यव्रतस्मरणात् ॥ साग्निकविषये त्रिकांडमंडन आह ॥ अग्निहोत्रेण रहितः पथानंशतयोजनं साग्निस्तप्रति
यात्येवमग्निहोत्रं विनश्यति ॥ अत्र प्रवासकाले आगमनकाले विशेषस्तथातिपन्नादिहोमकारश्च जागरूकेः स्मन्मातुः पितामह-

下

13

श्रीनारायणरचितेप्रयोगरत्नेद्रष्टव्यइतिदिक् ॥ अथपूजाविधिर्मास्त्ये ॥ प्रातर्मध्यंदिनेसायंदेवपूजांसमारभेत् ॥ अशक्तोविस्तरेणे
 वप्रातःसंपूज्यकेशवं ॥ मध्याह्नेचैवसायंचपुष्पांजलिमपिक्षिपेत् ॥ स्कांदे ॥ कामासक्तोथवाक्रुधः शालिग्रामशिलार्चनात् ॥ भक्त्यावा
 यद्विवाभक्त्याकलौमुक्तिमवाप्नुयात् ॥ शिलापुक्ताप्रयोगपारिजाते ॥ शिलाप्यामलकीतुल्यापूज्यासूक्ष्मेवयाभवेत् ॥ यथायथाशिलासूक्ष्मा
 तथास्यात्तुमहत्फलं ॥ तस्यांभापूजयेन्नित्यंधर्मकामार्थसिद्धयेइति ॥ तत्रैवस्कांदे शिवनाभिरुक्तः ॥ यवमात्रंतुगर्तस्याद्यवाक्षीलिंगमुच्यते
 शिवनाभिरितिरव्यातस्त्रिषुलोकेषुदुर्लभः वासुदेवमयंक्षेत्रं लिंगंशिवमयंस्मृतं ॥ तस्माद्दूरिहरक्षेत्रेपूजयेच्छंकराच्युतौ ॥ श्रीभारतेक-
 लौकलिमलध्वंसं सर्वपापहरंहरिं ॥ येचयंतिनरानित्यंतेपिवंद्यायथाहरिः ॥ ब्रह्माकृतयुगेदेवस्त्रेतायांभगवान्हरिः द्वापरेभगवान्विष्णुः
 कलौदेवोमहेश्वरः पूज्यइतिभावः ॥ शिवपूजनंबाणलिंगेतिप्रशस्तमित्कृतंभविष्ये ॥ बाणलिंगानिराजेन्द्रव्यातानिभूवनत्रये ॥ नप्रति-
 ष्ठानसंस्कारस्तेषामावाहनंनचेति ॥ हेमाद्रौ ॥ पद्मजंबूफलाकारंकुक्षुटांडसमाकृति भक्तिमुक्तिप्रदंचैवबाणलिंगमुदाहृतं ॥ श्रीसूर्य
 पूजोक्ताभविष्यपुराणे ॥ प्रातःसंध्यावसानेतुनित्यंसूर्यसमर्चयेत् ॥ यः सूर्यपूजयेद्भक्त्यात्रिभूर्तेपूजकोभवेत् ॥ अग्निहोत्रादिवेदा-
 श्रयज्ञाश्रवबहुदक्षिणाः ॥ सूर्यर्चनस्यैवैतेकोत्थंशेनापिनोसमाः ॥ मेरुमंदारतुल्योपिराशिः पापस्पदारुणः ॥ आराध्यभास्क-
 रंमर्त्यस्तनाशयतितत्क्षणात् ॥ प्रदद्याद्देववांलक्षंदोग्ध्रीयांवेदपारगे ॥ एकाहमर्चयेद्भानुं तस्यपुण्यंततोधिकं ॥ गृहस्थस्यपंचाय

तथोत्तमः शिवायेति मंत्रेणानेन वा यजेदिति तिङ्गा न्

आ० क०
२४

इति

तन पूजोक्ता परशुरामनिबन्धे कूर्मपुराणे ॥ स्नानं संध्यांततो होमं गृहस्थोक्ते नवर्त्तना ॥ कृत्वा सूर्यगणपतिं लक्ष्मीमीशं तथा हरिं ॥ पौरु-
षेण तु सूक्तेन नित्यमर्चं समा रभेत् ॥ अर्चनं मूलमंत्रेण वा कार्यं ॥ मूलमंत्रं लक्षणं गारुडे ॥ प्रणवादिनमो तं च चतुर्थं तं च सत्तमं देव-
ताया स्वकं नाम मूलमंत्रः प्रकीर्तितः ॥ ब्राह्मेऽपि ॥ ॐ कारादिसमायुक्तं नमस्कारांत कीर्तनं ॥ स्वनाम सर्वसत्त्वानां मंत्र इत्यभिधीय-
ते ॥ ॐ सूर्याय नम इत्यादि ॥ वाजपेययाजिनस्तु श्लिष्टमंत्रेण पंचायतन पूजनमित्याहुः ॥ युक्तं तु ॥ ऋगंते श्लिष्टमंत्रमुच्चार्य पाद्यादि-
निवेदयेदिति ॥ पंचायतन प्रकारेणानमालायां ॥ सहस्रांशूर्यदामध्ये ईशान्यां पार्वतीपतिं आग्नेय्यामेकदंतं च नैर्ऋत्यामच्युतं तथा-
वायव्यां पूजयेद्देवीं भोगमोक्षैकभूमिकामिति ॥ सूर्यपंचायतनं ॥ हेरंबं तु यदामध्ये ईशान्यामच्युतं यजेत् ॥ आग्नेय्यां पंचवक्त्रं तु नैर्ऋ-
त्यां जगदंबिकां ॥ वायव्यां क्षुमणिं चैव यजेन्मंत्रोत्थं तद्रितं ॥ इति गणपतिपंचायतनं ॥ भवानीं तु यदामध्ये ईशान्यां माधवं यजेत् ॥ आ-
ग्नेय्यां पार्वतीनाथं नैर्ऋत्यां जगदंबिकां गणनायकं ॥ प्रद्योतनं तु वायव्यां माचार्यस्तु पूजयेत् ॥ इति लक्ष्मीपंचायतनं ॥ शंकरं तु यदाम-
ध्ये ईशान्यां श्रीपतिं यजेत् ॥ आग्नेय्यां च तथा हंसं नैर्ऋत्यां पार्वतीं सतं वायव्यां च सदा पूज्या भवानीं भक्तवत्सलेति शिवपंचायतनं ॥ य-
दा तु मध्ये गोविंदं मेशान्यां शंकरं यजेत् ॥ आग्नेय्यां गणनाथं च नैर्ऋत्यां तपनं तथा ॥ वायव्यां भविकां चैव यजेन्मंत्रोत्थं समाहित इति-
विष्णुपंचायतनं ॥ स्वस्थानवर्जिता देवाः शोकदुःखभयमदाः तन्मंडलस्थितो राजा साधकश्च विनश्यति ॥ वोपदेवश्च ॥ शंभो

२४

मध्यगतेहरीनहरभूदेव्योहरोशंकरे ॥ भास्येनागसुतारवौहरगणेशाजांबिकास्थापिताः ॥ देव्यांविष्णुशिवैकदंतरवयोलंबोदरे जेश्वरे नार्याः शंकरभागतोतिसखदाव्यस्तास्तुतेहानिदाः ॥ अस्यायमर्थः ॥ शंभोमध्यगतेसतिशंकरभागतर्इशानकोणमारभ्य आग्नेय्यादिकोणेषुहरीनहरभूदेव्यस्थाप्याः तथाचइशानेविष्णुः ॥ आग्नेय्यामिनः सूर्यः नैर्ऋत्येहरभूर्गणेशः वायव्यांदेवीति ॥ हरोमध्यगतेसतिर्इशानादिकोणेषुशंकरे भास्येनागसुतः ॥ इशान्यांशंकरः आग्नेय्यांइभास्योगणपतिः नैर्ऋत्यांसूर्यः वायव्यांत्वगसुतादेवीरवौमध्यगतेसतिर्इशानादिषुहरगणे शाजांबिकाः इशान्यांहरः अग्नेय्यांगणेशः नैर्ऋत्यांविष्णुः वायव्यामंबिकादेव्यांमध्यगतायांसत्यांइशा० विष्णुशिवैकदंतरवयः इशा० विष्णुः आ० शिवः नैर्ऋत्यांगणेशः वा० सूर्यः लंबोदरेमध्यगतेसतिर्इशानादिषु अजेश्वरेनार्याः इ० विष्णुः आ० शिवः नै० सूर्यः वा० देवीतिक्रममाह ॥ अत्रर्इशानादिकल्पना यत्रैवभानुस्तु वियत्कदेतिप्राचींतुतांवेदविदोवदंतिइतिगौतमोक्त प्राचीमनुसंधायद्रष्टव्यः यत्तुपूज्यपूजकयोर्मध्येप्राचीप्रोक्ता विचक्षणैः प्राच्येवप्राचीसोदृष्टासुक्तावेदेवपूजनमिति विष्णुयामलवाक्यंतत्तान्त्रिकपूजाविषयं ॥ उक्तंच ॥ श्रीमातामहचरणैराचारमयूरेवपूज्यपूजकांतः प्राचीआगमोक्त पूजायामेवतत्परिभाषायामुक्तत्वादिति ॥ पंचायतनपूजाक्रमोपितत्रैवोक्तः ॥ मुख्यपुष्पांजलिंदत्वागणेशाद्यर्चनंभवेत् ॥ गणेशएवमुख्यश्चेत्तत्रसूर्यक्रमाद्भवेदितिवचनात्प्रधानदेवतायांपुष्पांजल्यंतंपूजाकांडंसमाप्यपदार्थानुसमयेनगणेशादीनर्चयेदिति ॥ शारदातिलकदीकायांतुपुष्पांजलिंमुख्येआदौदत्वा

चनंकार्यमित्यक्तं वस्तुतस्त्वयमपि पूजाक्रमस्तोत्रिकपूजायामेव ज्ञेयः तत्रैवोक्तत्वात् ॥ वैदिकपूजायां तु स्थापनक्रम एव ॥ अतएव वाज
 पेययाजिभिर्विष्णुशिवगणेशसूर्यदुर्गाभ्यो नम इति स्मिष्टमंत्रोक्तो विष्णुपंचायतने ॥ सूर्यपंचायतनपूजने तु क्रमोक्तः ॥ पद्यपुराणे ॥ आ
 दित्यंगणनाथंच देवीरुद्रं यथाक्रमं नारायणं विश्वत्कारय मन्ते च कुलदेवताः ॥ तथा तत्रैव ॥ रविर्विनायकश्चंडी इशो विष्णुस्तपंचमः अनुक्र
 मेण पूज्यंते व्यक्त्रमेण महद्भयमिति ॥ सूर्यातिरिक्तपंचायतनादिपूजायामप्यादौ सूर्यपूजां विधाय विष्णादिदेवानां पूजाकार्या ॥ तदुक्तं
 ब्राह्मे ॥ अपूज्यप्रथमं सूर्यमपराज्यः प्रपूजयेत् न तद्रूपकृतं पापं समतीक्ष्णंति देवता इति ॥ इदंच पूजनं भूतशुद्धिं प्राणप्रतिष्ठां मातृकान्या
 संच विधाय कार्यमिति प्रयागपारिजातादयः ॥ शौनकेऽपि ॥ कृत्वा तु भूतशुद्धिं च मातृकान्यासमाचरेदिति ॥ पूजाप्रकरणे उक्तं तथान्वशु
 तिः ॥ देवो भूत्वा देवान्यजेदिति ॥ रामतापिन्यांच देवो भूत्वा यजेद्देवं नादेवो देवमर्चयेत् ॥ मंत्रमहोदधावपि ॥ देवान्चा योग्यताप्राप्त्यै भू
 तशुद्धिं समाचरेत् भूतशुद्धिं विधायैव प्राणस्थापनमाचरेत् ॥ एवं प्राणान्प्रतिष्ठाप्य मातृकान्यासमाचरेत् ॥ एवं मूलवाक्यानुसारेणेत्य
 र्थः ॥ मूलवाक्यानि तु ग्रंथविस्तृतिभयान्नोक्तानि ॥ तानि मूलरुतिमंत्रमातृकैर्द्रष्टव्यानीति दिक् ॥ अथ पुरुषसूक्तविधानं त्रिष्टुभं तस्य देवताः ॥ पुरुषो योजगद्दीजं
 संप्रवक्ष्यामि विष्णोरमिततेजसः ॥ यत्कृत्वा मुनयः सर्वे परं निर्वाणमाप्नुयुः ॥ अनुष्टुभस्य सूक्तस्य त्रिष्टुभं तस्य देवताः ॥ पुरुषो योजगद्दीजं
 ऋषिर्नारायणः स्मृतः ॥ प्रथमां विन्यसेद्दामे द्वितीयां दक्षिणे करे ॥ तृतीयां वामपादे च चतुर्थीं दक्षिणेन्यसेत् ॥ पंचमीं वामजानौ तु ष-

षोडशदिक्षोऽन्यसेत् ॥ सप्तमीं वामकस्यांतु अष्टमीं दक्षिणे तथा ॥ नवमीं नाभिमध्ये तु दशमीं हृदये तथा ॥ एकादशीं कंठमध्ये द्वादशीं वा
 मबाहुके ॥ त्रयोदशीं दक्षिणे तु तथैवास्ये चतुर्दशीं ॥ अक्षयोः पंचदशीं चैव विन्यसेन्मूर्ध्नि षोडशीं ॥ एवं न्यासविधिं कृत्वा पंचांगानि समा
 चरेत् ब्राह्मणोऽस्येत्यादिभिश्च क्रुमिः पंचांगकल्पना ॥ हृदयं च शिरः शिरसा कवचं चास्यमेव च ॥ यथा देहे तथा देवे न्यासं कृत्वा यथाविधि
 एवं न्यासविधिं कृत्वा पश्चात् पूजां समाचरेत् ॥ न्यासेन तु भवेत्सोपि स्वयमेव जनार्दनः ॥ आद्यया वाहयेद्देवमृचा तु पुरुषोत्तमं द्वितीयया
 सनंदद्यात्प्राद्यं चैव तृतीयया ॥ अर्घ्यं चतुर्थ्या दातव्यं पंचम्या च मनीयकं ॥ षष्ठ्या स्नानं प्रदेयं तु सप्तम्या वस्त्रमेव च ॥ यज्ञोपवीतमष्टम्या
 नवम्या चंदनं स्मृतं ॥ पुष्पं दशम्या दातव्यं मेकादश्यां तु धूपकं ॥ द्वादश्या दीपकं दद्यात्त्रयोदश्या निवेदनं ॥ चतुर्दश्या नमस्कारं पंचद
 श्या प्रदक्षिणाः ॥ उद्वासनं तु षोडश्या उपचारास्तु षोडश्या ॥ स्नाने वस्त्रे च नैवेद्ये दद्यादाचमनीयकं ॥ हुत्वा षोडश्याभिर्मन्त्रैर्दद्यात्पुष्पाणि
 षोडश्या ॥ तच्च सर्वजपेद्रूपः पौरुषं सूक्तमेव च ॥ षण्मासात्सिद्धिमाप्नोति त्येवमेव समर्चनात् ॥ अत्र यद्यप्यावाहनं विसर्जनं चोक्तं त
 त्सत्यहं प्राणप्रतिष्ठा पूर्वकं प्रतिमादिपूजनविषयं ॥ अन्यत्र त्वादावंते च पुष्पांजलिं समर्पयेत् ॥ आदावंते च मंत्राभ्यां पुष्पांजलिं समर्पणमि
 तिनारदीयवाक्यात् ॥ वस्त्रं प्रत्यहं नवीनं किंतु समर्पितमेवाभ्युक्ष्य समर्पयेत् ॥ तदुक्तं तत्त्वसागरे ॥ वस्त्रमभ्युक्षणां लुध्येदपरंतु दिने
 दिने ॥ आचारमयूखेमंत्रराजविधौ ॥ प्रतिमापद्वयं त्राणानित्यस्नानं न करयेत् ॥ कारयेत्पर्वदिवसे यथा मलनिवारणमिति ॥ कूर्मपु

आ०क
२६

राणे ॥ नविष्णुआराधनात्पुण्यंविद्यतेकर्मवैदिकं ॥ तस्मादनादिमध्यांतंनित्यमाराधयेत्परि ॥ तद्विष्णोरितिमंत्रेणसूक्तेनपौरुषेणवानै
वाभ्यांसदृशोमंत्रोवेदेषूक्तश्चपावनः ॥ अथवादेवमीशानंभगवंतंसनातनं ॥ आराधयेन्महादेवंभावपूतोमहेश्वरं ॥ मंत्रेणरुद्रगायत्र्या-
प्रणवेनाथवापुनःईशानेनाथवारुद्रैस्त्र्यंबकेनसमाहितः ॥ तथोनमःशिवायेतिमंत्रेणानेनवायजेदिति ॥ यजनप्रकारंबोधायनोप्याह
॥ अथातोहरहःपरिचर्याविधिंव्याख्यास्यामः स्नात्वाशचौदेशोगोमयेनोपलिप्यप्रतिकृतिंकृत्वाक्षतपुष्पैर्यथालाभंसमर्चयेत्सहपु-
ष्पोदकेनमहादेवमावाहयेत् ॥ ॐ भूः महादेवमावाहयामि ॥ ॐ भवः महादेवमावाहयामि ॥ ॐ स्वः महा० ॥ ॐ भूर्भुवः स्वमहादेव
मावाहयामिइत्यावात्वायातुभगवान्महादेवइत्यथस्वागतेनाभिवंदतिस्वागतमनुनास्वागतंभगवतेमहापुरुषायैतस्त्वासनंकुसमास्तां-
भगवन्महादेवइत्यत्रकुर्चंददातिभगवतेयंकूर्चोदर्भमयस्त्रिरुद्धरितःसुवर्णस्तंजुषस्वेति ॥ अत्रस्थानानिकल्पयति ॥ अग्रतोब्रह्मणे
कल्पयामिदक्षिणतःस्कंदायकल्पयामिविनायकायकल्पयामिपश्चिमतःस्थूलायकल्पयामिउत्तरतः उमायैकल्पयामिनंदिके
श्वरायकल्पयामीतिकल्पयित्वासावित्र्यापात्रमभिमंत्र्यप्रक्षालयतिरःपवित्रंमध्यआनीयसहपवित्रेणादित्यंदर्शयेत् ॥ ॐ मिल्युत-
मितिस्नानं ॥ ॐ स्वरितिरुद्रेणपाद्यात्प्रणवेनार्घ्यमथव्याहृतिभिर्निर्माल्यमपोहोत्तरतश्चंडायनमइत्यथैनंस्नापयित्वापोहिष्ठाम
यो भवइतितिसृभिर्हिरण्यवर्णाःशुचयःपावकाःइतिचतसृभिःपचमानःसुवर्चनइत्येतेनानुवाकेनस्नापयित्वाद्विस्तर्पयति ॥ म

२६

देवाय

वंदेवंतर्पयामिशर्वदेवंत० ईशानंदेवंत० पशुपतिंदेवंत० रुद्रंदेवंतर्पयामि उग्रंदेवंत० श्रीमंदेवंत० महानंदेवंतर्पयामीति तर्पयित्वा येनानि च-
स्त्रयज्ञोपवीतान्याचमनीयान्युदकेन व्याहृतिभिर्दत्त्वा व्याहृतिभिः प्रदक्षिणमुदकं परिषिच्य ॥ नमस्ते रुद्रमन्यव इति गंधं दद्यात्सहस्रा-
णिसहस्रश इति पुष्पां दद्याद्दीशानंत्वा भगवाननामधि श्रियमिति चाक्षतान् दद्यात्सावित्र्या धूपमुदीप्य स्वेति दीपं देवस्य त्वासवितुः प्रस-
वो शिवनोर्बाहुभ्यां भगवते महादेवाय जुष्टं चरुं निवेद्यामीति नैवेद्यं मथाष्टाभिनीमधेयैरष्टौ पुष्पाणि दद्यात् भवाय देवाय नमः ॥ शर्वाय देवाय न-
मः ॥ ईशानाय नमः ॥ पशुपतये देवाय ॥ रुद्राय देवाय ॥ उग्राय देवाय ॥ श्रीमाय देवा ॥ महते देवा ॥ नमो ब्रह्मणे नमः स्कंदाय नमः ॥
प्रयातु भगवानीशः ॥ सर्वलोक नमस्कृतः ॥ अनेन हविषा तृप्तः पुनरागमनाय च ॥ पुनः संदर्शनाय चेति प्रतिमास्थानेष्वप्स्वग्रावाहनविस-
र्जनवर्ज्यसमानमन्यत्स्वस्त्ययनमित्याचक्षते भगवान्बोधाय न इति ॥ अथ पूजोपयुक्तानि पुष्पाणि ॥ तत्रादौ सूर्यपूजायां विहितानि ॥
भविष्यपुराणे ॥ मालिनी मल्लिका चैव दूर्वा चाशोककर्णिका ॥ पारलाकरवीराणि जपाजयंति रेव च ॥ चंपको बकुलं चैव तथैवागस्ति किंशुको
मास्करस्य प्रपूजार्थं ग्राह्याण्येतानि नित्येशः ॥ नीलोत्पलसहस्रेण नीलोत्पलशतेन च ॥ रक्तैश्च करवीरैश्च यस्तु पूजयते रविं ॥ वसेद रक्तपूरे
श्रीमान्सूर्यतुल्यपराक्रम इति ॥ अथ विहितपत्राणि बिल्वपत्रं शमीपत्रं गृगराजस्य पत्रकं ॥ तमालपत्रं च हरे सद्यस्तृष्टिकरं रवेः तुलसी
कालतुलसी तथा रक्तं च चंदनं ॥ केतकी पत्रकुसुमं सदैव तपनप्रियमिति ॥ अन्यान्यपि गणेशादिपूजायां विहितानि विद्वानि ग्रंथस्तरभि-

आ०क
२७

येहनोक्तानितान्याचारमधूरवादिग्रंथेभ्योवगंतव्यानि ॥ तत्रापूर्वाभावेपर्युषितान्यपिग्राह्याणीत्युक्तंस्मृत्यंतरे ॥ पंकजपंचरात्रंस्याद्दशरा
त्रंचविल्वकं ॥ तुलस्येकादशाहातुपुनःप्रक्षाल्यपूजयेत् ॥ स्कंदे ॥ गंगाजिलंत्र्यहाद्वाह्यं पूजनेभक्तिसंयुतः ॥ भविष्ये ॥ नास्तैरर्चये
द्विष्णुं न तुलस्यागणेश्वरं ॥ दूर्वाभिर्नार्चयेद्गङ्गाकेतकेर्नमहेश्वरं ॥ अक्षतानिषेधस्तुशालग्रामपरः शालग्रामशिलामेव नास्तैरर्चयेद्वि-
जइतिविष्णुक्तेः ॥ उक्तंचवार्तिके ॥ सामान्यविधिरस्पष्टः संह्रियेतविशेषतइति ॥ नांगुष्ठैर्मर्दयेद्देवंनाथः पुष्पैः समर्चयेत् ॥ कुशाग्रैर्न
क्षिपेत्तोयंवज्रपातसमंभवेत् ॥ नशष्पैः पूजयेद्देवंकुसुमैर्नमहीगतेः ॥ नविशीर्णदलैः शिष्टैर्नाशुभैर्नाविकाशितैः ॥ पूतिगंधोग्रं
धीनि अल्पगंधीनिवर्जयेत् ॥ वामने ॥ हिरुकाकंकणंदारुमल्लिकागुरुवासिता ॥ शंखंजातीफलंश्रीमस्त्रियाधूपाहरैरिमे ॥ हिरु-
काभांसी ॥ कंकणंगुगुलुःशंखोनखं ॥ घृततैलैर्विनाकिंचिद्दीपार्थेनसमाहरेत् ॥ पाद्ये ॥ नैवेद्यपात्रंवक्ष्यामिकेशवायमहात्माने ॥ हैरण्यं
राजतंकांस्यंताम्रंमृन्मयमेवच ॥ पालाशंपद्मपत्रंवापात्रंविष्णोरतित्रियं ॥ हविःशाल्योदनंदिव्यमाज्ययुक्तंसशर्करं ॥ नैवेद्यं देवदेवा
ययावकंपायसंतथा ॥ नैवेद्यवस्त्वलाभेतुफलानिविनिवेदयेत् ॥ फलानामप्यलभेतुतोयान्यपिनिवेदयेत् ॥ मरीचिः ॥ विधायदेवतापूजांप्रात
र्होमादनंतरं ॥ गुरुक्तेनतुभार्गेणमूलमंत्रंजपेद्बुधइति ॥ भविष्ये ॥ समभ्यर्च्यपिवेदेवान्यः पादसलिलंहरेः सयातिपरमंस्थानंतद्विष्णोःप
रमंपदं ॥ विष्णुपादाभिषिक्तंयः पात्रेणैवपिबैज्जलं ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तः सयातिपरमांगतिं ॥ यः पादसलिलंविष्णोः करेणपिबतेय-

२७

दि॥ समूहो नरकं याति यावदिन्द्राः श्वतुर्दशोति ॥ पुलस्त्यः ॥ शालग्रामशिलावारिसोमपानं दिने ॥ पात्रांतरेण तद्वात्स्यं करेण सरया सम
 मिति ॥ मौडः करेण पानविधायकायकानि ॥ प्रायः पांचरात्रादि पठितत्वे मतदनुयायिपराणि ॥ ननु वैदिकपराणि ॥ स्मृतिषु निषेधात् ॥ अ
 गस्त्यः ॥ शालग्रामशिलातोयमपीत्यायस्कमस्तके ॥ प्रक्षेपणं प्रकुर्वीत ब्रह्महासनिगद्यते ॥ यदा सर्वदुरितक्षयकामः ॥ स्मृत्यंतरोक्त विप्रपा
 दसलिलपानमिच्छति तदाक्रमः ॥ पाद्ये ॥ विष्णुपादोदकात्पूर्वं विप्रपादोदकं पिबेत् ॥ विरुद्धमाचरेद्यस्तु ब्रह्महासनिगद्यत इति ॥ अथ-
 शिवलिंगनैवेद्यभक्ष्याभक्ष्यविचारः ॥ पद्यपुराणं ॥ द्रव्यमंजुफलंतोयं शिवस्वमस्य शोक्तवित् ॥ लंघयेन्नैव निर्माल्यं कूपे सर्वविनिक्षिपेत्-
 ॥ मक्षिकापादमात्रयः शिवस्वमुपजीवति ॥ लोभान्नोहात्सपच्येत कल्यांते नरके नर इति ॥ पाद्यस्कांदब्राह्मपुराणसंग्रहेषु ॥ शिवउवाच
 ॥ अनर्हममनैवेद्यं पत्रपुष्पफलजलं ॥ शालग्रामशिलालग्नं सर्वयाति पवित्रतां ॥ नैवेद्यं मे नरो भक्तकाश्रुध्यै चांद्रायणं चरेदिति निर्माल्यक
 ल्पनान् चोक्तसिद्ध्यांतशेखरे ॥ धराहिरण्यगोरत्नताम्ररौप्याशुकादिकान् ॥ विहाय शेषं निर्माल्यं चंडेशायनिवेदयेत् ॥ अन्यदन्नादिपानीयं
 तांबूलगंधपुष्पकं ॥ दद्याच्चंडाय निर्माल्यं शिवभक्तं तु सर्वशः इति क्वचिच्छिवलिंगनैवेद्यभक्षणे दोषाभाव उक्तः ॥ शिवनारदसंवादे ॥ बाणलिंगे तु चं
 डांशौर्नैव निर्माल्यकल्पना ॥ सर्वबाणार्पितं ग्राह्यं भक्त्या भक्तैश्च नान्यथा ॥ ग्राह्या ग्राह्यविचारोयं बाणलिंगेन विद्यते ॥ तदर्पितं जलं चान्नं ग्राह्यं प्रासा
 दसंज्ञया ॥ बाणलिंगे स्वयं भूते चंद्रकांतो हृदि स्थिते ॥ चांद्रायणसमं ज्ञेयं शंभो नैवेद्यभक्षणमिति ॥ अथ पूजाप्रयोगः ॥ आचम्य देशकालौ स्मृत्वा मम उ०

यथाशक्तियथाज्ञानं यथा मोलितोपचारैः श्रीसूर्यादिपूजां करिष्ये ॥ तदंगत्वेनात्मशक्त्यर्थं भूतशुद्ध्यादिकरिष्ये इति संकल्प्य ॥ पृथ्वीत्वस्य
 मेरुपृष्ठः कूर्मः सतलं आसने वि० ॥ पृथ्वीत्वया ॥ अपसर्पंतु वामदेवो भूतान्यनुष्टुप् ॥ भूतोत्सादने विनियोगः ॥ ॐ अपस० मारभ इति
 पादतलपोर्ध्वेन भूमिं त्रिः प्रहृत्य ॥ देवा आयांतु यातु धाना अपयांतु ॥ विष्णो देवयजनं रक्षस्व ॥ येभ्यो माता इत्यस्य गयः प्लातो विश्वे दे
 वा जगती ॥ मनुष्यगंधनिवारणो वि० ॥ एवापित्र इत्यस्य वामदेवो बृहस्पतिर्विश्वे देवास्त्रिष्टुप् ॥ मनुष्यगंधनिवारणो वि० ॥ ॐ येभ्यो माता
 मधुमत्पिबन्ते पयः पीयूषं घोरदितिरद्विबर्हाः ॥ उक्थ शस्मान्नुषभुरात्स्व प्रसस्तां आदित्यां अनुमदास्वस्तये ॥ ॐ एवापित्रे विश्वे दे
 वायुवृष्णोयज्ञौ विधेम न मे साह विभिः ॥ बृहस्पते स प्रजावीरवंतो वयं स्यामपतयोरयीणां ॥ आगमार्थं तु देवानां गमनार्थं तुरक्षसां ॥
 कुरु घंटे वरं नारं देवानां स्थानसंनिधाविति घंटां वादयित्वा भूतशक्त्यं कर्तव्यं ॥ मूलाधारे कुंडलिनीं ध्यात्वा हुमिक्त्याप्यसुषुम्ना मार्गेण
 हृदयस्थं जीवं ब्रह्मणि हंस इति विलाप्य ॥ पादादिजान्वंतं पृथिवीं लंबीजयुतां ध्यात्वा ॥ जान्वादिनाभ्यंतं वंबीजयुतं जलं ध्यात्वा ॥ नाभ्यादि
 हृदयांतरं बीजयुतं मग्निं ध्यात्वा ॥ हृदादिश्रूमध्यांतरं बीजयुतं वायुं ध्यात्वा ॥ श्रूमध्यादिब्रह्मरंध्रांतरं हंबीजमाकाशं ध्यात्वा भूतानि प्रत्येकं सं-
 विलापयेत् ॥ पृथिवीमप्सु संहरामि ॥ जलमग्नौ संहरामि ॥ अग्निं वायौ सं ॥ वायुमाकाशे सं ॥ आकाशमहंकारे सं ॥ अहंकारं महत्तत्त्वे सं
 हरामि ॥ महान्तं प्रकृतौ सं ॥ प्रकृतिं शुक्लब्रह्मणि संहरामि ॥ आत्मानं ब्रह्माहमस्मीति ध्यात्वा दक्षिणकुक्षावधौ मुरवं पापपुरुषं ध्यात्वा

यमितिबीजेनद्वात्रिंशद्धारमावर्तितेनवामनासयावायुमापूर्यरमितिबीजेनचतुःषष्टि वारमावर्तितेनकुंभकेनकृत्वापापपुरुषदेहंनिर्दहेत् ॥
पुनर्यमितिबीजेनषोडशवारमावर्तितेनपापभस्मदक्षिणनासपारेचयेत् ॥ ततोवमित्यमृत बीजेनदेहोत्थंभस्मसंप्लाव्यलमितिबीजेनैकाकु-
त्यसर्वर्णभावायित्वाहमितिबीजेनसर्वांगान्युद्धृत्य कनकमयं शरीरंरूपात्वापुनरात्मनः सकाशादाकाशः संभूतः आकाशाद्वायुः वायोरग्निः
अग्नेरापः अद्भ्यः पृथिवीतिभूतान्युत्साद्य स्वस्थानेगानिध्यात्वासोहमितिमंत्रेणकुंडलिनी सहितंजीवं तद्व्यानीयसुधामयंजीवंतद्व-
दिनिधायकुंडलिनींमूलाधारेगतांध्यायेदितिभूतशक्तिः ॥ अथप्राणप्रतिष्ठा ॥ अस्यश्रीप्राणप्रतिष्ठामंत्रस्य ब्रह्मविष्णुरुद्राक्रषयः
ऋग्यजुःसामानिछंदसि प्राणशक्तिर्देवता आंबीजं ह्रींशक्तिः प्राणस्थापनेविनियोगः ॥ ब्रह्मविष्णुरुद्रेभ्योनमः ॥ शिरसि ॥ ऋ-
ग्यजुःसामभ्योनमः सुरवे ॥ प्राणशक्तयेनमः हृदये ॥ ओं नमः गुह्ये ॥ क्रौं ह्रीं नमः पादयोरितिऋष्यादिः ॥ आदौकरन्यासः डं. कं
खं घं गं आकाशवायुबह्मजलपृथिव्यात्मनेहृदयायनमः ॥ अं चं छं झं जं शब्दस्पर्शरूपरसगंधात्मनेशिरसेस्वाहा ॥ णं दं ठं डं
श्रोत्रत्वक्क्षुब्धजिह्वाघ्राणात्मनेशिरवायैवषट् ॥ नंतं थं थं दं वाक्पाणिपादपायूपस्थात्मने कवचायहुं ॥ मं पं फं भं बं वक्तव्यादानगमनवि-
सर्गानंदात्मनेनेत्रत्रयायवौषट् ॥ शं यं रं वं लं क्षेवं सं लं हं मनोबुध्यहंकारचित्तात्मने अस्त्रायफडितिबोदिकात्रयंकृत्वाध्यायेत् ॥ रं-
क्तांबोधिस्थपोतोत्सदरुणसरो जाधिरूढाकराब्जैः पाशं कोटं डमिहूद्रवगुणमथमप्यंकुशंपंचबाणान् बिभ्राणासृक्कपालं त्रिन

आ. क.
२९

यनलसितापीनवक्षोरुहाद्यादेवीबालार्कवर्णाभवतुसुखकरीप्राणशक्तिः परानदतिध्यात्वा ॥ मनसा संपूज्य हृदये करं निधाय ॥ आं ह्रीं
क्रौं यं रं लं वं शं षं सं हं ओं क्षं सं हं सः ॥ ह्रीं ओं हं सः मम प्राणा इह प्राणाः ॥ आं ह्रीं क्रौमित्याद्युच्चार्य मम जीव इह स्थितः ॥ आं ह्रीं ॥ मम सर्वे द्वि
याणि ॥ आं ह्रीं ॥ मम वाङ्मनश्चक्षुः श्रोत्रघ्राणजिह्वाप्राणा इहागत्य सुखं चिरं तिष्ठंतु स्वाहा ॥ ॐ क्षं सं हं सः ह्रीं ॐ अष्टत्रिंशाधि
कशताक्षरमनुप्राणप्रतिष्ठा मंत्रं त्रिवारं जपित्वा षोडशप्रणवा लपित्वा केचित्तु प्रणवाद्यो यमो मा मित्यादिव देवितितत्र मूलं चित्यं ॥ अथ
मातृकान्यासः ॥ तत्रादौ प्राणायामः अं आं ईं ईं उं ऊं ऋं ॠं लं लं एं ऐं ओं औं अं अः ॥ इति षोडश स्वरांस्तु बिंदुं तुच्चारयन्वा मना सया
वायुमापूर्य कादिमांतैर्विंदुयुतैः कुं भं कं कृत्वा यादिक्षांतैः स बिंदुं केर्दक्षिणनामयारे चयेत् ततोऽस्य अंतर्मातृकामंत्रस्य ब्रह्माक्षरं षिः
सरस्वतीदेवता गायत्री छंदः ह्रस्वबीजानि स्वराः शक्तयः शरीरशुद्ध्यर्थं न्यासे वि० ब्रह्मणे नमः शिरसि गायत्र्यै नमः मुखे ॥ सरस्व
त्यै नमो हृदये हृल्लभ्यो नमो गुह्ये स्वरेभ्यो नमः पादयोः अं कं रं वं गं घं डं आं अं गुष्ठाभ्यां नमः इं चं छं जं झं ञं ईं तर्जनीभ्यां ॥ उं टं ठं डं टं णं
ऊं मध्यमाभ्यां ॥ एं तं थं दं धं नं ऐं अनामिकाभ्यां नमः ॐ पं फं बं भं मं औं कनिष्ठिकाभ्यां ॥ अं यं रं लं वं शं षं सं हं ऊं क्षं अः करतलकरपृ
ष्ठाभ्यां ॥ अं कं रं वं गं घं डं आं हृदयाय नमः इं चं छं जं झं ञं ईं शिरसे स्वाहा उं टं ठं डं टं णं ऊं शिरवायै वषट् एं तं थं दं धं नं ऐं कवचाय हुं ॐ पं फं
बं भं मं औं नेत्रत्रयाय वौषट् अं यं रं लं वं शं षं सं हं ऊं क्षं अः अरुत्राय फट् ॥ ध्यानं ॥ अत्र अंतर्मातृकावश्यकं कार्यं असंस्कृतं कसारंग

२९

विद्याहस्तांत्रिलोचनां चंद्रमौलिकुचानम्रारक्ताब्जस्थां गिरंभजे इति ध्यात्वा मनसा संपूज्य मातृकामंत्रं त्रिर्जपित्वा देवं स्नानशिलायां
निधाय तदग्रे चंदनेन षट्कोणमंडलत्रयमुदकसंस्थं मालिरव्याभ्यर्च्य शंखं प्रणवेनाद्भिः पूरयित्वा दक्षिणमंडले संस्थाप्याभ्यर्च्य प्रार्थयेत् त्वं
पुरासागरोत्पन्नो विष्णुर्नो विधतः करे निर्मितः सर्वदेवानां पांचजन्यनमोस्तुते पृथिव्यां यानि तीर्थानि स्थावराणि चराणि च तानि तीर्थानि
निशंखेस्मिन् विशंतु ब्रह्मशासनादित्यत्काशं रवमुद्रां प्रदर्श्य मध्यमंडले महार्घ्यं गायत्र्याद्भिः पूरयित्वा पूजयेत् उत्तरमंडले ताम्रकलशं
स्थाप्य संपूज्य कलशस्येति मंत्रैस्तीर्थान्यावात् शंखोदकेनात्मसहितं पूजासंभारं प्रोक्ष्य पुरुषसूक्तेन न्यासं कुर्यात् ॥ सहस्रशीर्षेति नारायणः
पुरुषोत्तमः अं त्यात्रिष्टुप् स्वांगन्यासे विनियोगः ॐ सहस्रशीर्षः १ वामकराय नमः ॐ पुरुष एवेदं ० हति २ दक्षिणकरे ॐ एतावा
नस्य महिः ० दिवि ३ वामपादे ॐ त्रिपादूर्ध्वः ० अभि ४ दक्षिणपादे ॐ तस्माद्दिराळः ० पुरः ५ वामजानौ ॐ यत्पुरुषेण हविषा ० हविः ६ द
क्षिणजानौ ॐ तं यज्ञं ब ० श्रये ७ वामकर्त्यां ॐ तस्माद्यज्ञात्स ० श्रये ८ दक्षिणकर्त्यां ॐ तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतं ब्रूचः ० यत ९ नामौ ॐ त-
स्माद्दश्वा अ ० वयः १० हृदये ॐ यत्पुरुषं व्य ० च्येते ११ कंठे ॐ ब्राह्मणोस्य ० यत १२ वामभ्रजे ॐ चंद्रमामनसो ० यत १३ दक्षिणभ्रजे-
ॐ नाभ्या आसी ० यत् १४ मुखे ॐ सप्तास्या ० पशं १५ भ्रुवोर्मध्ये ॐ यज्ञेन य ० देवाः १६ मूर्ध्नि ॥ अथ पंचांगन्यासः ॐ ब्राह्मणोस्येति
हृदये ॐ चंद्रमामनसो इति शिरसि ॐ नाभ्या आसीदिति शिरवायां ॐ सप्तास्यासन्निति कवचाय हुं ॐ यज्ञेन यज्ञेति ० अस्त्राय फट्

आ० क०
३०

एवमेव देवांगन्यासं कृत्वा षोडशोपचारैः पूजयेत् ॐ सहस्रशी० श्रीसूर्यगणेशमहालक्ष्मिशिवविष्णुभ्योनमः पुष्पं समर्पयामि ॐ पुरु
षए० आसनं स० ॐ एतावानस्य० पादं स० पाद्योत्तरं नाममंत्रेणैवाचमनीयं ॐ त्रिपादूर्ध्व० अर्घ्यं स० ॐ तस्माद्विराळ० आचमनी
यं ॐ यत्पुरुषेण स्नानं स० सतिसंभवे पंचामृतस्नानान्यत्रैव कारयित्वा सूक्तेनाभिषेकः कार्य इति संप्रदायः आचमनीयं ॐ तं यज्ञं० वस्त्रं
ॐ तस्माद्यज्ञा० यज्ञोपवीतं आचमनीयं ॐ तस्माद्यज्ञा० गंधं ॐ तस्मादश्वा० पुष्पं ॐ यत्पुरुषं० धूपं ॐ ब्राह्मणोस्य० दीपं ॐ चंद्रमा०
नैवेद्यं आ० करोद्दूर्तनादि ॐ नाभ्या आसी० नमस्कारं ॐ सप्तास्यासन्० प्रदक्षिणां ॐ यज्ञेन० पुष्पांजलिं ततः शिष्टमंत्रेण नीराज
नं कृत्वा अग्निमावाह्य पुरुषसूक्तेन प्रत्युचमाज्यं हुत्वा पुनस्तेनैव सूक्तेन षोडशपुष्पाभ्यर्पयित्वा सूक्तं जपेत् तदनंतरं स्त्रोपदिष्टं मूलमंत्रं
यथाशक्तिजपित्वा कर्मेश्वरार्पणं कृत्वा घंटां संपूज्य देवं प्रार्थयेत् तत्रमंत्राः मंत्रहीनं क्रियाहीनं भक्तिहीनं करेश्वर यत्पूजितं मया देव
परिपूर्णं तदस्तु मे ॥१॥ आवाहनं न जानामि न जानामि तवार्चनं पूजां चैव न जानामि क्षम्यतां परमेश्वर ॥२॥ अन्यथा शरणं नास्ति त्वमे
व शरणं मम तस्मात्कारुण्यभावेन रक्षस्व परमेश्वर ॥३॥ भूमौ सर्वलितपादानां भूमिरेवावलंबनं त्वयि जातापराधानां त्वमेव शरणं
मम ॥४॥ इति प्रार्थ्य शंखमध्ये स्थितं तोयं त्रामितं केशवोपरि अगलग्नं मनुष्याणां ब्रह्महत्यां व्यपोहतु ॥१॥ इति देवोपरि भ्राम
यित्वा जलं शिरसि चाभ्यक्ष्य अकालमृत्युहरणं ब्रह्महत्याविनाशनं रोगघ्नं पुण्यदं पापेभ्यः करपादावनं जनमिति मंत्रेण देवतीर्थं पि

३०

बेज्जलभित्तिसंक्षेपः इति श्रीभारद्वाजमहादेवभट्टात्मजदिवाकरकृते आचारार्के अष्टधाविभक्तस्य दिवसस्य प्रथमभागकृत्यं ॥ सनातनं चि-
 त्तमादिबीजं संसारवृक्षस्य गिरामगम्यं रामाभिधं ज्योतिरहर्निशं तद्गुह्यकोशे स्फुरतान्मदीये ॥ १ ॥ अथ द्वितीयभागकृत्यं मदनर-
 त्नेदक्षः दिवसस्याद्यभागे तु सर्वमेतत्समाचरेत् द्वितीये च तथाभागे वेदाभ्यासो विधीयते ॥ १ ॥ वेदाभ्यासोऽपि पंचयेत्कृत्वा माचारमयुरवे-
 षादिंश्च मते वेदस्वीकरणं पूर्वं विचारोभ्यसनं जपः तद्दानं चैव शिष्येभ्यो वेदाभ्यासोऽपि पंचयेति ॥ कौर्मै ॥ जपे दध्यापये छिष्यान्धारये-
 द्वा विचारयेत् अवेक्षेत च शास्त्राणि धर्मादीनि द्विजोत्तम इति द्वितीयभागकृत्यं ॥ अथ तृतीयभागकृत्यमाह दक्षः तृतीये च तथाभागे
 पोष्यवर्गार्थसाधनं पोष्यवर्गमप्याह मातापितागुरुभार्या प्रजाहीनः समाश्रितः अभ्यागतो तिथिः श्राग्निः पोष्यवर्ग उदात्ततः ज्ञाति-
 र्वैध्वज्जनो हीनस्तथानाथः समाश्रितः ॥ इति तृतीयभागकृत्यं ॥ अथ चतुर्थभागकृत्यं दक्षस्मृतौ चतुर्थे तु दिवाभागे स्नानार्थं मृदमाह-
 रेत् तिलपुष्पकुशादींश्च स्नायाच्चाकृत्रिमेजले गृह्यपरिशिष्टे अथ मध्यं दिने तीर्थमेत्य स्नायान्नास्मिन् ब्रह्मयज्ञतर्पणाद्ब्रह्मं निष्पीडयेदि-
 ति तच्च प्रतिपत्त्यष्ट्येकादशीरविमौमभृगुवारभरणीकृत्ति कामघानक्षत्रमन्वादि युगादिभिन्नतिथौ कार्यं तत्र तन्निषेधात् निषेधवा-
 क्यानितुमदनरत्नादि ग्रंथेषु द्रष्टव्यानि ॥ अथ मध्याह्नस्नानप्रयोगः नदीतीरमेत्यप्रक्षालितमुखपादपाणिराचांतो बत्थशिरवः शूचौदे-
 शैश्च त्थमुत्तिकांतं दुलयवतिलांश्च निधाय मलस्नानं विधाय देशकालौ स्मृत्वा मम समस्तपापक्षयायुरभिवृत्तिद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्य-

प्राक्

र्थमध्याह्नस्नानं करिष्ये इति संकल्प्य मृत्तिकां गायत्र्या दाय अश्वक्रांते रथक्रांते विष्णुक्रांते वसुंधरे शिरसाधारयिष्यामिरक्षस्व मां प
देपदे उत्थृता सिवराहेण कृष्णो नशत बाहुना मृत्तिकेहन मे पापं यन्मया दुष्कृतं कृतमित्यभि मंत्र्य गायत्र्या प्रोक्ष्य गायत्री शिरः संज्ञकेन ॐ
आपो ज्योतिरसो मृतं ब्रह्म भूर्भुवः स्वरो मिति मंत्रेणावृत्या त्रेधा विभज्यैकेन भागेन मूर्धा दिनाभिपर्यंतं द्वितीयभागे ननाभेरधः पादप
र्यंतं मनुलिष्यां गानि क्षालयित्वा दित्यं निरीक्ष्य द्विराचम्य तृतीयभागं प्रचोदयादित्यस्त्रेणादाय सव्ये पाणौ कृत्वा ॐ भूरिति दक्षिणभा
गं ॐ भुव इति मध्यमभागं ॐ स्वरित्कृत्तरभागं विधाय दक्षिणभागमस्त्रेण दशदिक्षु मंत्रावृत्या निक्षिप्योत्तरभागं तीर्थे तूष्णीं प्रक्षि
प्त्वा मध्यमभागं गायत्र्या अभिमंत्र्य आदित्याय प्रदर्शय गायत्र्या प्रणवेन च सर्वांगमनुलिष्य सप्तमित्र्यान आप ओषधयः संतु दुर्मित्र्या इति मंत्रे
णाद्विरात्मानं परिषिच्य दुर्मित्र्यास्तस्मै संतु योस्मां द्वौष्टियं च वयं द्विष्म इति मंत्रेणां गानि प्रक्षाल्या च म्य प्रातस्नानवद्धरुणा वाहनादिवस्त्रनि
ष्पीडनवर्ज्यं कुर्यात् अशक्तौ प्रातर्वस्नायात् अथात्रैवाशक्तस्य मंत्रस्नानविधि र्लिख्यते श्राद्धहेमाद्रौ योगयाज्ञवल्क्यः असामर्थ्याद्धि
रोरस्य कालशक्त्याद्यपेक्षया मंत्रस्नानादितः सप्तकेचिदेच्छंति सूरयः मांत्रं भौमं तथाग्रेयं वायव्यं दिव्यमेव च वारुणं मानसं चैव सप्तस्नाना
न्यनुक्रमात् एतेषां लक्षणान्याह स एव आपो हिष्ठादिभिर्मंत्रिं मुदालं भश्च पार्थिवं आग्नेयं मस्य नास्नानं वायव्यं गोरजः स्मृतं यत्तु सा
तपवर्षेण स्नानं तद्विष्यमुच्यते वारुणं चावगाहंतु मानसं विष्णुचिंतनमिति ॥ जाबालिः ॥ अ शिरस्कं भवेह्मनं स्नानाशक्तौ तु कर्मिणां -

उशनाः

आर्द्रेणवाससावापिमार्जनंदेहिकंविदुः। ज्वराभिभूतायानारीरजसाचपरिपुता कथंतस्याभवेद्धोचं शक्तिः स्यात्केनकर्मणा चतु-
र्थेहानिसंप्राप्तेस्पृशेदत्यातुतांस्त्रियं सासचैलावगात्पापः स्नात्वास्नात्वापुनः स्पृशेत् दशद्व्यदशकृत्वोवा आचामेच्चपुनः पुनः अंतैचवास
सात्यागस्ततः शुद्धाभवेत्तुसेति परिशिष्टे अथाशक्तस्यमंत्रस्नानं शक्तौदेशे शक्तिः राचांतः प्राणानायम्यदर्भपाणिः सव्येपाणावपः कृ-
त्वातिसृभिरापोहिष्ठीयाभिः पद्भ्यः प्रणवपूर्वदर्भोदकेर्मार्जयेत्पादयोर्मूर्ध्नि हृदयेर्मूर्ध्नि हृदयेपादयोर्मूर्ध्नि चार्थार्थर्चशोर्मूर्ध्नि हृ-
दयेपादयोर्मूर्ध्नि चार्थार्थर्चहृदयेपादयोर्मूर्ध्नि चार्थार्थर्चहृदयेपादयोर्मूर्ध्नि चार्थार्थर्चशोर्मूर्ध्नि हृ-
द्विराचमेदित्येतन्मंत्रस्नानं एवंमध्यान्हस्नानंविधायमध्यान्हसंध्याकार्याततो ब्रह्मयज्ञः तथाचपरशरामनिबंधेऽत्रिः स्नानंमाध्याह्निकं
कुत्वासंध्याकर्मनिवर्त्यच ब्रह्मयज्ञंविधायार्थगृहमेत्याचरेत्परानिति शंखः प्रातः संध्यासनक्षत्रांमध्यमांस्नानकर्मणि सादित्यां पश्चि-
मां संध्यामुपासीतयथाविधीति स्नानकर्मणि कृते सतीति शेषः अत्रकेचिद्ब्रह्म चानामादौ ब्रह्मयज्ञः ततः संध्यातत्सूत्रे ग्रामान्निष्कृत्या
पआपुत्यशक्तौदेशेयज्ञोपवीत्या दिना ब्रह्मयज्ञस्यस्नानानंतर्योक्तेरित्याहुस्तच्चिंत्यं अपआपुत्येतित्काप्रत्ययस्योत्तरकालमात्रार्थत्वे
प्यव्यवहितोत्तरकालार्थत्वाभावेनात्रिवचनोक्तक्रमबाधे प्रमाणाभावात् तथाचसंध्याहीनोशक्तिर्नित्यमनर्हः सर्वकर्मस्त यदन्यत्कुरुते
कर्मनतस्यफलभागभवेदिति दक्षवाक्याच्च संध्येवादौयुक्ता एषएव श्रीमातामहचरणानां वाजपेययाजिनां प्रयोगपारिजातका

रादि पूर्वनिबंधकाराणां स्नानोत्तरं संध्याप्रयोगं वदता माशयः मध्याह्नसंध्यायाः कालांतरमप्याह शातातपः अर्घ्ययामादासायं-
संध्यामाध्याह्निकीस्मृतेति अथ मध्याह्नसंध्यायां विशेषः भगवान् आपः पुनंतु मध्याह्ने मंत्राचमनमाचरेत् गृह्यपरिशिष्टे आ-
कुंष्णीययाहं सवत्यावात्रिः सरुद्धार्घ्यमुत्क्षिपेदिति अर्घ्यदाने विशेषः संग्रहे सुक्तहस्तेन दातव्यं मुद्रांतरनकारयेत् तर्जन्यंगुष्ठयो-
गेन राक्षसीमुद्रिकामता राक्षसीमुद्रिकार्घ्येण ततोयं रुधिरं भवेत् जले त्वर्घ्यं प्रदातव्यं जलाभावेषु चिस्थले संप्रोक्ष्य वारिणा सम्यक्त-
तोर्घ्यं तु प्रदापयेदिति उपस्थाने विशेषो गृह्यपरिशिष्टे उद्वाहुरुदुत्यं जातवेदसं चित्रदेवानामिति सूक्ताभ्यामादित्यमुपस्थाय जप-
मासीनो यथेष्टकालं कुर्यादित्येष संध्याविधिर्व्याख्यात इति गायत्रीजपस्तूपविशेषकार्यैः परिशिष्टात् तथामध्यमसंध्यायामासीनः
प्राङ्मुखो जपेदिति स्मृतिचंद्रिकायां पुराणोक्तेश्च संध्यालोपे प्रायश्चित्तं स्मृत्यंतरे यः संध्यायदिनोपास्ति अग्निकार्यं न चेत्कृतं गा-
यत्र्येष्टशतं जप्यं प्रायश्चित्तं द्विजन्मनामिति अथ प्रयोगः आचम्य प्राणानायम्य ममोपात्तदुरितक्षयद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं म-
ध्याह्नसंध्यामुपासिष्ये इति संकल्प्यापोहिष्ठेति तृचेन पूर्ववत्प्रथममार्जनं कृत्वा मंत्राचमनं कार्यं आपः पुनंतु खित्यस्यानुवाकस्य ना-
रायण आपो अहिः मंत्राचमने विनियोगः ॐ आपः पुनंतु पृथिवीं पृथिवीपूता पुनातु मां पुनंतु ब्रह्मणस्पतिर्ब्रह्मपूता पुनातु मां यदु-
च्छिष्टं ममोज्यं यद्वा दुश्चरितं मम सर्वं पुनंतु मामपो सतांच प्रतिग्रह ५ स्वाहा इति मंत्रेणापः पीत्वा चम्य प्रातः संध्यावत् द्वितीयतृतीय

चतुर्थमार्जनापमर्षणांतं कृत्वा चम्यार्घ्यं दद्यात् हंसः शक्रिषदिति मंत्रस्य गौतमो वामदेवः सूर्यो जगती अर्घ्यदाने वि० ॐ हंसः शक्रिष
दुस्करं तरिक्षं सद्यो तवेदिषदतिथिर्दुरोणसत् नृषद्वरसद्वत्सहो मुसदब्जागोजात्रतुजा अद्भिजा क्रुतं श्रीसूर्यायेदमर्घ्यं दत्तं नमम एवं
त्रिः सकृद्धार्यं दत्त्वा त्मानं परिषिच्य द्विराचम्योर्ध्वं बाहु रक्षुरवः सूर्यमुपतिष्ठेत् उदुत्यमिति त्रयोदशर्चस्य सूक्तस्य काण्वः प्रस्कण्वक्रुषिः-
श्रीसूर्यो देवता नवाद्या गायत्र्यः अंत्याश्च तस्त्रोत्तुष्टुमः चित्रं देवानामिति षष्ठ्यस्य सूक्तस्य आंगिरसः कुत्स सूर्यः स्त्रिष्टुप् सूर्योप-
स्थाने वि० ॐ उदुत्यं जातवेदसं देवं वहंति केतवः दृशो विश्वायुसूर्य अपत्येत्तायवो यथा नक्षत्रायत्युक्तुभिः सूर्याय विश्वं चक्षसे अदृश्यं
स्य केतवो विरुमयो जनाः अनु भ्राजंतो अग्रयो यथा तुरणि विश्वदर्शनो ज्योतिष्कदसि सूर्य विश्वमाप्तामिरोचनं प्रत्यङ् देवानां वि-
शः प्रत्यङ् दक्षिमानुषान् प्रत्यङ् विश्वं स्वर्दृशो ॥ १ ॥ येनापावकुचक्षसाभरं प्यंतं जनां अनु त्वं वरुण पश्यसि विद्यामे विरजस्व खहाभि-
मानो अ कुभिः पश्यं जन्मानि सूर्य सुसत्वा हरितोरथे वहंति देवसूर्य शोचिष्वेशं विचक्षण अयुक्तससं ध्रुवः सूर्योरथे स्पृशतः ता-
भिर्घातिस्वयुक्तिभिः उदुत्यं तमसं सपरिज्योतिष्यत्युत्तरं देवं देवत्रासूर्यमगन्तु ज्योतिरुत्तमं उद्यन्तु द्यमित्रमह आरोहं नुत्तरां दिवं तद्गो-
गं मम सूर्य हरिमाणं च नाशय शक्रैषु मे हरिमाणं रोपुणा कास्तदध्मसि अथो हारिद्रुवेषु मे हरिमाणं निदध्मसि उदगादुयमोदित्यो विश्वे न
सहसा सह द्विषंतं मत्पारं धयन्मो अहं द्विषते रथां ॥ ३ ॥ ॐ चित्रं देवानां सुदगादनीकं चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः आप्राद्यावा पृथिवी अन्न

रिसं सूर्य आत्मा जगत्स्तथुर्वश्च सूर्यो दिवो मुखसंरोचमानां मर्यो नयो वामभ्येति पुश्चात् यत्रानरो दिव्यं तोयुगा निवितत्तुते प्रतिमुद्राय मद्रं मद्रा
 अश्वा हरितः सूर्यस्य चित्रा एतन्वा अनुमाद्यसिः नमस्यंतो दिव आष्टमस्थः परिद्यावा पृथिवीयं निसृजः तत्सूर्यस्य देवत्वं तन्महत्त्वं मध्या
 कर्तो विवर्ततं संजभार युदेदयुक्त हरितः सधस्यादा द्रात्रो वासस्तनुते सिमसे तन्निभस्य वरुणस्याभिचक्षे सूर्यो रूपं कृणुते द्यौरूपस्ये अ
 नंतमन्यद्रुशदस्य पाजः कृष्णमन्यद्वरितः संभरंति अद्यादेवा उदिता सूर्यस्य निरहंसः पिपृतानि रवद्यात् तन्नो भित्रो वरुणो मामहंता मदि
 तिः सिंधुः पृथिवी उतद्योः ॥ ३॥ इत्थं पस्थायोपविश्या चम्य प्राणानायम्य भूतशर्यादि कृत्वा युवतीं युवादित्यमंडल मध्यस्थां श्वेतव
 र्णां श्वेतां वरानुलेपनस्त्रगाभरणांचतुर्वक्त्रां प्रतिवक्त्रं त्रिनेत्रांचंद्रशेखरां त्रिशूलखड्गखड्गं गडमर्वकचतुर्भुजां वृषभासनाखट्वां रुद्रदेवत्यां
 यजुर्वेद मुद्राहरंतीं भवलोकाधिष्ठात्रीं सावित्रीं नाम देवतां ध्यात्वा संपूज्य यथेष्टकामं जपं कुर्यात् अथ पंचमहायज्ञाः तथा चाश्वला
 यनसूत्रं अथातः पंचयज्ञा देवयज्ञो भूतयज्ञः पितृयज्ञो ब्रह्मयज्ञो मनुष्ययज्ञ इति तद्यदग्नौ जुहोति स देवयज्ञो यद्वलिकरोति स भूतयज्ञो य
 त्पितृभ्यो ददाति स पितृयज्ञो यत्स्वाध्यायमधीते स ब्रह्मयज्ञो यन्मनुष्येभ्यो ददाति स मनुष्ययज्ञ इति ताने तान्यज्ञान हरहः कुर्वतीति यद्यपि पा
 ठक्रमोद्देशे देवानंतर्त्यं ब्रह्मयज्ञस्य प्राप्तं तथाप्यदौ ब्रह्मयज्ञ एव कार्यः स्वर्गत्याविधिना कृत्वा ब्रह्मयज्ञं पुरा द्विजः स्वाध्यायतर्पणाभ्यां च गृह्ये मे
 त्याचरेत्परानिति आश्वलायनस्मृतेः वृत्तौ तु वैश्वदेवस्य पुरस्तादुपरिष्ठाद्वा ब्रह्मयज्ञः कार्यो न क्रमनियम इत्थं श्रीमातामहचर

णास्तु सचार्वाकपुण्यात्कार्यः पश्चाद्वाप्रातराहुतेः वैश्वदेवावसानेवानान्यत्रर्तेनिमित्ततइति बृहस्पतिवाक्यमाश्वलायनान्यत्रपरं आश्व
 लायनानांतर्पणस्योत्तरांगत्वेनैव तत्सूत्रात्प्राप्तिरर्वाकपुण्यादित्यस्यतदितरात्रत्येव सार्थक्यात् तत्साहचर्यात्पश्चाद्वैश्वदेवावसानेत्ये
 तदपितान्त्रत्येवेत्याश्वलायनेस्वादावेवब्रह्मयज्ञः कार्यइत्याहुः शिष्टाचारोप्येवमेव अथस्वाध्यायविधिः प्राग्बोदग्वाग्रामान्निष्कम्याप-
 आपुत्य श्रुचौदेशेयज्ञोपवीत्याचम्याक्लिन्नवासादर्भाणांमहदुपस्तीर्य प्राकूलानां तेषु प्राङ्मुख उपविश्योपर्यंकुत्वादक्षिणोत्तरोपाणी सं
 धीयपवित्रवंतो विज्ञायतेपांवाएष ओषधीनांरसोयद्भिः सरसमेवतद्ब्रह्मकरोतिद्यावापृथिव्योः संधिमोक्षमाणः संमील्यवायथावायु
 क्तमात्मानंमन्येत तथायुक्तोधीयीतस्वाध्यायमोपूर्वात्याहृतयः सावित्रीमन्वाहपञ्चोर्द्ध्वशः सर्वामितितृतीयं ॥१॥ अथस्वाध्यायम
 धीयीतऋचोयजूंषिसामान्यथर्वागिरसो ब्राह्मणानिकल्पानाथानाराशंसोरितिहासपुराणानीतियदृचोधीतेपय आहुतिभिरेव तद्देवता
 स्तर्पयतियदृजूंषिघृताहुतिभिर्यत्सामानिमध्वाहुतिभिर्यदथर्वागिरसः सोमाहुतिभिर्यद्ब्राह्मणानिकल्पानाथानाराशंसोरितिहासपु
 राणानीत्यघृताहुतिभिर्यदृचाधीतेपयसः कुल्या अस्यपितृन्स्वधा उपक्षरंतियदृजूंषिघृतस्यंकुल्यायत्सामानिमध्वः कुल्यायदथर्वागिर
 सः सोमस्यकुल्यायद्ब्राह्मणानिकल्पानाथानाराशंसोरितिहासपुराणीनीत्यमृतस्यंकुल्याः सयावन्नान्येततावदधीत्येतयापरिदधाति
 नमो ब्रह्मणेनमो अस्त्वग्नयेनमः पृथिव्येनमः ओषधीभ्यः नमोवाचेनमो वाचस्पतयेनमो विष्णावेमहते करोमीति ॥२॥ ब्रह्मयज्ञप

प्रयोगेशातो धर्मव्याख्यास्याम इत्यादिवाक्यानि शिष्टाः पठन्ति तत्र मूलं न जाने देवतास्तर्पयति प्रजापति ब्रह्मा वेदा देवा ऋषयः सर्वाणि
 छंदांस्यो कारो वषट्कारो व्याहृतयः सावित्री यज्ञाद्यावापृथिवी अंतरिक्षमहोरात्राणि सारख्याः सिद्धाः समुद्रानद्योगिरयः क्षेत्रौषधिव
 नस्पतिगंधर्वाप्सरसो नागा वयं सिगावः साध्या विप्रायक्षारक्षांसि भूतान्येव मंतान्यथ ऋषयः शतर्चिनो माध्यमा गृत्समदो विश्वामित्रो वाम
 देवो अत्रिर्मरुद्भोजो वसिष्ठः प्रगाथाः पावमान्यः क्षुद्रसूक्तमहासूक्ता इति प्राचीना वीती सुमंतुर्जो मिनि वैशंपायन पौलस्त्य भाष्य भारतम
 हा भारत धर्माचार्य जानति बाह्वि गार्ग्य गौतम शाकल्य बाभ्रव्य मांडव्य मांडूके यागगीवाचक्कवी वडवा प्राचीथेयी सुलभा मैत्रेयी कहोळ
 कोषीतकं महाकोषीतकं पैग्यं महापैग्यं सयज्ञं सारख्यायन मैतरेयं महैतरेयं शाकलं बाष्कलं सुजात वक्रमो दवाहिं महोदवाहिं सौजामिं शौनकमा
 श्वलायनं ये चान्ये आचार्यास्ते सर्वे त्वयं त्विति प्रतिपुरुषं पितृंस्तर्पयित्वा गृहानेत्ययददाति सादक्षिणायापि विज्ञायते सयदिति षष्ठं ब्रजन्ना
 सीनः शयानो वायं यं क्रतुमभीते तेन तेन हास्य क्रतुनेष्टं भवतीति विज्ञायते तस्य द्वावनध्यायौ यदा त्वा शुचिर्यद्देशः ॥३॥ अथ वृत्तिकारः ॥
 सुमं त्वित्यादीनि त्रयोविंशति वाक्यानि तत्र कहोलादिष्वर्थान्तिर्पया मिति शब्दः कार्यः सर्वत्र प्रतिवाक्यं तर्पणं कुर्यात् प्रतिपुरुषं पितृंस्तर्पयि-
 त्वा प्रतिपुरुषं वचनं पृथक् पृथक् तर्पयेत् न पितृंस्तर्पयामीति सकृत्तर्पयेदित्येवमर्थ मित्याह प्रतिपुरुषमित्याश्वलायनोक्तमेव तर्पणक्रम
 माह हारीतः पितृभ्यस्तर्पणं कुर्यात्ततो मातृभ्य एव च ततो मातामहानां चक्रम एष च तर्पणे अत्र बहुवचस्वरसात्पार्वणा विधानमेव-

नत्वेकोद्दिष्टविधानं सपत्नमातुस्तकेवलाया अपिभवति कुर्यान्मातरिर्जावत्यां पितामह्यानतर्पणं पितृपत्न्यः प्रार्थितास्यस्तर्पयेत्केवला
श्च तादृतिशाकलर्षिवचनात् हेमाद्रौसंग्रहे तातांबात्रितयंसपत्नजननीमातामहादित्रयंसस्त्रिस्त्रीतनयादितातजननीस्वभ्रातसस्त्रियः
तातांबात्मभगिन्यपत्यधवयुकृजायापितासद्गुरुः शिष्यासाः पितरोमहालयविधौतीर्थेतथानर्पणे अस्यार्थः जनकादित्रयंजनन्यादि
त्रितयंसपत्नमातामातामहादित्रयंसस्त्रिसपत्नीकंतातजननीस्वभ्रातरः पितृव्यमातुलसोदराः सपत्निकाः तातांबात्मभगिनीपितृ
मातृस्वभगिनीसापत्यासधवाचजायापिताश्वशुरः शेषंसगमं अत्रान्यवर्णानांशिष्यासत्वादिनाप्रसक्तजलदानंनिषेधति योगया
ज्ञवल्क्यः सवर्णेभ्योजलंदेयंनान्यवर्णेभ्यएवचेति तर्पणप्रकारमाहवसिष्ठ संबंधमनुकीर्त्येवनामगोत्रमनंतरं वस्यादिरूपंसंकीर्त्य
स्वधाकारेणतर्पयेत् स्वधाशब्दोत्तरंनमः शब्दोपिवाच्यः संबंधनामगोत्रेणस्वधांतेचनमोनमः वसादिरूपंसंकीर्त्यतर्पयेत्पितृपूर्वकमि
तिस्मृतिसंग्रहात् नामग्रहणेविशेषमाह बौधायनः शर्मन्तिब्राह्मणस्योक्तंवर्मन्तिक्षत्रियस्यतु गुप्तांतचैववैश्यस्यदासांतंशूद्रजन्मनः
चतुर्णामपिवर्णानांगोत्रत्वेपितृगोत्रता पितृगोत्रंकुमाराणामूदानां भतृ गोत्रतेति स्त्रीणांदांतनामज्ञेयं स्त्रीणांदांतनामनिर्दिशोदि
तिगोभिलसूत्रात् अत्रैकहस्तेनतोयेनयः कुर्यात्पितृतर्पणं पितरोनप्रशंसन्तिदेवताइतिस्मृतिवचनादेकहस्तेनतर्पणस्यगार्हितत्वा
त्सव्यान्वारभमाह वृद्ध्याज्ञवल्क्यः अन्वारब्धेनसव्येनपाणिनादक्षिणेनतु सव्योत्तराभ्यांपाणिभ्यामथवातर्पणंभवेदिति अत्रपूर्वा-

आर्क
३५

८

तैबिह चान्प्रत्यक्षतरार्थमन्याप्रतिबोध्यं एकांगवचनेदक्षिणं प्रतीयादनादेश इत्याश्व लायनसूत्रा तेषां केवलदक्षिणांगप्रसक्तौ अन्वा-
रंभेति कर्तव्यतायाः सूत्रानुक्तायाः अश्वविरोधेन स्मृतितोग्रहणे बाधकाभावात् स्मृतिप्राप्ततीर्थग्रहणादेर्दक्षिणत्वं संमतत्वाच्च जलदा-
नसंख्या तूक्ता विष्णुपुराणे द्वौ चर्षाणां यथान्यायं सकृच्चापि प्रजापतेः पितॄणां प्राणनार्थाय त्रिरपः पृथिवीपत इति दद्यादित्युक्तरणान्व-
यः व्यासेनाप्युक्ता एकैकमंजलिं देवा द्वौ द्वौ तु सनकादयः अर्हति पितरस्त्रींस्त्रींस्त्रियमेकैकमंजलिमिति अत्र सनकादय इत्यनेन-
ऋषयो विवक्षिताः योगिनां आश्वलायनमिन्नान्प्रतिसनकादीनां ऋषिषु परिगणितत्वात् अंजलिर्जलदानं पूर्ववाक्येकवाक्यत्वात् ॥
कास्तचित्स्त्रीषु विशेषमाह सांख्यायनः मातृमुख्यास्तयास्ति स्त्रस्तासां स्त्रींस्त्रीं जलाजलीन् सपत्न्याचार्यपत्नीनां द्वौ द्वौ दद्याज्जला-
जली इति सपत्नी सपत्न्यमाता आचार्यस्त उपनीय ददेद्देमाचार्यः स उदात्त इति लक्षणोक्तस्तस्य पत्नी प्रत्यजलिद्रव्यभेदान्मंत्रावृत्तिः सं-
ध्यार्घ्यदानवत् एतच्च तर्पणं जलेन कार्यं उदकेनोदकं दद्यात्पितृभ्यश्च कदाचन उत्तार्य च शौचौ देशं कुर्यादुदकतर्पणमिति शंखोक्तेरिति केचि-
त् तन्न आर्द्रवासाजले कुर्यादिति पूर्वोक्त हारीतवचनविरोधात् शंखवचनं तु शक्यं वस्तुवता जलेन देयमिति परमुन्नेयं हारीतः व-
सित्वा वसनं शक्यं स्थले विस्तीर्णं बर्हिषि विधिज्ञस्तर्पणं कुर्यान्निपात्रेषु कदाचन पात्राद्वा जलमादाय शभे पात्रांतरे क्षिपेत् जलपूर्णेथवा
गर्तेन स्थले तु विबर्हिषीति पात्रमाह पितामहः हेमरोष्यमयं पात्रं ताम्रकांस्यसमुद्भवं पितॄणां तर्पणपात्रं मुनयस्तु परित्यजेत् इति मरी

३५

चिः सौवर्णेन तु पात्रेण तास्ररोप्यमयेन वा ओदुंबरेण खड्गे न पितॄणां दत्तमक्षयमिति योगयाज्ञवल्क्यः यद्यत्पुनर्निषिंचेत्तु तिलासंमि
 श्रये जले अतो न्यथा तु सव्येन तिलाग्रात्वा विचक्षणैरिति अन्यथानुहृतेन तर्पणमित्यर्थः अंगिराः मार्जनं तर्पणं श्राद्धं न कुर्याद्धारिधा
 रया कुर्वीति यदि मूढात्मारौ रवं न रकं ब्रजेदिति अथ तिलतर्पणं निषेधः मरीचिः सप्तम्या भानुवारे च गृहे जन्मादिने तथा ऋत्युपुत्रकलत्रार्था
 न कुर्यात्तिलतर्पणं अत्र ऋत्यादिकामस्यैव निषेधो न त्वकामस्येति संग्रहे नंदायां भार्गवदिने कृत्तिकासप्तम्यास्तु च ॥ भरण्यां भानुवारे च
 गजछायाह्वयेत्येति बोधायनः विवाहे चोपनयने चोले सति यथाक्रमं वर्षमर्धतद् धंचनेत्येके तिलतर्पणमिति एके मुख्याः प्रति
 प्रसूवमाह कात्यायनः उपरागोपितुः श्राद्धे पाते मायां च संक्रमे निषेधे पीह सर्वत्र तिलैस्तर्पणमाचरेत् पितुर्ग्रहणं मात्रादेरुपलक्षणं -
 सर्वत्र निषेधे प्राप्त उपरागादिषु प्रसूयत इति भावः गर्गः कृष्णो भाद्रपदे मासि श्राद्धं प्रति दिनं भवेत् पितॄणां प्रत्यहं कार्यं निषिद्धाहोपितर्पणं
 पृथ्वीचंद्रोदये तीर्थेति विविधेषु च गंगायां प्रेतपक्षके निषिद्धोपि दिने कुर्यात्तर्पणं तिलमिश्रितं अत्र तीर्थग्रहणे नैव गंगाप्राप्तौ पुनर्गं
 गाग्रहणं सर्वदा त्रितिलप्राप्त्यर्थं तर्पणां तेवसानां जलिर्देयः तन्मात्रं च प्रयोगे चक्ष्यते योगयाज्ञवल्क्यः वस्त्रनिष्पीडितं तोयं स्नात
 स्योद्धिष्ठभागिनां भागधेयं श्रुतिः प्राह तस्मान्निष्पीडयेत्स्थले अन्नप्रकीरवत्तस्याप्यपसव्ये न पीडितं स्मृत्यंतरं वस्त्रं चतुर्गुणीकृत्य
 पीडयेच्च जलाद्बहिः वामप्रकोष्ठे निक्षिप्य द्विराचम्य शुचिर्भवेत् अन्यत्र निक्षिपेद्यस्तु पितृहाचोपजायते स्नानवस्त्रं तर्पणात्पादुनिष्पी

आ.क.
३६

डयेत् तदाह वृद्धयोगी यावदेतानृषींश्चैव पितृभ्यापिननर्पयेत् तावन्नर्पाडयेद्दृष्ट्यायेनेस्नातो भवेन्नर इति तर्पणाकरणे प्रत्यवाय-
श्रुतिः पुराणसमुच्चये देवतांश्च मुनींश्चैव पितृभ्यो हिननर्पयेत् देवादीनामृषीभूत्वानरकंस ब्रजेदथेति शाकलः तर्पणेनैत्यकं कुर्याद्ब्र-
ह्मयज्ञः पुरः सरं ग्रहणादिनिमित्तेषु ब्रह्मयज्ञविना भवेदिति स्मृतिसारे जलांते निलदभस्ति यो नुष्ठानाययाचते नानुष्ठानफलं तस्य दा-
तुरेवहितत्फलमिति ब्रह्मयज्ञादौ क्रुष्यादिस्मरणं न कुर्यादित्याह ॥ भगवान् ॥ न च स्मरेदपि छंदः श्राद्धे वैतानि कुमारवे ब्रह्मयज्ञे च वैत-
द्वत्तथोकारं तु वर्जयेत् कारिकायां दम्बन्विहून्नुचो देशे प्रागग्रानास्तृणात्यथ दम्बेषूपविशेत्कर्मण्यत्र प्राङ्मुख एव सत् कुत्वा पस्थे करे-
सव्ये उत्तानं प्राग्दिगंगुलौ पवित्रे स्थापयेदुक्ते प्रागग्रे दक्षिणे न तु न्यंच प्रागंगुलं तेन संदध्यादक्षिणे करं ॐ पूर्वाव्याहृती स्ति स्मः सम-
ग्रांश्च सकृद्वदेत् पञ्चस्त्वर्धर्चशः सर्वासावित्रां त्रिवदेदथ ऋग्विधाने अग्निमीळे जपेत्सूक्तं पापघ्नं श्रीकरं परं पारायणफलं तस्य वेदा-
नां स्यात्सहस्रश इति अथ ब्रह्मयज्ञ प्रयोगः वेदपुरुषाय नम इति प्रदक्षिणी कृत्या सने उपविश्य द्विराचम्य प्राणानायम्य मम उपात्तं ब्र-
ह्मयज्ञेन यक्ष्ये इति संकल्प्य विद्युदसि विद्यमेष्वाप्मानमृतास्य सुपैमि इति मंत्रेणाप उपस्पृश्य वामजानू परिदक्षिणं पादं निधाय स्थल-
संकोचे वामपादो परिदक्षिणां गुंष्ठं निधाय दक्षिणजानु निकुशापवित्रगर्भं प्रागंगुलिमुत्तानं सव्यपाणिं निधाय तदुपरि दक्षिणं पाणिं प्रागं-
गुलिमेवं न्यंचं निधाय व्याहृतिपूर्वा पञ्चोर्ध्वर्चशः सर्वासावित्रां पठित्वा ॐ भूर्भुवः स्वः तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि धियो यो

नः प्रचोदयात् तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि धियो यो नः प्रचोदयात् तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि धियो यो नः प्रचो
दयात् अग्निमीळे पुरोहितं यज्ञस्य देवमृत्विजं होतारं रत्नधातमं अग्निः पूर्वेभिर्ऋषिभिरीड्यो नूतनैरुत स देवा एह वक्षति अग्निना
रुधिमेशनवृत्तोषमेव दिवो दिवे यशसवीरवत्तमं अग्नेयं यज्ञमध्वरं विश्वतः परिभूरसि स इह देवेषु गच्छति अग्निर्होता कविक्रतुः संत्य
श्चित्रश्च वस्तमः देवो देवेषु भिरागमत् ॥ १॥ यदंगदाशुषेत्वमग्ने भद्रं करिष्यसि तवेतत्सुत्यमंगिरः उपत्वाग्ने दिवो दिवे दोषावस्तर्धि
यावृयं नमो भरतु एमसि राजतमध्वराणां गोपासु तस्य दीदिविं वर्धमानुं स्वेदमे सनः पिते वसू नवे अग्ने सूपायु नो भव सचः स्वा
नः सुस्तये ॥ २॥ अग्निर्वै देवानां भवमो विष्णुः परमः अथ महाव्रतं एष पंथा एतत्कर्म अथातः संहिताया उपनिषत् विदामघव
न्विदा महाव्रतस्य पंचविंशतिसामिधेन्यः इषेत्वोर्जेत्वा अग्नौ आयाहि वीतये शन्नो देवीरुभिष्टये अथैतस्य समान्नायस्य स
मान्नायः समान्नातः मय रसतजभनलगसंभितं गौःग्मा पंचसंवत्सरमयं अथ शिक्षां प्रवक्ष्यामि वृद्धिरादैश्च यदि द्रोदाश
राज्ञे मानुषं व्यगाहयाः इदं जना उपश्रुत योगीश्वरं याज्ञवल्क्यं नारायणं नमस्कृत्य अथातो धर्मं व्याख्यास्यामः अथातो धर्मं जि
ज्ञासा अथातो ब्रह्म जिज्ञासा इति पठित्वा तच्छ्रुत्वा रावणीमहे ग्रातुं यज्ञाय ग्रातुं यज्ञपतये देवी सुस्तिरस्तनः सुस्तिर्मानुषेभ्यः उर्ध्वं
जिगातु भेषजं शन्नो अस्तद्विपदेशं चतुष्पदे नमो ब्रह्मणे नमो अस्त्वग्नये नमः पृथिव्यै नमो ओषधीभ्यः नमो वाचे नमो वाचस्पते

आ.क.
३७

येनमोविष्णवेमहतेकरोमिदंतित्रिरुच्चार्यं रुष्टिरसितृश्चमेपाप्मानमृतास्तत्समुपागामित्यपःस्पृष्ट्वासव्यान्वारब्धेनदक्षिणहस्तेनप्र-
जापत्यादिमंत्रैर्यथावचनंस्तृप्यतु तृप्यतां तृप्यंत्वित्यंतैस्तर्पयेत् अत्रद्यावापृथिवीतृप्यतामितिलोदः प्रथमपुरुषद्विवचनं प्रयो-
क्तव्यं तृप्येतामितिलोडात्मनेपदं प्रयुज्यते प्राचः तदशक्त्यं तृप्यप्रीणनइत्यस्यधातोः परस्मैपदित्वात् नचलिङि परस्मैपदं भवेदि-
तिवाच्यं येचान्ये आचार्यास्ते सर्वे तृप्यंत्विति वक्तुराश्वलायनस्यलोदप्रयोगस्यैवविवक्षितत्वात् प्रजापतिस्तृप्यतु ब्रह्मातृप्यं
वेदास्तृप्यं देवास्तृप्यं ऋषयस्तृप्यं सर्वाणि छंदांसितृप्यंतु औंकारस्तृप्यं वषट्कारस्तृप्यं व्याहृतयस्तृप्यं सावित्रीतृप्यं
यज्ञास्तृप्यं द्यावापृथिवीतृप्यतां अंतरिक्षं तृप्यं अहोरात्राणितृप्यं सारव्यास्तृप्यं सिद्धास्तृप्यं समुद्रास्तृप्यंतु नद्यस्तृप्यं
तु गिरयस्तृप्यं क्षेत्रौषधिवनसातिगंधर्वाप्सरसस्तृप्यं नागास्तृप्यं वयांसितृप्यं गावस्तृप्यं साध्यास्तृप्यं विप्रास्तृप्यंतु
यक्षास्तृप्यं रक्षांसितृप्यंतु भूतानितृप्यंतु एवमंतानितृप्यंत्वित्येकोनत्रिंशन्मंत्रैः कुशाग्रैर्देवतीर्थैर्नैकवारंतर्पयित्वा निवीतीश
तर्चिनस्तृप्यं माध्यमास्तृप्यं गुल्ममदस्तृप्यतु विश्वामित्रस्तृप्यं वामदेवस्तृप्यं अत्रिस्तृप्यं भरद्वाजस्तृप्यं वसिष्ठः स्तृ-
प्यं प्रगाथास्तृप्यं पावमान्यस्तृप्यं क्षुद्रसूक्तास्तृप्यं महासूक्तास्तृप्यंत्विति द्वादशमंत्रैः कुशमध्येन ऋषितीर्थैर्नद्विः प्रत्येकं
तर्पयित्वा प्राचीनावीती ॥ सुमंतुजैमिनिवेशंपायनपैलसूत्रभाष्यभारतमहाभारतधर्माचार्यास्तृप्यंतु जानंति बाहविगा

कै

३७

स्त्रि

गर्गगौतमशाकल्यबाभ्रव्यमांडव्यमांडुकेयास्तृष्यं० गर्गवाचक्लवीतृष्य० वडवाप्राचिथेयीतृष्य० कलभामैत्रेयीतृष्य० कहोळंतर्पयामि कौ
षीतकंत० महाकौषीतकंतर्पयामि पैग्यंतर्पयामि महापैग्यंत० सयज्ञंतर्प० सांख्यायनंत० ऐतरेयंत० महैतरेयंतर्प० शाकलंत० बाष्कलंत०
सृजातवक्रंत० औदवाहितर्पयामि महौदवाहित० सौजामित० शौनकंतर्पयामि आश्वलायनंत० येचान्ये आचार्यास्ते सर्वे तृष्यं
त्विति त्रिरभ्योविंशतिमंत्रैः पितृतीर्थेन कुशमूलैस्तर्पयेत् ततोऽस्मत्पितरममुकशर्माणिगोत्रवसरूपं स्वधानमस्तर्पयामि एवं पिताम-
हादिस्तर्पयित्वा आब्रह्मस्तं वपर्यंतं देवैर्षिपितृमानवाः तृष्यंतु पितरः सर्वे मातृमातामहादयः अतीतकुलकोटीनां सप्तद्वीपनिवा-
सिनां आब्रह्मभवनाल्लोकानिदमस्तु तिलोदकमिति त्रिर्दत्त्वा येकेचास्मत्कुले जाता अपुत्रागोत्रिणोऽमृताः ते गृहं तु मया दत्तं वस्त्रनि-
ष्ठीडनोदकमिति चतुर्गुणमुपरि दशवस्त्रं स्थले वामभागे निष्ठीड्योपवीतीद्विराचामेत् अथाशौचे सति नित्यस्नानादिकं कार्यं स्मृत्य-
र्थसारे सूतकादौ नित्यस्नानशौचानुबलिदानप्राणाहुति पात्रकरणादयोऽप्युजिनियमा अस्पृश्यस्पर्शनस्नानादिकं चेति सर्वकर्तव्यमे-
वेति अत्र नित्यस्नाननिषेधकवचनाभावात् कल्पमार्जनाद्यमर्षणांगसहितं कार्यं संध्याप्रकारमाह जाबालिः अर्घ्यानामानसी संध्याप्रा-
णायामविवर्जिता इति भरद्वाजः सूतकेऽमृतके वापि प्राणायामममंत्रकं तथामार्जनमंत्रांस्तु मनसोच्चार्य मार्जयेत् गायत्रीं सम्यगुच्चा-
र्य सूर्यागार्यं निवेदयेत् मार्जनं तु नवाकार्यमुपस्थानं न चैव हि गायत्रीं दशवारं जपेदित्याश्वलायनः आपन्नश्चाशुचिः काले तिष्ठन् अपि

आ० क०

३८

जपेदुशेति आपन्न आपद्यक्तः अशचिराशौचवान् ॥ सूतकेमृतकेचैव रोगोत्पत्तौ तथा ध्वनि मानसींचजपेत्संध्याकुश
वारिविवर्जितः पराशरः देशभंगेप्रवासेच व्याधिषु व्यसनेषु चरक्षेदेव स्वदेहं तु पश्चात् धर्मसमाचरेत् इति सूतके विष्णुपूजानकार्या तदु
क्तं सूतके इत्यपक्रम्य हेमाद्रौ वाराहे पूर्वसंकल्पितं यत्तु व्रतं सनियतव्रतैः तत्कर्तव्यं न रेश्वाहूदानार्चनविवर्जितमिति पंचयज्ञा अपि न
कार्याः होमं तत्र प्रकुर्वीति शक्यत्वात् न फलनवा पंचयज्ञविधानं तु न कुर्यान्मृत्युजन्मानोरितिसंवर्तनिषेधात् होमः सायंप्रातः क्रियमा
णो नित्यहोमः स तु कार्य एव याज्ञवल्क्येऽपि वैतानोपासनाः कार्याः क्रियाश्च श्रुतिचोदनादिति यद्यपि अत्र कार्या इत्युक्तं तथाप्यस
गोत्रेण कारणीयाः तथा च बृहस्पतिः सूतकेमृतकेचैव अशक्तौ श्वात्थभोजने प्रवासादिनिमित्तेषु हावयेन्न तु हापयेदिति जातृकर्ण्य
पि सूतके तु समुत्पन्ने स्मार्तकर्मकथं भवेत् पिंडयज्ञं चरुहोममसगोत्रेण कारयेदिति पिंडयज्ञः पिंडपितृयज्ञः चरुहोमः स्थालीपाकश्च व
णाकर्माश्च युज्याग्रयणप्रत्यवरोहणाष्टकादिहोमः अत्र द्रव्यत्यागस्त यजमानेन कार्य इति विज्ञानेश्वरः अपरे तु कल्पसूत्राभाष्य
कारादयः सर्वे निबंधकारा वैतानिके होम कर्मणि स्वकर्तृत्वं वदन्ति कर्मवैतानिकं कार्यं स्नानोपस्पर्शनात्स्वयं जन्महान्योर्वितानस्य कर्म
त्यागो न विद्यते शालाग्र्यो केवलहोमः कार्य एवान्यगोत्रजैरित्यादिहारीतवचनात् प्रसंगाच्छूद्रजातीनां पितृसंत्तुष्टिकारणं तर्पणं प्रव
दाभ्यत्र मूलवाक्यानुसारतः भद्रनपारिजाते योगयाज्ञवल्क्यः तृप्यत्वितिसमुच्चार्य तृप्यतामित्यथापि वा विधितः प्राक्षिपेत्तोयं देवा

३८

दीनामशेषतः देवानाहसएव ब्रह्माणंतर्पयेत्पूर्वं विष्णुरुद्रं प्रजापतिं देवांश्चुदांसिवेदांश्च ऋषींश्चैव सनातनान् आचार्यांश्चैव गंध
 र्वानाचार्यतनयांस्तथा संवत्सरसावयवंदेवींश्चाप्सरसस्तथा तथा देवानुगान्नागान्सागरान्पर्वतानपि सरितोथमनुष्यांश्च यक्षा
 न्क्षींश्चैव हि पिशाचांश्च रुपणींश्च भूतान्यथ पशूंस्तथा वनस्पती नोषधींश्च भूतग्रामं चतुर्विधं तत्रैव विष्णुसमुच्चयेततः कु
 ल्वानीवीतंतु यज्ञस्तुत्रमतेन्द्रितः प्राजापत्येन तीर्थेन मनुष्यांस्तर्पयेत्पृथक् मनुष्यानाह कार्ष्णाजिनि ॥ सनकश्च सनदश्च तृतीय
 श्वसनातनः कपिलश्चासरिश्चैव बोधुः पंचशिरवस्तथा एते ब्रह्मसूताः सप्तमनुष्याः परिकीर्तिताः मरिचिमन्त्रिगिरसंपुलस्त्यं
 पुलहं क्रतुं प्रचेतसं वसिष्ठं च भृगुं नारदमेव च देवब्रह्म ऋषीन्सर्वान्स्तर्पयेदक्षतोदकैरित्योगयाज्ञवल्क्यः अपसव्यंततः कृत्वा
 भूत्वा च पितृदिङ्मुरवः पितृदिव्या नदिव्यांश्च पितृतीर्थेन तर्पयेत् दिव्यावस्वादयः अदिव्याः स्वपित्रादय इति मदनपारिजातः
 अथ प्रयोगः स्नानांतरमासनादावुपविष्टः सकुशहस्तद्वयेन देवतीर्थेन तर्पयेत् ब्रह्मातृष्यतां विष्णुस्तृष्यतां रुद्रस्तृ
 ष्यतां देवास्तृष्यतां वेदास्तृ ष्यतां ऋषयस्तृ ष्यतां पुराणाचार्यास्तृ ष्यतां गंधर्वास्तृ ष्यतां इतराचार्यास्तृ ष्यतां संवत्सरसावयवस्तृ ष्यतां देव्य
 स्तृ ष्यतां अप्सरसस्तृ ष्यतां देवानुगास्तृ ष्यतां नागास्तृ ष्यतां सागरास्तृ ष्यतां पर्वतास्तृ ष्यतां सरितस्तृ ष्यतां मनुष्यास्तृ ष्यतां यक्षास्तृ ष्यतां रक्षांसि
 तृ ष्यतां पिशाचास्तृ ष्यतां रुपणास्तृ ष्यतां भूतानि तृ ष्यतां पशवस्तृ ष्यतां वनस्पतयस्तृ ष्यतां औषधयस्तृ ष्यतां भूतग्रामश्चतुर्विधस्तृ ष्यतां

जा.क.

३९

॥१७॥ २०॥ अथ ऋषयः ॥ निवीती ॥ उदगग्रदर्भमध्येन ऋषितीर्थेन ह्योद्वावंजलीदद्यात् सनकस्तृष्यतु सनंदनस्तृ० सनातनस्तृ० कपि
लस्तृ० आसुरिस्तृ० वोदुस्तृ० पंचशिरवस्तृ० मरीचिस्तृ० अत्रिस्तृ० अंगिरस्तृ० पुलस्त्यस्तृ० पुलहस्तृ० ऋतुस्तृ० प्रचेतास्तृ० वसि
ष्ठस्तृ० भृगुस्तृ० नारदस्तृष्यतां १७ ततः प्राचीनावीती दक्षिणास्यः पितृतीर्थेन त्रींस्त्रीं नंजलीन्संप्रयच्छेत् वसवस्तृष्यतां रु
द्रास्तृ० आदित्यास्तृ० मरुतस्तृ० अश्विनोत्तृष्येतां ततः पित्रादीनस्मत्पितामुकदासो मुकगोत्रस्तृष्यतां अत्रवस्वादिनामसहिता
नाम सहितानां वापित्रादीनां तर्पणं कार्यमिति मदनपारिजातः एवं पितामहप्रपितामहयोरपि अस्मन्माता अमुक गोत्रा अमुकदेवीत्
ष्यतां एवं सर्वेषां प्रमितानां तर्पणं कृत्वा तदेतिलांजलिं निक्षिपेदेतैर्मंत्रैः देवास्तथा सृरायक्षा गंधर्वैरगराक्षसाः पिशाचा गुह्यकाः सि
द्धाः कुष्मांडा भैरवा दयः जलेचरा भूमिलया वाय्वापाराश्च जंतवः तृप्तिमेतेन यात्वां शमदत्तेनां बुनाखिलाः नरकेषु समस्तेषु यातना
सूचये स्थिताः तेषामाप्यायनायेतद्दी यते सलिलं मया ये बांधवा बांधवा ये येन्यजन्मनि बांधवाः ते तृप्तिमखिलायां तु यश्चास्मत्तो मि
वांछति यत्र क्वचन संस्थानां क्षुत्तृष्णोपहृतात्मनां तेषां हि दत्तमक्षय्यमिदमस्तु तिलोदकं ये भो कुले लुसपिंडाः पुत्रदारविवर्जिताः
मातृवंश्यामृताये च पितृवंश्यास्तथैव च तेषां ततो ये केचास्मत्कुले इति मंत्रेण वस्त्रं निष्पीड्या चामेत् जीवत्यितुर्वस्वादिपंचस्थाने
षु विशेषमाह स्मृतिचंद्रिकायां योगयाज्ञवल्क्यः कव्यवाडनलः सोमोयमश्चैवार्यमातथा अग्निघाताः सोमपाश्च तथा बर्हिषदो

३९

३५

पिच यदिस्या जीवपितृक एतान्विद्यात्ततोपितृन् तिलतर्पणनिषिद्धकालस्तु मत्कृतश्राव्यचंद्रिकायां द्रष्टव्यः अत्रवक्तव्यमपिशू-
द्राणां वैश्वदेवादिकर्मननुष्ठानान्नोच्यत इत्यास्तां तावत् इत्याचारार्के शूद्रतर्पणप्रयोगः प्रासंगिकः अथ वैश्वदेवः सच वैश्वदेवं पुरा-
कृत्वा नित्येचाभ्युदये तथा स्वाभीष्टदेवतादिभ्यो नैवेद्यं विनिवेदयेत् अकृत्वा वैश्वदेवं तु नैवेद्यं यो निवेदयेत् तदन्नं च न गृण्हंति देवादि
ष्ववाद्यो ध्रुवमित्याश्वलायनस्मृतेः स एष देवयज्ञो हरहर्गोदानसंमितः सर्वाभीष्टप्रदः स्वर्ग्यपि वर्ग्यश्च तस्मादेन महर्हः कुर्वति तमेन
वैश्वदेवं हुतशेषेण पृथगन्नेन वा कुर्यान्नास्यशेषेण वैश्वदेवं कुर्यादिति गृह्यपरिशिष्टाच्च नैवेद्यदर्शनात्पूर्वकार्यः स एष देवयज्ञश्चावा-
हनादि नैवेद्यांतः पंचायतनपूजारूपो देवयज्ञ इत्यर्थः यत्तु विष्णोर्निवेदितान्नेन यष्टव्यं देवतांतरं पितृभ्यश्चापि तदेयं तदानंत्यायक-
ल्पते इति स्कांदवचनंतत् विगीतत्वान्नादरणीयमथवा केवलवैष्णवपरं अथ वैश्वदेवविधिः कारिकायां गृहस्थो वैश्वदेवारव्यं कर्म प्रारभ-
ते दिवा तत्रं नास्त्यत्र भगवदुत्तिकारवचोयथा औपासनाग्निमन्यं वा समिध्याथ हविर्भजं अन्यं पाकाग्निं समिध्य प्रज्वाल्य प्रज्वालनं मु-
खेनैव कार्यमित्याह स्मृति चंद्रिकायां कात्यायनः जुह्वंश्च हुते चैव पाणिना शूर्पदारुभिः न कुर्यादग्निधमनं न कुर्याद्भुजनादिना ॥ मुखे-
नैव धमेदग्निं मुखे देवो व्यसीयत इति मुखेन धमनं नालिकादिव्यवधानेन न साक्षात्कार्यं उद्धिष्टपातसंभवात् आश्वलायनः सायंप्रात-
रवैश्वदेवौ कर्तव्यौ बलिकर्म च अनश्नतापि कर्तव्या वन्यथा किल्विषी भवेत् वैश्वदेवौ दिवानक्तं न भवेच्च पृथक्पृथक् प्रातरेवादि रात्र्या

कुर्याद्वासहितौ द्विज इति शातातपः वैश्वदेवः प्रकर्तव्यः पंचसूनापनुत्तये पंचसूनाग्रहस्थस्य वर्त्तते हरहः सदा कंडणीपेषणीचुद्धि
जलकुंभ उपस्करः सूनाहिंसास्थानानि उपस्करः शूर्पादिः अथ वैश्वदेवविधिर्गृह्यपरिशिष्टे अथ वैश्वदेवो दिवास्यप्रारंभो नात्र पाक-
यज्ञतंत्रमौपासनं पचनं वापरिसमुत्थपर्युक्ष्यायतनमलं कृत्य सिद्धं हविष्यमधिश्चित्यादिः प्रोक्ष्योदगुद्वास्याग्निः प्रत्यग्दर्शेषु निधाय
सर्पिषाभ्यज्य सव्यं पाणितलं तदयेन्यस्य सकृदवदानेन पाणिना जुहुयादन्नाभावे तंडुलादिभिः कुर्यादन्ते च परिसमुत्थपर्युक्षेदेकैनात्र तं
त्रिमिति शौनकः त्रिधा विभज्य स्थानं त्रिः प्रोक्ष्य पुरतः स्थितं पर्यग्निकरणं कुर्यात् स्थानं स्याप्ययं विधिः छंदोगपरिशिष्टे यस्मि
न्मौपावेत्याके वैश्वदेवस्तु तत्रैव उत्तानेन तुहस्तेन त्र्यंगुष्ठाग्रेण पीडितं संहतांगुलिपाणिस्तु वाग्यतो जुहुयाद्बुविरिति व्यासः जुहुयात्स
र्पिषाभ्यक्तं तैलक्षारविवर्जितं दध्याक्तं पायसाभ्यक्तं तदभावे भसापि वा व्यासः होमान्नदानरहितं न भोक्तव्यं कदाचन आश्वला
यनः वसतामेकपाकेन विभक्तानामपि प्रभः एकस्तु चतुरो यज्ञान् कुर्याद्वाग्यज्ञपूर्वकान् वाम्यज्ञो ब्रह्मयज्ञः स तु सर्वेषां पृथगेव भवति
पृथगप्येकपाकानां ब्रह्मयज्ञो द्विजन्मनां अविभक्ता विभक्ताश्च पृथक्पाका द्विजातयः कुर्युः पृथक् पृथक् यज्ञान् भोजनात्प्राग्दिने
दिने गोभिलः यद्येकस्मिन्काले बहुधानं पच्येत गृहपतिर्महान सा देवैर्तदुल्लिख्य तत्र कुर्वतीति आश्वलायनमते विभक्तानामप्ये
कपाके ज्येष्ठस्यैवाधिकारो न पृथक्पाक भेदे विभक्तानामपि भिन्नैवाधिकार इति गोभिलमते तु अविभक्तानां तु पुत्रादि

मिः पृथक्पाके कृते सत्यपि ज्येष्ठस्यैवाधिकारो नान्येषां अत्राविभक्तानां पृथक्पाके पृथक्वैश्वदेवाकरणाकरणविरोधे प्राप्ते व्यवस्थितो
 यं विकल्पः आश्वलायनेनैस्तदुक्तेः पृथक्कार्यः तदन्येरे कएवेति देवताक्रममाहाश्वलायनः अथसायंप्रातः सिद्धस्य हविष्यस्य जु
 हुयादग्निहोत्रदेवताभ्यः सोमाय वनस्पतये ग्रीषोमाभ्यामिन्द्राग्निभ्यां द्यावापृथिवीभ्यां धन्वंतरय इन्द्राय विश्वेभ्यो देवेभ्यो ब्रह्मणे स्वाहेत्य
 थ बलिहरणमेताभ्यश्चैव देवताभ्योद्ग्रा ओषधिवनस्पतिभ्यो गृहाय गृहदेवताभ्यो वास्तुदेवताभ्य इन्द्रायेंद्रपुरुषेभ्यो यमाय यमपुरुषे-
 भ्यो वरुणाय वरुणपुरुषेभ्यः सोमाय सोमपुरुषेभ्य इति प्रतिदिशं ब्रह्मणे ब्रह्मपुरुषेभ्य इति मध्ये विश्वेभ्यो देवेभ्यः सर्वेभ्यो भूतेभ्यो दि
 वाचारिभ्य इति दिवानक्तं चारिभ्य इति नक्तं रक्षोभ्य इत्युत्तरतः स्वधापितृभ्य इति प्राचीनावांती शेषंदक्षिणानि नयेदिति अत्र स्वधापितृ
 भ्य इति गृह्यव्याख्यानेनैवैव पितृयज्ञः पितृयज्ञार्थमन्वहं ब्राह्मणभोजनं कर्तव्यमिति सिद्धमिति यदुक्तं तत्पंचमहायज्ञांतः पाति-
 पितृयज्ञविषयं न तु नित्यश्राद्धविषयं तस्य स्मृतितो विधानात् यातुश्राद्धं वा पितृयज्ञस्यापि त्र्योबलिरथापि वेति कात्यायनो दाहृतवच
 नेनित्यश्राद्धस्य पितृयज्ञोक्तिः सायेषां सूत्रे पित्र्यबलिर्नोक्तस्तेषां नित्यश्राद्धमेव पितृयज्ञ इति सूचनाय ननु तर्ह्यश्वलायनादीनां स्व-
 धापितृभ्य इति पित्र्यबलिर्नैव पितृयज्ञमिति सिद्धेर्नित्यश्राद्धेनालं इति चेन्न तस्य देवताभेदेन कर्मांतरत्वात् तथाहि पंचयज्ञप्रकरणे स्व-
 धापितृभ्य इत्यविशेषेणोक्तत्वादेतद्विषयपितृविषयं नित्यश्राद्धे तु नित्यश्राद्धं तु यन्नाम देवहीनं तदुच्यते तच्च षड्पुरुषं देयंदक्षिणापिड

वर्जितमिति पुराणवचने देवतासंख्या विधानान्नित्यश्रुत्या मनुष्यपितृविषयं तस्माद् जीवत्पितृकेण देवपितृमनुष्यपितृ तस्यैकर्मद्वयं
कर्तव्यं जीवत्पितृकेण वैश्वदेवप्रकरणोक्त एव पितृयज्ञः कार्य इत्युक्तं विस्तृत्या विश्वदोषे पितृयज्ञान्नशेषेण तथानैर्ऋत्यकोणके वा
यव्यकोणेतु तथा शहनो बलिमथाहरेदिति आह जैमिनिः यत्किञ्चिज्जु हुयादग्नौ तत्सर्वं त्यागपूर्वकं अन्यथा कुरुते यस्तु नरके सविपच्यते
शौनकः भूतयज्ञोऽपि मंत्राणां स्वाहाकारो भवेदिति स कृत्स्नतेन वैश्वदेवेन पक्तः पक्ष्यमाणश्च सर्वोऽपि पाकः संस्कृतो भवतीत्याह गोभि-
लः यद्येकस्मिन्काले बहुधानं पच्येत गृहपतिर्महानसा देवैर्तद्वलिसकृदेव कुर्वीतिति अन्नाभावे द्रव्यांतरं चतुर्विंशतिमते अलाभे येन के-
नापि फलशाके दकादिभिः पयोदधिघृते वापि वैश्वदेवं स्क्रवेण तु हस्तेनान्नादिना कुर्यादद्विरंजलिना जले तत्रापि यदानीयं तेनैव हो-
मः तथा च परिशिष्टे शाकं वायदि वापत्रं मूलं वायदि वाफलं संकल्पयेद्यदाहारं स्तेनैव जुहुयात्तद्विः पाणिनैकेन जुहुयात्तद्विः सत्यं नि-
धाय वै वर्ज्यद्रव्याणि संग्रहे कोद्रवं चणकं माषं मसूरं च कुलिथकं क्षारं चलवणं चैव वैश्वदेवे विवर्जयेत् इति अत्र वैश्वदेवे यज्ञत्रयं भवति दे-
वयज्ञो भूतयज्ञः पितृयज्ञ इति पूर्वोक्त सूत्रात् तत्र प्रातर्वैश्वदेवमादौ कृत्वा सायं वैश्वदेव इति क्रमो न तु सायं प्रातरिति प्रथमं दिवाचारि-
भ्यो बल्युक्तेः अत्र स्क्रवाकारध्वजाकारनराकार बल्मीकारव्यचक्राकार इति पञ्चविधाकारे भूतयज्ञे मुख्याचक्राकृतिरित्याह शौनकः
पञ्चस्वेतेषु विप्राणां मुख्याचक्राकृतिर्भवेत् चक्राकारमथाष्टरंकुर्यादग्निं समीपतः चक्राकारेण यो विप्रः सदा भूतबलिं हरेत् सर्वपापविनि-

मुक्तो विष्णु सायुज्यमाप्नुयादिति देवैः शेषेण भूतयज्ञं कुर्यादित्याह योगयाज्ञवल्क्यः देवेभ्यस्तद्गुतादन्ना श्लेषाद्भूतबलिं हरेत् भूत-
 यज्ञः सर्वैर्प्राक्तो भूतिदः सर्वदेहिनामिति एवं कृतं वैश्वदेवस्य बहिर्बलिमाह मनुः शरणां च पतितानां च श्वपचां पापरो गिणां वायसानां कृ-
 मीणां च शनकैर्निक्षिपेद्भुवि शाकलः सायं स्यात्पितृयज्ञांतं ब्रह्मयज्ञविवर्जितमिति पितृयज्ञांतमित्युक्त्या मनुष्ययज्ञस्यापि निवृत्तिः
 प्रतीयते अथ वैश्वदेवप्रयोगः अग्नेः पश्चात्प्रादुर्भव उपविश्या चम्य देशकालौ निर्दिश्य ममोपात्तदुरितक्षयात्म्यसंस्कारान् संस्कारद्वा-
 राच प्रातर्वैश्वदेवं करिष्ये सायंतु सायं वैश्वदेवमिति द्वयोस्तंत्रेणानुष्ठानपक्षे तु प्रातः सायं वैश्वदेवौ तंत्रेण करिष्ये इति संकल्प्य एतदग्ने-
 राहुगणोगोतमोगिस्त्रिष्टुप् अग्न्यावाहने विनियोगः ॐ एतद्गृहहोतानिषीदादद्भ्यस्सुपुण्ड्र एता भवानः अवतां त्वारोदसी विश्वमिन्वे-
 यजामुहे सोमनुसायदेवान् इत्यावाह्य वेणुधमन्याप्रबोध्य चत्वारिंशंगोतमो वामदेवो गिस्त्रिष्टुप् अग्निमूर्तिध्याने विनियोगः ॐ
 चत्वारिंशंगत्रयो अस्य पादादेशोर्षे सुसहस्ता सो अस्या त्रिधा ब्रुथो र्षभो रोरवा त्तिमूहो देवो मर्त्या आविवेशा इति ध्यात्वा परि-
 समूहन पर्युक्षणे कृत्वा सित्थमन्नपात्रांतरे निधायाग्नावधिप्रित्य प्रोक्ष्योदगुद्वास्य पश्चिमभागे निधाय त्रेधा विभज्य त्रिः प्रोक्ष्य पर्यग्नि-
 कृत्वा सर्पिषाभ्यज्याग्निं विश्वानि न इत्यलंकृत्य सव्यं पाणितलं तदित्यस्य दक्षिणहस्तेन दक्षिणभागादन्नमादायां गुहाग्रेण पीडितं संह-
 तांगुल्युत्तानपाणिना समंत्रं जुहुयात् तत्र मंत्राः सूर्याय स्वाहा सूर्यायेदं नममेत्यादित्यागः सर्वत्रापि ज्ञेयः प्रजापतये स्वाहेत्युच्चैरु-

त्वैव सोमायवनस्पतये० अग्नीषोमाभ्यां० इंद्राग्निभ्यांस्वाहा द्यावापृथिवीभ्यां० धन्वंतरयेस्वाहा इंद्राय० विश्वेभ्योदेवेभ्य० ब्र-
 ह्मणेस्वा० सायंतनवेश्वदेवाहुतयोग्येस्वा० प्रजापतयेइत्यादि ब्रह्मण्यंतः पूर्ववन्नवाहुतीर्हुत्वोचम इत्कपस्थाय परिसमूहनपर्युक्षणे
 कृत्वा विभूतिधारयेदिति देवयज्ञः अथ भूतयज्ञः भूमिप्रोक्ष्य मध्यभागादन्नमादाय प्राचीमारभ्य ईशानीपर्यंतं च ऋकारं नैरंतर्य-
 णसूर्याय स्वाहेति पूर्वोक्तैर्देशभिः अद्भ्यः स्वाहा ओषधिवनस्पतिभ्य० गृहाय गृहदेवताभ्यः० वास्तुदेवताभ्यस्वाहेति पंचभिश्च दत्त्वा
 चक्राद्ब्रुहिः प्राच्यां प्राक्संस्थं इंद्राय इंद्रपुरुषेभ्य० दक्षिणत उदक्संस्थं यमाय यमपुरुषेभ्यः० पश्चिमतः प्राक्संस्थं वरुणाय वरु-
 णपुरुषेभ्य० उत्तरस्यामुदक्संस्थं सोमाय सोमपुरुषेभ्य० चक्रमध्ये ब्रह्मणे स्वा० तत्प्राच्यां ब्रह्मपुरुषेभ्य० ब्रह्मणो दक्षिणतो विश्वे-
 भ्यो देवेभ्यो० ब्रह्मणः पश्चिमतः सर्वेभ्यो भूतेभ्य० ब्रह्मण उत्तरतो दिवाचारिभ्य० चक्रादुत्तरतोरक्षोभ्य० हेति दत्त्वा पउपस्पृश्य
 तदुत्तरतो भूमिप्रोक्ष्य द्वितीयभूत यज्ञं कुर्यात् तत्र सूर्यपदस्थाने ग्निपदं दिवापदस्थाने नक्तमिति विशेषः शेषं पूर्ववदिति भूतयज्ञः
 अथ पितृयज्ञः प्राचीनावीतो आग्नेय्याभिमुखः सव्यं जान्वाच्योत्तर भागादंगुष्ठपर्वमात्रमन्नं गृहीत्वा पराचीनपाणिना चक्राद्दक्षि-
 णतः स्वधापितृभ्य इति मंत्रेण बलिंदत्वा पउपस्पृश्य द्वितीयचक्राग्नेयभागे च तथैव दत्त्वा पउपस्पृश्य पितृयज्ञान्नशेषेणैव चक्राद्ब्रुहि
 नैर्ऋत्यकोणे श्यामाय स्वाहा चक्राद्वायव्यकोणेशबलाय स्वाहेत्यभयत्र बलिंदत्वा गृहांगणे जलमासिच्य श्वचांडालपतितं भू-

तवायसेभ्यो विकिरेत् येभूताः प्रचरन्ति दिवानक्तं बलिभिर्छन्तो विदुरस्य प्रेक्षाः तेभ्यो बलिं पुष्टिकामो हरामिमपि पुष्टिं पुष्टिपतिर्ददातु स्वाहा
रात्रौ चेन्नक्तमिति ब्रूयादिति शौनकोक्तश्चक्राकारप्रयोगः वृत्तिरुत्तुनराकारमंगीकृत्य वैलक्षण्यमाह तत्र सूर्यादिब्रह्मांतान् दशव
लीन् प्राक्संस्थान्दत्वा किंचित्तरालं त्यक्त्वा न्ध्य इत्यादिवास्तु देवताभ्य इत्यंतान्यं च बलीद्वत्वा न्ध्योदत्तबलेः पश्चिमत इन्द्राय तदुत्तरत
इन्द्रपुरुषेभ्यः अंतरालदक्षिणातोयमाय तदुत्तरतोयमपुरुषेभ्यः ब्रह्मणे दत्तबलेः प्राक्वरुणाय तदुत्तरे वरुणपुरुषेभ्य अंतरालादु
त्तरतः सोमाय० सोमपुरुषेभ्यः अंतराले ब्रह्मणे तत्प्राक् ब्रह्मपुरुषेभ्यः विश्वेभ्यो देवेभ्यः सर्वेभ्यो भूतेभ्यः दिवाचारिभ्य इत्युत्तरे र
क्षोभ्यः स्वाहेति सर्वोत्तरतः ततोपसव्येनाग्नेय्यां स्वधापितृभ्य इति पुरुषाकारो वैश्वदेवप्रयोगः अथ मनुष्ययज्ञः मनुः अतिथिभ्यो
न्नदानं चतु यज्ञः सतुपंचमः पुष्कलस्य प्रमाणान्नमन्यपात्रे समुत्थरेत् अक्षतोदकहस्तेन चोपवीती निवेदयेत् योगिभ्यः सनकादि
भ्य इदं चान्नमितीति च दद्यादन्नं तद्विप्राय कुर्याद्बृहबलितथा अन्नशक्तिर्वैवेदाशुत्यन्नदोषैर्न लिप्यते ब्राह्मणभोजनाशक्तो परा
शरः नृयज्ञसिद्धये दद्यान्दिक्षां संकल्पपूर्विकां कूर्मपुराणोपि हंतकारमथाग्रं वा भिक्षां वा शक्तितो द्विजः दद्यादतिथये नित्यं बुधांतं
परमेश्वरमिति भिक्षालक्षणां मनुनोक्तं ग्रासमात्रा भवेद्विक्षा अग्रं ग्रासचतुष्टयं अग्रं चतुर्गुणीकृत्य हंतकारो विधीयते एष प्रयो
गः अभ्यागतं ब्राह्मणं प्राज्जुस्वमुपविश्य गंधादिना संपूज्य निवीती ब्राह्मणभोजन पर्याप्तमन्नं पात्रस्थं सनकादिमनुष्येभ्य इदम-

आ.क.
४३

स्तनममेत्यक्त्वा तेनान्नेन भोजयेत् तदभावे भिक्षात्रयं पूर्ववत्संकल्प्य भिक्षुभ्यो दद्यादिति मनुष्ययज्ञः यदि वैश्वदेवात्प्रागेव भिक्षुकैः स
मागते विशेषमाह गौतमः वैश्वदेवे तु संप्राप्ते भिक्षुके गृहमागते उद्धृत्य वैश्वदेवार्थं भिक्षां दत्वा विसर्जयेत् वैश्वदेवाकृतं पापं शक्नोति भिक्षु
र्व्यपोहितुं न हि भिक्षु कृतान् दोषान् वैश्वदेवो व्यपोहति इयं च भिक्षा स्वतंत्रफलार्था भिक्षादानप्रशंसामाह यमः सत्कृत्य भिक्षुर्वै भिक्षां
यः प्रयच्छति मानवः गोप्रदानसमं पुण्यं तस्याह भगवान्यमः भिक्षुकानाह याज्ञवल्क्यः यतिश्च ब्रह्मचारी च विद्यार्थी गुरुपोषकः अ
ध्वगः क्षीणवृत्तिश्च षडेते भिक्षुकाः स्मृताः अतिथयश्चोक्तास्तेनैव शूद्रो वायदिचांडालः शत्रुर्वा ब्रह्मघातकः आगतो वैश्वदेवांते सो
तिथिः स्वर्गदायकः इति इति पंचमहायज्ञाः एषामकरणे प्रायश्चित्तमाह व्यासः होमान्नदानरहितं न भोक्तव्यं कदाचन अकृत्वा पंचयज्ञां
स्तु भिक्षुचांडायाणंचरेत् यदि देवाभ्यामह्निकं स्वकालेन भवति चेद्दोषकाले कार्यं गोणकाले व्यसंभवेद्यमः दिवोदितानि कर्माणि प्र
मादादकृतानि चेत् शर्वर्याः प्रथमेयामेतावत्कुर्याद्यथाक्रमं अत्र मुख्यकालानुरोधात्सायंसंध्योपासनमादौ कृत्वा गंतूनामंते निवेश
इति न्यायेनातीतकालं प्रातर्मह्याह्निकं पश्चात्कार्यमिति न्यायतः प्राप्तंतस्य निषेधार्थं यथाक्रमं मिति वचनं मरीचिरपि रात्रौ प्रहरप
र्यंतं दिवा कर्माणि कारयेत् अवगाहं ब्रह्मयज्ञं सौरजाप्यं न कारयेत् आश्वलायनैस्तु रात्रावपि ब्रह्मयज्ञः कार्यः तस्य द्वावनध्यायौ यदा
त्मा शुचिर्यद्देश इति सूत्रात् मध्यं दिने प्रबलमधीयीत यः एवं विद्वान्महारात्रे उपस्कृतिं तथा ग्रामे मनसा साध्यायमधीयीत दिवानक्तं

४३

वेति वृत्तावुक्तत्वाच्च विधुरस्य वैश्वदेवविशेष उक्तो वृत्तवसिष्ठेन अनग्निकस्तयो विप्रः सोमं व्यावृत्तिभिः स्वयं हुत्वा शाकलमंत्रैस्तु शि
 षादन्नादुल्लिंहरेत् ॥ अथ प्रयोगः पूर्ववदग्निस्थापनादिकृतत्वा नमादाय ॐ भूस्वाहा अग्नय इदं नमम ॐ भवः स्वाहा वायव इदं नमम -
 ॐ स्वः स्वाहा सूर्याय इदं नमम ॐ भूर्भुवः स्वः स्वाहा प्रजापतय इदं नमम अथ शाकलमंत्रास्तै त्रिरीयकारण्ये देवकृतस्यै न सो वय जन
 मसि स्वाहा अग्नय इदं ॥ मनुष्यकृतस्यै न सो वय जनमसि स्वाहा ॐ पितृकृतस्यै न सो वय जनमसि स्वाहा ॐ आत्मकृतस्यै न सो वय
 जनमसि स्वाहा ॐ अन्यकृतस्यै न सो व ॐ अस्मकृतस्यै न सो व ॐ यत्कपुप्तश्च जाग्रतश्चै नश्च कृतस्यै न सो व यदि वानक्तं चै न-
 श्च कृतस्यै न सो व यत्स्वपंतश्च जाग्रतश्चै नश्च कृतस्यै न सो व यजन यद्दिवां सश्चा विद्वां सश्चै नश्च कृतस्यै न सो व ॐ एन स एन सो वय जनमसि
 स्वाहे त्येका दशार्हुती हुत्वा सर्वत्राग्नय इदं नममेक देश त्यागौ पूर्ववत् कुर्यादिति ततो देवं संपूज्य नैवेद्यं प्रदर्शय नित्यं श्राद्धं कुर्या
 त् तत्सु देवतं विश्वे देव हीनं दक्षिणा पिंडा वाहन स्वधा काराग्नौ करण ब्रह्म चर्यादि नियम रहिता दिकार्यं तत्र दक्षिणादाने विकल्पः विक
 ल्पविधायकं तु मरुत श्राद्ध चंद्रिकायां द्रष्टव्यं देश कालौ निर्दिश्या स्म तितृ पिता मह प्र पिता महानाम मुक शर्मणा ममुक गोत्राणां वस्तु
 रुद्रादित्य स्वरूपाणां सपत्नीकानां तथामाता महानां सपत्नीकानां नित्यं श्राद्धं करिष्य इति संकल्प्यां कल्प्य विप्रं निमंत्र्य चंदनादिना स
 पूज्य पलाशादि पात्रे च परि विष्य गायत्र्या प्रोक्ष्य पृथिवी ते पात्रमित्यादि ब्रह्मार्पणां तं कृत्वा ब्राह्मणं भोजयेत् अशक्तौ स्वपंक्तौ पित्रु देशेन

२ अष्टम्योश्च चतुर्दस्यो रात्रावभानि निसर्गः ॥ एकादश्यामुपवासं छुक्कपद्ये विशेषः

आ० क०
४४

ब्राह्मणमात्रं भोजयेत् तदशक्तावपि किंचिदन्नमुत्थृत्यैतदन्नं पितृभ्यः स्वधानमदत्तत्वा ब्राह्मणाय दद्यात् एतच्च नित्यं नित्यश्रा-
त्वाकरणे त्वर्चत इति दशधा जपेदिति त्रुग्विधाने प्रायश्चित्त श्रवणात् अथ भोजनविधिः आश्वलायनस्मृतौ अर्कपर्वद्वये रात्रौ च
तुर्दश्यष्टमीदिवा एकादश्यामहोरात्रं भक्त्या चांद्रायणं चरोदिति व्यासः पंचाद्रीभोजनं कुर्यात्प्रादुर्गोमोनमाश्चित्तः हस्तौ पा-
दौ तथैवास्त्यमेषु पंचार्द्रतामता हस्तौ पादौ प्रक्षाल्याचम्येत्यर्थः आश्वमेधिके आर्द्रपादस्तु भोजीयात् प्रादुर्गुरव आसने शक्यौ पादाभ्यां
धरणी स्पृष्ट्वा पादेनैकेन वा पुनरिति आसने वर्ज्यानि प्रचेताः गोशकृन्मृचयं भिन्नं तथा पालाशापिप्पलं लोहं बल्यं सदैवार्कं वर्जयेदासन-
नंबुधः ब्रह्मपुराणे उपलिप्ते समे स्थाने शक्यौ श्लक्ष्णा समन्विते चतुरस्त्रं त्रिकोणं च वर्तुलं चार्धचंद्रकं कर्तव्यमानुपूर्व्येण ब्राह्मणादि-
षु मेडलं हेमाद्रावत्रिः पंचाशत्पलिकं कांस्यं त्यधिकं भोजनाय वै गृहस्थैस्तु सदा कार्यमभावे रौप्यहेमयोः कचिन्निषेधमाह स्मृतिचं-
द्रिकायां प्रचेताः तांबूलाभ्यं जने चैव कांस्यपात्रे च भोजनं यतिश्च ब्रह्मचारी च विधवा च विवर्जयेत् इति अत्र दिङ्मयः कौर्मि प्रा-
दुर्गुरवो भानि भोजीतेति आयुष्मान् प्रादुर्गुरवो भक्ते यशस्वी दक्षिणा मुखः धनवान्पश्चिमायां तु धर्मवानुत्तरा मुखः पुत्रवांस्तुत्तरा
मुखानाश्रीयात् मनुः पुत्रवांस्तु गृहे नित्यं नाश्रीयादुत्तरा मुखः सोमवारे तथाभ्यंगं वर्जयेत्सदा बुध इति निषेधात् अत्राभ्यंगपदात्सर्व-
पादिते लाभ्यंग एव निषिद्धो न तु तिलतैलाभ्यंगः तैलाभ्यंगनिषेधे तु तिलतैलं निषिध्यते अभ्यंगस्य निषेधे तु सार्वपादि निषिध्यत इ-

४४

ति मदनरत्ने प्रचेतो वाक्यात् जीवन्मातृपितृकस्तु दक्षिणासुरवोपि नाश्नीयात् उक्तं च प्रयोगपारिजाते स्मृतिमंजर्या पितरौ जीवमानौ चेन्नाश्ना-
याद् दक्षिणासुरवः तयोस्तु जीवमाने कस्तथैव नियमः स्मृतदतिविज्ञानेश्वरश्च अनिशं मातृहीनानां यशस्यं दक्षिणासुरं भोजनमिति शेषः
सायं प्रातर्द्विजातीनां अशनं श्रुतिचोदितं नांतरा भोजनं कार्यमग्निहोत्रसमो विधिः न चाग्निहोत्रसमो विधिरित्युक्तेः प्रातरेव भोजनं कार्यमि-
ति वाच्यं दिवसस्य पंचमेतु भागे भोजनमाचरेदिति कात्यायनोक्तेः अतो च प्रातः शब्दो माध्याह्निकोत्तरकालपरः अथपरिवेषणं स्मृ-
त्यंतरे शाकदीन्युरतः स्थाप्य भक्ष्यं भोज्यं च वामतः अन्नं मध्ये प्रतिष्ठाप्य दक्षिणे घृतपायसं ओदनं परमान्नं च आज्यपात्रं यदि स्थितं-
तदाज्यं च भवेद्रक्तं तदन्नं मांसमुच्यते घृतमपि भोजनात्प्रागेव ग्राह्यं न तूच्छिष्टे नोच्छिष्टो घृतमादद्यादिति स्मृतिचंद्रिकाकारधृतविष्णुवा-
क्यात् शान्तातपः हस्तदक्षानि चान्धानि प्रत्यक्षं लवणं तथा मृत्तिकाभक्षणं चैव गोमांसाशनवत्स्मृतं प्रत्यक्षमपि लवणं हस्तदक्षानि विषित्यं
तथा चैपैठीनसिः लवणं व्यंजनं चैव घृतं तैलं तथैव च लेह्यं पेयं च विविधं हस्तदक्षं न भक्षयेत् शूलपाणौ भविष्ये सैंधवं लवणं यच्च यच्च सा-
मुद्रिकं भवेत् पवित्रे परमेष्ठ्योते प्रत्यक्षे अपि नित्यं रादिति ब्रह्मपुराणे अन्नं दृष्ट्वा प्रणम्यादौ प्रांजलिः कारयेत्ततः अस्माकं नित्यमस्तेतदिति
भक्त्या यवदयेत् पात्राद्वा संसमुत्सृत्य सम्यक् पात्रांतरं क्षिपेत् जलमादाय मंत्रेण गोघ्रासं विनिवेदयेत् मंत्रस्तु प्रयोगेव दध्यते गुह्यपरि-
शिष्टे आर्द्रपाणि राचांतः शुचौ देशे प्रत्यङ्मुखः प्राङ्मुखो वा पविश्य चतुरश्रमंडले पात्रस्थमन्नं प्रणवव्याहृतिपूर्व्या सावित्र्याभ्युक्ष्य-

स्वादोपितोमधोपितोइत्यभिमंत्र्य सत्यं तर्त्तेन परिपंचामीति विद्यापरिषिंचेदृतं त्वा सत्येन परिषिंचामीति रात्रौ दक्षिणतोक्तविभूतये कवनपतये
 भूतानां पतयइति नमोतैः प्राक्संस्थं प्रत्यकुरं थंबाबलिं विकीर्य समाहितो मृतोपस्तरणमसीत्यपः प्राश्य सत्येन प्राणिना पात्रमालभ्य तर्ज
 नीमध्यमांगुष्ठैः प्राणायम्यमानामिकांगुष्ठै रपानायानामिकाकनिष्ठांगुष्ठैर्व्यानायकनिष्ठतर्जन्यंगुष्ठैरुदानायसर्वांगुलिभिः समानाय-
 मुरवे जुहुयात्सर्वाभिरेव वा सर्वेभ्यो जुहुयादेवं वाग्यतो भूत्वा मृतापिधानं मसीत्यपिधानं प्राश्य शोधितमुरवपादपाणिर्द्विराचमेदेवं-
 फंजानो ग्निहोत्रप्लमश्रुते बलपुष्टिमासर्ववान्त्सर्वमायुरिति भविष्यपुराणे विशेषः भोजनात्किंचिदन्नाद्यं धर्मराजाय वैबलिं दत्वाथ
 चित्रगुप्ताय प्रेतभ्यश्चेदमुच्चरेत् प्रेतबलिमंत्रोप्यग्रे वक्ष्यते बल्युत्थरणं कार्यमित्यक्तं रामार्चनचंद्रिकायां भोजनादौ बलिमुक्तः स
 हि उह्यत्यभोजनं अनुत्थृत्य यो फंक्ते प्राणायामाष्टकंचरेत् स्मृत्यंतरे चित्राहुतीनुत्थृत्य यो फंक्ते ग्रासपंचकं अधंसकेवलं फंक्ते ज्ञा-
 नतो ज्ञानतोपिवेति शौनकः स्वाहांताः प्रपावाद्याश्च नाम्नामंत्राश्च वायवइति आश्वमेधिके यथारसनं जानाति जिह्वा प्रणाहुती नृपत-
 था समाहितः कुर्यात्प्राणाहुतिमतं द्रितइति अपराकैत्रिः मधुपर्के च सोमे च अक्सप्राणाहुतीषु च नोद्धिष्टस्य भवेदौषस्त्वत्रे-
 श्ववचनं यथा विष्णुपुराणे प्राकूद्रवं पुरुषोश्चीयान्मध्यै च कठिनाशनः अंतो पुनर्द्रवाशीतु बल्यारोग्यैर्न मुंचति जठरं पूरयेदर्थमग्नेर्भा-
 गं जलस्य च वायोः संचरणार्थाय चतुर्थमवेशोषयेदिति आपस्तंबः अष्टौ ग्रासामुनेर्भक्ष्याः षोडशारण्यवासिनः द्वात्रिंशच्चुग्रहस्थ

स्य त्वमितं ब्रह्मचारिणः बोधायनः भोजनं हवनं दानं उपहारः प्रतिग्रहः बहिर्जानुनकार्याणि तद्वाचमनं स्मृतं ब्रह्ममनुः भोजनं तु
ननिः शेषं कुर्यात्प्राज्ञः कथंचन अन्यत्र दधिसत्काज्यपललक्ष्मीरमध्वपइति पललंतिलमिश्र ओदनः प्राणाहुतिग्रहणोत्तरं पात्रं यं
त्रादौ स्थाप्यमित्याह व्यासः न्यस्तपात्रस्तभंजीतपंचग्रासान्महामुने शेषमुत्थृत्य भोक्तव्यं पित्रर्थे न तु चोत्थरेदिति बृहस्पतिः न स्पृशे-
द्दामहस्तेन भंजानोन्नं कदाचन न पादौ न शिरो बस्तिनप दा भोजनं स्पृशेदित्यादि निषेधास्त्वाचारमयूरवादिषु द्रष्टव्याः पराशरः एक
पंक्त्यपविष्टानां विप्राणां सह भोजनं यद्येकोपित्यजेत्पात्रं शेषमन्नं न भोजयेत् पंक्तिभेदकान्याह बृहस्पतिः अग्निना भस्मना चैव स्तभेन स
लिलेन वा द्वारेणैव च मार्गेण पंक्तिद्वेदो बुधैः स्मृत इति यमोपि उदकं चतुर्णं भस्म द्वारं पंथास्तथैव च एभिरंतरितं कृत्वा पंक्तिदोषो
न विद्यत इति ग्रंथांतरे नृणां भोजनकाले तु यदि दीपो विनश्यति तदन्नं पाणिना स्पृष्ट्वा सावित्रीं मनसा स्मरेत् पुनर्दीपितं तोल्य द्वा
शेषं भंजीत कामतः अन्यदन्नं न भोक्तव्यं भक्त्या चांद्रायणं चरेदिति देवलः भक्त्योद्धिष्टं समाधाय सर्वस्माद्युतवर्जितं उद्धिष्टं भा
गधेयेभ्यः सोदकं निर्वपेद्भुवि अमृतापिधानमसीत्यपः प्राश्य भविष्येत् उत्थाय बहिरागत्य सुखहस्तादिशोधयेदिति स ए
व आचम्य च ततः कुर्याद्दंतकाष्ठस्य भक्षणं भोजने दंतलग्नानि निर्हृत्या चमनं चरेत् दंतलग्नमसंहार्य लेपं मन्येत दंतवत् न तत्र ब-
हुशः कुर्याद्यत्नमुत्थरणं प्रति अथ प्रयोगः पाणिपादौ प्रक्षाल्या चम्य श्रीपण्यादिपीठे प्राङ्मुखः प्रत्यङ्मुखो वा गोपविश्य भूमिं प्रोक्ष्य

आ०क
४६

चतुरस्रमंडलं कृत्वा तदुपरि हेमरूपयोरभावे द्विपंचाशत्पलपरिमितं कांस्यपात्रं निधाय परिवेषणं कारयित्वा तस्माद्भाङ्गो ग्रासार्थमन्नं पा-
त्रांतरे कृत्वा सौरभेयः सर्वहिताः पवित्राः पुण्यराशयः प्रतिगृह्यंतु मे ग्रासं गावस्त्रै लोभ्यमातर इति मंत्रेण गवे ग्रासं दत्वा च म्यत्रा-
जलिरन्नं प्रणम्यास्माकं नित्यमेतदस्तु इति प्रार्थ्य ॐ ऋक्वः स्वः तत्सवितुर्वरे० दित्यन्नमभ्यक्ष्य स्वादौ पितो मधो पितो वयं त्वा-
ववु महे अस्माकं मविता भवेत्यभिमंत्र्य सत्यं त्वर्तेन परिषिंचामीति दिवा रात्रौ ऋतं त्वा सत्येन परिषिंचामीति प्रदक्षिणामन्नं
परिषिंच्य दक्षिणतो ऋग्युदक धारां प्राक् संस्थां कृत्वा तत्र भूपतये नमः ऋव न पतये० भूतानां पतये० धर्माय० चित्रगुप्ताय नमः यत्र क्वच-
न संस्थानां क्षुत्तृणोपहतात्मनां प्रेतानां तृप्तये क्षय्यमिदमस्तु यथा स्वरमिति प्रेतबलिं चैवं बलिं षट्कं प्राक् संस्थं दत्वा उपर्युदकं दत्वा ब-
लीक्षुधृत्य हस्तं प्रक्षाल्य आपोशनार्थं जलमादाय वामहस्तमध्यमाना मिकां गुष्ठैर्भोजनपात्रमालभ्यान्नं ब्रह्मेति ध्यात्वा समाहितो भू-
तो पस्तरणं मसीति निः शब्दं पीत्वा घृताक्षमन्नं पूर्वोक्त तत्तदंगुलिभिः सर्वाभिर्वास्ये पंच प्राणा हुती जुहुयात् तत्र मंत्राः ॐ प्राणाय
स्वाहा प्राणायेंदं नमम ॐ अपानाय स्वाहा अपानायेंदं नमम ॐ व्यानाय स्वाहा व्यानायेंदं नमम ॐ उदानाय स्वा० उदानायेंदं
नमम ॐ समानाय स्वा० समानायेंदं नमम ॐ ब्रह्मणे स्वाहा ब्रह्मणेदं नमम ततो जलं स्पृष्ट्वा यथेष्टं लौकिक वाक्यान् अनुच्चा-
रयन्कवले कवले इष्टदेवतां स्मृत्वा भोजनं कुर्यात् एतच्च भोजनं रहसिकार्यं तथाच स्मृतिचंद्रिकायां देवलः आहारं तुरहः कुर्याद्वि-

४६

हारं चैव सर्वदा गुहाभ्यां लक्ष्मीयुक्तः स्यात्पाकाशे हीयने श्रियेति ततो भोजनान्ते पात्रस्थमन्नं किञ्चिद्गृहीत्वा प्राय भूमौ विसृज्य तत्र मंत्रः अ-
 स्मत्कुले मृताये च पितृलोकविवर्जिताः भोजं तु मम चोद्धिष्टं पात्राच्चैवं भविष्येत् उत्तरापोशनार्थं जलमादाया मृतापिधानमसी त्यर्धपीत्वा
 धरौरे वेपूयनिलये पद्यार्बुदनिवासिनां अर्थिनामुदकं दत्तमक्षय्यमुपतिष्ठत्विति मंत्रेण पितृतीर्थेन भूमौ निषि-
 च्यांगणादावागत्य मृद्विरद्विः पाणिमुखे संशोध्य षोडशगंडूषान्कृत्वा दंतकाष्ठेन दंतान्त्संशोध्य हस्तौ पादौ प्रक्षाल्य भोजनपात्रप्रक्षालनं तद्देशमार्जनं कारयित्वा चम्या-
 ध्यायस्वेति भक्तमन्त्रमनुमंत्र्य प्रणवेनात्मानं ब्रह्मणिसंयोज्य जलेन हस्तौ निघृष्य तज्जलमंगुष्ठाभ्यां अक्ष्णोर्निषिंचेत् तत्र मंत्रः शर्यातिंचस-
 कन्यांच च्यवनं शक्रमश्विनौ भक्तमात्रः स्मरेद्यस्तु चक्षस्तस्य न हीयत इति ततः शतपदानि गत्वा स्वासने उपविश्य अगस्तिरग्निर्वडवान-
 लश्च भक्तं मयानं जरयत्वशेषं सारवं ममैतत्परिणामसंभवं यद्भ्रूलरोगं मम चास्तु देहे इत्युदरं परिमृज्य तांबूलं भक्षयेत् अथ तांबूलभक्षण-
 माहमार्कंडेयः भूयोऽप्याचम्य कर्तव्यं ततस्तांबूलभक्षणां वसिष्ठः सूपुगंच सूपत्रंच चूर्णेन च समन्वितं दत्त्वा तु द्विजदेवभ्य स्तांबूलंचर्वयोद्वि-
 जः पर्णामूले भवेद्याधिः पर्णाग्रे पापसंभवः चूर्णपत्रं क्षिपेदायुः शिराबुद्धिर्विनाशिनी तस्मादग्रंच मूलंच शिरांचैव विशेषतः चूर्णपत्रंच
 जीयित्वा तांबूलं खादयेद्येति इति श्रीभारद्वाजमहादेवभट्टात्मजदिवाकरकृते आचारार्के पंचमभाष्यकृत्यं वेणुसंभवनिनादमोहितागो-
 पिकास्तदमुपेत्य यामुनं येन सार्धमरमंतं संप्रमात्तं भजामिव सदेवनंदनं १ अथ वष्टादिभागकृत्यं दक्षः इति हासपुराणार्थैः वष्टसम

आ० कं
४७

मकोनयेत् अष्टमेलोकयात्रातुबहिः संध्यातनः पुनः यमः रवेरस्तमयात्पूर्वघटिकेकायदाभवेत् सायंसंध्यामुपासीत कुर्वात्योमं च पूर्ववत् -
सायंसंध्यायां विशेषो लिरच्यते शौनकः अग्निश्चेत्यनुवाकेन सायंसंध्यापि वैदपः इदं मंत्राचमनं अथार्घ्यदानं तच्च प्रातस्तिष्ठन्नर्घ्यदानं
सायंतूपविशन्मवि इति यमवाक्यात्सायंसंध्यायामुपविश्यैव केचिदर्थदानं कार्यमित्याहुस्तच्चित्यं जलमंजलिनादाय गायत्र्याचाभिमं-
त्रितं दद्यादर्थं त्रयं स्तिष्ठंस्त्रिषुकालेषु बहूच इत्याश्वलायनस्मृतेः पाणिभ्यां जलमादाय गायत्र्याचाभिमंत्रितं रवेरभिसुरवं स्तिष्ठंस्त्रि-
रूर्ध्वं संध्ययोः क्षिपेदिति शौनकोक्तेश्च गृह्यपरिशिष्टेऽपि अथाचम्य दर्भपाणिः पूर्णमुदकांजलिमुत्सृज्यादित्याभिसुरवः स्थित्वा प्रण-
वत्याहूतिपूर्वया सावित्र्या त्रिरर्घ्यं निवेद्य क्षिपेदिति श्रीमातामहचरणानां पूर्ववच्चिरर्घ्यं दत्वेति वदतामयमेवाशयः प्रयोग-
पारिजातादयः सर्वे वाजिपेययाजिनश्चैव मेवाहुः जपे विशेषः कारिकायां अर्धास्तमय आदित्ये पश्चिमस्य उत्तरः भागस्तन्मुख आसी-
नः सावित्रीं वाग्यतो जपेदिति उत्तरप्रतीच्या अष्टमौ भाग इत्यर्थः दिशोऽष्टधा विभक्तायाः प्रतीच्या भागसमकंहित्वा दक्षिणतो न्यस्तः योऽष्टमो भा-
ग उत्तरः अस्याभिसुरवतो विप्रो भूत्वा प्रयतमानसः जपन्नासी तसावित्रीं संध्यां कृत्स्नमतंद्रित इति शौनकोक्तेः उपस्थाने विशेषः शौनके-
इदं मेवरुणेत्यादिसायंकाले विशेषत इति व्यासोपि जपे ह्यारुणमंत्रांस्त इदं मेवरुणादिकान् चतुर्मेत्रान्विशेषतः संध्याफलमवाप्नुयादि-
ति अथ प्रयोगः तत्र हस्तोपादौ प्रक्षाल्य हिराचम्य प्राणानायम्य मम सायंसंध्यामुपासिष्य इति पूर्ववत्प्रथममार्जनं कृत्वा जलमा-

४७

दायः अग्निश्चेत्यनुवाकस्य याज्ञवल्क्यपुनिषदऋषिः अग्निमामन्यु मन्युपत्यहानिदेवताः गायत्रीपंक्तिर्विराट्छंदांसि मंत्राचमनेवि०-
 ॐ अग्निश्चमामन्युश्चमन्युपत्यश्चमन्युकृतेभ्यः पापेभ्योरक्षन्तां यदन्हापापमकार्षे मनसावाचाहस्ताभ्यां पद्भ्यामुदरेण शिशना अ-
 हस्तद बलंपुतु यत्किंचदुरितं मयि इदमहं माममृतयोनौ सत्येज्योतिषिजुहोमि स्वाहेति पीत्वा पूर्ववद्विराचम्य द्वितीयतृतीयचतुर्थमा-
 र्जनाद्यधमर्षणांतं कृत्वा पश्चिमाभिमुखस्तिष्ठन्पाणिभ्यां जलमादाय सावित्र्याभिमंत्र्य श्रीसवित्र इदमर्घ्यं समर्पयामीति त्रिरर्घ्यं दद्यात् त-
 तोसावादित्यो ब्रह्मेत्यादि गायत्रीजपसंकल्प्यांतं कृत्वा वायव्यलग्नपश्चिमाभिमुखो भूत्वा वृत्त्यां वृत्त्यादित्यमंडलमध्यस्थां श्यामां श्या-
 मां बरानुलेपनस्वगाभरणामेकवत्त्रां शंखचक्रगदापद्मांक चतुर्भुजां गरुडासना रूढां विष्णुदेवत्यां सामवेदमुदाहरंतीं स्वर्लोकाधिष्ठा-
 त्रीं सरस्वतीं नाम देवतां ध्यात्वा मनसा संपूज्य यथाशक्ति जपेत् तत उपस्थानं कुर्यात् तद्यथा इमं मे वरुण तत्वायामीत्युचो राजीगर्ति-
 शूनः शोपऋषिः वरुणो देवता आद्या गायत्री द्वितीया त्रिष्टुप् वरुणोपस्थाने विनियोगः ॐ इमं मे वरुण शुधीहवमृद्या च मृकया त्वाम-
 वुस्फराचके ॐ तत्वायामि ब्रह्मणा वंदमानस्तदाशास्ते यजमानो हविर्भिः अहेळमानो वरुणो हवो ध्युरुशंसमान आरुः प्रमोषीः जात-
 वेदस इत्यादि पूर्ववदिति सायंसंध्यां अथ सायमौपासनं पूर्वोक्तं ब्रह्मचारी त्वग्निकार्यं कुर्यात् अग्निकार्यं वतः कुर्यात्संध्योरुभयोरपी-
 तियोगिवाक्यात् सायमेवाग्निमिंधीनेत्येक इति लोकाक्षरैः तच्चेत्थं आचम्य तिथ्याद्यनुकीर्त्य मम उ० प्रातरग्निका र्यं करिष्य इति

संकल्पः प्रातः सायंतुसायमग्निकार्यं करिष्यति संकल्प्याग्नावाहनादिपूजनांतं कृत्वा प्रादेशमात्रांसमिधंगृहीत्वाः ग्रयेसुमिधमाहोर्व
 बृहतेजानवेदसे तयात्वमग्नेवर्धस्वसमिधाब्रह्मणाचयं स्वाहेति जुहुयात् अग्नयददं नममेतित्यजेत् तत आर्द्रपाणितलमग्नौ प्रता-
 प्य ॐ तेजसामासमनज्मीतिसंवतो षड्वयं मुखमवाङ्मि मृज्यपाणिं प्रक्षाल्य पुनर्द्विवारमेवं कृत्वा तिष्ठं नमिमुपतिष्ठेत् तत्रमंत्राः -
 मयिमेधांमयिप्रजांमयिग्निस्तेजोदधातु मयिमेधांमयिप्रजांमयोद्रिद्रियंदधातु मयिमेधांमयिप्रजांमयिसूर्योभ्राजोदधातु यत्ते
 अग्नेतेजस्तेनाहंतेजस्वीभूयासं यत्ते अग्नेवर्चस्तेनाहंवर्चस्वीभूयासं यत्ते अग्नेहरस्तेनाहंहरस्वीभूयास मेभिरुपस्थायविभूतिंधृ-
 त्वा आंगिरसवार्हस्पत्यभारद्वाजेति त्रिप्रवरान्वितभारद्वाजगोत्रोत्पन्नोहंतो भदेव शर्मा भौ अग्नेत्वामभिवादये एवं स्वस्वप्रवराद्युच्चा-
 र्याभिवादयेदित्यग्निकार्यं अथ दीपकालमाह मरीचिः रवेरस्तंसमारभ्य यावत्सूर्योदयो भवेत् यस्य तिष्ठेद्बृहदीपस्तस्य नास्ति
 दरिद्रता आयुर्दः प्राङ्मुखो दीपो धनदस्यादुदङ्मुखः प्रत्यङ्मुखो दुःखदो सौहानिर्दो दक्षिणा मुख इति प्रत्यङ्मुखनिषेधस्तु कार्य-
 कारि नित्यदीपो विषय एव श्रीकार्तविर्यादिदीपः प्रत्यङ्मुख एव स्थाप्यः ततो देवं संपूज्य द्वितीय भोजनं कृत्वा पुस्तकादिदर्शनेन शर्वरी
 प्रथमभागं नीत्वा स्वपेत् अथ स्वापविधिर्माल्यैः शक्तिदेशं विविक्तं तु गोमयेनोपलेपयेत् वेदिकेर्गा रुडेर्मंत्रैरभिमन्त्र्य स्वपेत्ततः सं-
 गल्पं पूर्णकुंभं च शिरस्थाने निधापयेत् रात्रिसूक्तं जपन्नात्रौरात्रि क्षामो भवेन्नरः स्वांदे उपानहो वै पावदंडं मंभुपात्रं तथैव च

तांबूलादीनिसर्वाणिसमीपेस्थापयेद्गृही नस्वपेदित्यनुवृत्तौ मार्कंडेयः नार्द्रवासाश्चनग्नश्चनोत्तरापरमस्तकः नाकाशोऽसर्वतः शून्ये न
 चर्चैत्यद्रुमेतथेति स्वापकालेविष्णुं नमस्कृत्य स्वापं कुर्वीत रात्रिसूक्तं जपं स्मृत्वा देवांश्च सखशायिनः नमस्कृत्याव्ययं विष्णुं समाधि
 स्थं स्वपे निशि इति चंद्रिकाकारधृतपुराणात् सखशायिनो गस्त्यादीन् विष्णुपुराणे प्राच्यां दिशि शिरः शस्तं याम्यायामथवानुप
 सदैव स्वपतः पुंसो विपरीतं तुरोगदमिति आश्वलायनः पत्नीमृतुमतीं स्निग्धां तृतां भोगविवर्जितां उपेयान्मध्यरात्रं ते जीर्णे न्ने तृप्त
 मानस इति यमः पूर्वरात्रे व्यतीते तु सगच्छेदिति मंदिरं पादौ प्रक्षालयेत्पूर्वपश्चाद्भुज्यां समाविशेत् धौतवस्त्रं च तांबूलं संयोगे च शक्यं भाव
 हं शय्याचोक्ता शिल्पशास्त्रे चतुराशीति पर्वाणि दैर्घ्येण परिकल्पयेत् षष्ठ्यंगुलानि विस्तारं मंचकं हस्तसंमितं एवं शय्याविधात
 व्यासं सर्वेषां शयनोचिता मानाधिक्ये दरिद्रस्यान्मानहीने सखक्षय इति स्मृतिचंद्रिकायां विष्णुपुराणेपि न विशालं न वा भग्नां नास
 मां मलिनानं च न च जंतुमयीं शय्यां मधितिष्ठेदनास्तृतामिति पर्यंकोष्युक्तस्तत्रैव आयामः सप्ततालस्याश्चतुस्तालं तु विस्तृतं
 द्वितालमुन्नतं ज्ञेयं मेतत्पर्यं कलक्षणं तालादिप्रमाणं चोक्तं प्रयोगरत्ने स्मृत्यंतरे अंगुष्ठादिकनिष्ठांतं भवेन्मानचतुष्टयं प्रादे
 शस्तालगो कर्णवितस्ति स्त यथाक्रममिति अथ स्त्रीकृत्यमाह यज्ञः भर्तुः पादौ नमस्कृत्य पश्चाद्भुज्यां समाविशेत् अथर-
 तिः संस्मृत्य परमात्मानं पत्न्या जंघे प्रसारयेत् योनिं स्पृष्ट्वा जपेत्सूक्तं विष्णुर्योनिं प्रजापतेः रेतः सिंचेत्ततो योन्यां तस्माद्भर्तुः

आ० कं
४९

भर्तिसोति याज्ञवल्क्यः षोडशर्तुनिशास्त्रीणां तस्मिन् युग्माससंविशेत् यथा कामी भवेद्वापि स्त्रीणां वरमनुस्मरन् मनुः तासामाद्याश्च त-
स्त्रस्तु निन्दितैकादशी तथा त्रयोदशी च शेषास्तु प्रशस्तास्त्वत्र रात्रयः अमावास्या एमी चैव पौर्णमासी चतुर्दशी ब्रह्मचारी भवेन्नित्यमप्यु-
तौ स्नानको द्विज इत्यादि निषेधाः मयूरवादिषु द्रष्टव्याः स्मृत्यर्थसारे ऋतौ तु मैथुने स्नायाद्गर्भसंभूतिशंकया अनृतौ तदभावाच्च शौचं
त्रिसूत्रवच्चरेत् तत्र ऋतुदर्शनमारभ्य षोडशदिवसेषां दिनचतुष्टयमेकादशं त्रयोदशं च विहाया वशिष्ठेषु दिवसेषु पुत्रार्थं युग्मदिवसे
कन्यार्थं युग्मदिने चतुर्थं पितृयुग्मं चतुर्दशी पंचदशी आत्मात्पूर्वदिनव्रतोपवासश्चात्यनिमंत्रिततद्रुक्कशानिरविभौ मवार भ-
रणी कृत्तिका द्वा मघा पूर्वा फल्गुनी विशाखा ज्येष्ठा मूल पूर्वाषाढा पूर्वाभाद्रपदा त्रिजम्बूनक्षत्र संक्रांतिव्यतीपात वैद्यती व्यतिरिक्तेश-
य्यांतरे उपवीती मन्मथगृहं स्पृष्ट्वा विष्णुर्यो निमिति जपित्वा ईश्वरं स्मृत्योपेत्योत्थाय स्नायात् अनृतौ तु पूर्वोक्तं शौचं कुर्यात् एवं यथायो-
गं युत्यः सन्त्स्वशायायां यथासंख्यं प्रबोधपर्यंतं स्वपित्वा पुनः प्रभाते उत्थाय प्रातः स्मरणादीनि कर्माणि प्रतिदिनं कुर्यात् एतेषामक-
रणे प्रत्यवायः स्मृत्यर्थसारे नास्ति कस्यात्कर्महानौ तु मासेन पतितः स्मृतः द्वादशाब्दव्रते नैव तस्य शक्तिरुक्तं नान्यथा तं निरीक्ष्यार्कमीक्षेत-
स्पर्शे स्नायात्सचैलकं तेन च सह यो हास्यं कुर्वन् न ह्येन तत्समः तदन्नं भक्त्या सद्यस्तु ससर्पे गहने वने आश्रयलायनः बहुल्यं वासगृ-
ह्योक्तं यस्य कर्मप्रकीर्तितं तस्य तावति शास्त्रार्थे कृते सर्वः रुतौ भवेदिति कूर्मपुराणे इत्येतदखिलं प्रोक्तं महान्यहनि वैमया ब्राह्म

४९

णानां कर्म जातमपवर्गफलप्रदं नास्ति कथादथवालस्या द्वाह्यणोनकरोति यः स याति नरकान् यो रात्कालयो नो धजायते नान्यो विमु-
 क्तये पंथा मुक्ताश्च मविधिं स्वकं तस्मात्कर्मणि कुर्वति तुष्टये परमेष्विन इति निर्णयसिंधावन्निः सप्तमासाधिके गर्भे वर्धमाने तु गर्भणी
 वर्जनीया प्रयत्नेन देवेष्वेव च कर्मणि ॥ १ ॥ सप्तमासाधिके गर्भे गर्भिण्या यत्समर्पितं ॥ हव्यं देवान गृह्णन्ति कव्यं च पितरस्तथा ॥ २ ॥ स-
 प्तयदिपच्यते अन्यगोत्रे न भोक्तव्यमापद्यपि न कर्हि चित् ॥ ३ ॥ सप्तयदिपच्यते ॥ तद्गृहं भिक्षुणा त्याज्यं नियमेनात्मवान्मुनि-
 रिति ॥ ४ ॥ ॥ अथ गर्भिणी हस्तभोजननिषेधः ॥ ॥ षष्ठे मासे तु संप्राप्ते गर्भिण्याश्चैव हस्ततः ॥ न भोक्तव्यं विशेषेण इति शाता-
 तपो ब्रवीत् ॥ ५ ॥ नारदसंहितायां ॥ द्विजस्य धर्मपत्नी तु अंतर्वत्नी यदा भवेत्पंचमे निर्गते मासि तस्या हस्तेन भोजनं ॥ न कुर्यादिति शो-
 षः ॥ ६ ॥ शिवसंहितायां शिवः ॥ गर्भिणी तु यदा भार्या विप्रादीनां विशेषतः ॥ तासां हस्तेन भोक्तव्यं भक्त्या चांद्रायणं चरेत् ॥ मासे षष्ठे
 सप्तमे वा षष्ठे वा प्राप्ते पत्न्या नैव कुर्यात्कदाचित् ॥ होमं यानं देव्यान्त्रांतयैव तस्या हस्तेनाशनं विप्रहानिं ॥ गोभिलः ॥ यो विप्रः कृत-
 नित्यस्तु स सर्वान्कृतवान्मरवान् सस्नातः सर्वतीर्थेषु तप्तं तेन खिलं तपः कौर्मै नैत्यकेनास्त्यनध्यायः संध्यापासन एव च उपाकर्म-
 णि चोत्सर्गे होममंत्रेषु चैव हि तथा नानध्यायेजपे ह्येदां क्रुद्रांश्चैव विशेषतः पौरुषं पावमानं च गृहीतनियमादत इति हारीतः अनु-
 ष्ठितं तु यदेवैर्मुनिभिर्यदनुष्ठितं नानुष्ठेयं मनुष्यैस्तत्तदुक्तं कर्म चाचरेदिति दिक् उक्तं नात्र मया स्वयं स्वचरितं यद्याज्ञवल्क्यादिभिः प्रो-

आ०क
५०

कंधर्मविनिर्णये तदखिलं स्पष्टं परिज्ञप्तये सदिष्टं गुरुदत्तमंत्ररूपया शार्दूलविक्रीडितं तेन श्रीरविमंडलांतरगतो नारायणः प्रीयतां
इति श्रीमद्भारद्वाजमहादेवभट्टात्मजसकलविद्यानिधानदिवाकरकृते आचारार्कसमभागकृत्यं यत्पादपंकजपरागपवित्र
देहाहित्वाकलेवरमिदं किल दार्षदंसी जगद्गौतमवधूः कमनीयरूपं तं जानकीपतिमजं मनसा स्मरामि ॥ इति-
आचारार्कः समाप्तः ॥ ६५ ॥ ॥ श्रीलक्ष्मीनृसिंहप्रसाद ॥ ॥ ६६ ॥ ॥
पुणं पठ शनवार मेहुणपुरा येथे ॥ जगद्दिनेच्छु ॥ आपरवान्यात आपिल शके १७८८ सयनामसंवत्सरे आश्वीनकृष्ण द्वादशी रवि
वार दिने समाप्तः ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥

[OrderDescription]
,CREATED=04.12.19 15:34
,TRANSFERRED=2019/12/04 at 15:49:15
,PAGES=103
,TYPE=STD
,NAME=S0002299
,Book Name=M-2070-AACHARAK
,ORDER_TEXT=
,[PAGELIST]
,FILE1=00000001.TIF
,FILE2=00000002.TIF
,FILE3=00000003.TIF
,FILE4=00000004.TIF
,FILE5=00000005.TIF
,FILE6=00000006.TIF
,FILE7=00000007.TIF
,FILE8=00000008.TIF
,FILE9=00000009.TIF

FILE10=00000010.TIF
,FILE11=00000011.TIF
,FILE12=00000012.TIF
,FILE13=00000013.TIF
,FILE14=00000014.TIF
,FILE15=00000015.TIF
,FILE16=00000016.TIF
,FILE17=00000017.TIF
,FILE18=00000018.TIF
,FILE19=00000019.TIF
,FILE20=00000020.TIF
,FILE21=00000021.TIF
,FILE22=00000022.TIF
,FILE23=00000023.TIF
,FILE24=00000024.TIF
,FILE25=00000025.TIF
,FILE26=00000026.TIF
,FILE27=00000027.TIF

FILE28=00000028.TIF
,FILE29=00000029.TIF
,FILE30=00000030.TIF
,FILE31=00000031.TIF
,FILE32=00000032.TIF
,FILE33=00000033.TIF
,FILE34=00000034.TIF
,FILE35=00000035.TIF
,FILE36=00000036.TIF
,FILE37=00000037.TIF
,FILE38=00000038.TIF
,FILE39=00000039.TIF
,FILE40=00000040.TIF
,FILE41=00000041.TIF
,FILE42=00000042.TIF
,FILE43=00000043.TIF
,FILE44=00000044.TIF
,FILE45=00000045.TIF

FILE46=00000046.TIF
,FILE47=00000047.TIF
,FILE48=00000048.TIF
,FILE49=00000049.TIF
,FILE50=00000050.TIF
,FILE51=00000051.TIF
,FILE52=00000052.TIF
,FILE53=00000053.TIF
,FILE54=00000054.TIF
,FILE55=00000055.TIF
,FILE56=00000056.TIF
,FILE57=00000057.TIF
,FILE58=00000058.TIF
,FILE59=00000059.TIF
,FILE60=00000060.TIF
,FILE61=00000061.TIF
,FILE62=00000062.TIF
,FILE63=00000063.TIF

FILE64=00000064.TIF
,FILE65=00000065.TIF
,FILE66=00000066.TIF
,FILE67=00000067.TIF
,FILE68=00000068.TIF
,FILE69=00000069.TIF
,FILE70=00000070.TIF
,FILE71=00000071.TIF
,FILE72=00000072.TIF
,FILE73=00000073.TIF
,FILE74=00000074.TIF
,FILE75=00000075.TIF
,FILE76=00000076.TIF
,FILE77=00000077.TIF
,FILE78=00000078.TIF
,FILE79=00000079.TIF
,FILE80=00000080.TIF
,FILE81=00000081.TIF

FILE82=00000082.TIF
,FILE83=00000083.TIF
,FILE84=00000084.TIF
,FILE85=00000085.TIF
,FILE86=00000086.TIF
,FILE87=00000087.TIF
,FILE88=00000088.TIF
,FILE89=00000089.TIF
,FILE90=00000090.TIF
,FILE91=00000091.TIF
,FILE92=00000092.TIF
,FILE93=00000093.TIF
,FILE94=00000094.TIF
,FILE95=00000095.TIF
,FILE96=00000096.TIF
,FILE97=00000097.TIF
,FILE98=00000098.TIF
,FILE99=00000099.TIF

FILE100=00000100.TIF
,FILE101=00000101.TIF
,FILE102=00000102.TIF
,FILE103=00000103.TIF
,